Anul XIV nr. 21 (650) 25-31 mai 2004
32 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAŢAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Clanul Ţoprano de la Cluj

Ioan Rus, un candidat venit pe filieră

În spatele feţelor onorabile din guvernul Năstase se ascund persoane cu afaceri nu foarte prezentabile. Ministrul Ioan Rus, de exemplu, cu mutra lui de ardelean cinstit, a stat aproape de capul unei reţele de cămătari germano-români foarte necinstiţi, care se ocupau şi cu traficul de droguri. Un director al Universităţii de Medicină şi Farmacie din Cluj plus un decan al Facultăţii de Stomatologie intră şi ei, mînă de mînă, în toată această poveste. Intră să cîştige, nu să piardă.

Pagina 17

Partidul Social Dezbrăcat

Aghiotantul lui Năstase răsfoieşte o vedetă *Playboy*

În PSD nimeni nu se satură cu şapte vile, douăşpe gipane cu girofar sau 25 de privatizări dubioase, inclus comision. Nu. Fără o gagică beton în jacuzzi-ul din reşedinţa de la munte, pe scaunul din dreapta al limuzinei sau proaspăt instalată ca secretară/asistentă/director într-o întreprindere cu datorii la stat, viaţa pesedistului ambiţios nu are sens. Bunăoară, Remus Truică, şeful de cabinet al premierului. Băiat tînăr, de viitor, cu vilă de 1.200 mp la Snagov. Nimic mai nimerit pentru timpul lui liber decît o cîntăreaţă blondă, apetisantă, fostă vedetă *Playboy:* Anamaria Ferentz de la Demmo. Exact genul ăla de tipesă după care întorc capul toţi pediştii şi liberalii, oficîndu-se că ei n-or să aibă parte de o aşa bucăţică decît dacă revin la putere şi iau ciolanul în mînă.

Pagina 19

La schimbarea sfintelor scaune între Iliescu şi Năstase se va intona

AVE MAFIA!

Ai auzit, Adriane, ce a zis domnul preşedinte executiv Cozmâncă: eu mă întorc preşedinte la PSD, iar tu vii în locul meu preşedinte la stat. Ai grijă, te aşteaptă 3 sau 4 mandate lungi, nu mai ţin minte exact... Sincer, te compătimesc. Pe vremea mea era distractiv să fii preşedinte: mai o mineriadă, mai un embargo mişto cu sîrbii, mai o întîrziere a reformei, mai o amînare a intrării în UE. Ţie ce-ţi mai rămîne de făcut, că şi opoziţia am lichidat-o? Îţi spun eu, în 2012 te plictiseşti şi o să candidezi la Primăria Capitalei, să te bată şi pe tine Băsescu!

Secvenţă de la ungerea lui Adrian Năstase în postul de succesor la Preşedinţie unde, în mod creativ, spre deosebire de predecesorul său, va adopta deviza „Sărac şi bogat"

DEMNITARII SPUN LUCRURI TRÀSNITE

Bârfe, șmen

Ivane,
cînd te vedeam că făceai singur
cîte un canal întreg, şi cu pagaia ruptă, zău,
nu-nţelegeam cum n-a reuşit tovarăşu' Dej să
termine primul canal cu atîţia îmbuibaţi de
burgheji şi intelectuali.

Ivan Patzaichin şi Ion Ţiriac, două foste glorii ale sportului din România, şi Ion Iliescu – cel mai longeviv preşedinte nesportiv din istoria democraţiei româneşti

Deloc întâmplător, Brucan și Țiriac au vorbit pe același ton despre noua dată realistă de aderare, 2010, la mai puțin de o săptămână diferență. Nu mai e nici un secret că Ion Țiriac este prietenul (partenerul) lui Adrian Năstase, iar Silviu Brucan l-a criticat dur pe Ion Iliescu (cel care a zis că trebuie să punem toți umărul, bla, bla, pentru aderarea din 2007) la emisiunea sa de comentarii la perete de la PRO TV. De unde putem lesne deduce cum că lui Adrian Năstase îi convine 2010, în timp ce viitorului președinte PSD, Ion Iliescu, nu.

La candidatura lui Ioan Rus la Primăria Clujului a pus umărul, alături de Năstase, același ardelean de bine din Brașov, mare amator de Andreea Marin, Ferrari și avioane, Ion Țiriac, așa cum la convingerea lui Mircea Geoană pentru a-și risca pielea la Primăria Bucureștilor a pus umărul un alt brașovean amator de mașini străine, Adrian Sârbu.

În toamna lui '89, când margiNelizatul Iliescu se pregătea să elibereze poporul și dădea cu mătura pe lângă zidul de la Târgoviște, Mircea Geoană se bucura din plin de sinecurile sistemului, fiind înscris la Facultatea de Drept pe locurile rezervate. Pe aceste locuri rezervate începeau numai cei cu dosare bune, din părinți campioni, dacă nu chiar hăitași.

Câteva poze cu trupul unui ministru și cu goliciunile câtorva dansatoare la bară circulă pe ruta Brașov-București cu scopul de a fi vândute unui ziar amator de scandaluri nude. Pozele au fost făcute la o petrecere a aripii masculine și stătute a PSD Brașov, iar ziarul unde se dorește plasarea este finanțat de Ovidiu Tender, un dușman al ministrului pozat încă de pe vremea când cei doi se luptau pentru șefia UGIR.

Deputatul PSD Ion Stan, președintele Comisiei SRI, are o problemă cu Iliescu. De fapt, are mai multe. Prima e că, în '97, Stan a propus ca Iliescu să fie debarcat din fruntea PDSR. Martor este Tedi Vasiliu, fostul șef al filialei Dâmbovița a PDSR. În ianuarie 1998, Stan și-a dat demisia din partid, în semn de protest pentru că n-a reușit să-l debarce pe președinte. Cu o lună în urmă, Iliescu a fost la Târgoviște. Ion Stan, care este președintele filialei Dâmbovița a PSD, n-a participat la întâlnirea cu președintele, în semn de protest. Iliescu a fost întâmpinat doar de prefectul Victor Sanda și de președintele Consiliului Județean, Aurel Cucu. Abia când Iliescu va prelua șefia PSD, Ion Stan va simți că are, în sfârșit, o problemă adevărată cu președintele.

Acciduzzu

Legendă

?	*bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
??	*bârfă cu parfum de credibilitate*
???	*bârfă-beton*

Mischie se asfaltbetizează la bătrînețe

În bilanțul gorjernării... Reluăm: în bilanțul guvernării sale din 2003, Nicolae Mischie a raportat, în scris, că a asfaltat 3.080 de kilometri de drum. Cum Mischie își făcuse deja un obicei din a ieși la drumul mare, să-i dea în cap lui Phare, baronul și-a zis că n-ar fi rău dacă drumul ăsta mare ar fi nu doar mare, ci și lung. Și nu doar lung, ci foarte lung. Abia cînd drumul a ajuns nu foarte lung, ci exagerat de lung, Mischie s-a apucat să-l asfalteze. Mischie a avut, totuși, ghinion, de vreme ce rețeaua de drumuri publice din Gorj numără doar 1.843 de kilometri, cu 1.237 de kilometri mai puțin decît a asfaltat Mischie în 2003.

Asfault tango

Așezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Secretar general de redacție: Marius BORȚEA
Redactor-șef: Doru BUȘCU
Trebi juridice: Doru COSTEA
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: Marius DRĂGHICI
Consilier tehnic: Florin IARU
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: Cornel IVANCIUC
Augustin JULEA
Redactor artistic: Octav MARDALE
Redactor-șef adj.: Liviu MIHAIU
Șef Birou Externe: Ioan T. MORAR
Șef Birou Distracții-Amuzament: Viorel MOȚOC
Dragoș MUȘAT
Grafician: Bogdan PETRY
Secretar de redacție: Dan STANCIU
Birou Investigații: Iulian TĂNASE
Șef Birou Social-Politic: Mircea TOMA
Reporteri: Alexandru CĂUTIȘ, Gabriel DROGEANU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU
Șef Secție Moravuri Ușoare: Dragoș VASILE
General Manager: Sorin VULPE
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Promotion Manager: Delia DRĂGUȘIN
delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ
laura@catavencu.ro
Traffic Manager: Roxana BODEA
roxana.bodea@catavencu.ro

Design: © 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU
Tehnoredactare: Corina MÎȚĂ

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT Biroul Român de Audit al Tirajelor a eliberat Certificatul de Audit pentru revista *Academia Cațavencu* în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bula demnitarului

Bă
Niki, ce bine că nu ştim matematică! Păi, muream de foame! Venea antreprenorii să-mi dea comision de, cică, trei la sută pentru fiecare milion investit de Primărie şi cu ce rămîneam? Cu un căcat de 300.000 de dolari! Aşa, le loam din prima juma de milion şi nu mai mă încurcam cu procentele astea care este.

Niki Scorpion şi Dan Marean Vanghelie, cei doi pretendenţi care candidează la sectorul 5 sub generosul slogan: „Spune CRA pentru Bucureşti!"

CATEGORIA
ORI LA BAL, ORI LA ROSAL

Traian Băsescu (primarul Bucureștiului): „Dacă nu cîștig la Primărie, gunoier mă fac."

CATEGORIA
TERNUL ȘI FLASCINANTUL ION

Ion Iliescu (președintele României): „Este o demagogie pe care o resping din partea acestor oameni."

CATEGORIA
DUBITO ERGO COGITO, COGITO ERGO FUR

Nicolae Mischie (președintele CJ Gorj): „Nu știu, nu cred că sînt vinovat."

CATEGORIA
GÎNDIRE CU PRIMITIVARE

Marian Vanghelie (primarul sectorului 5): „O s-o pățești și tu, și familia ta! O să ajungeți într-un portbagaj!"

CATEGORIA
PRO PSD TV

Traian Băsescu (primarul Bucureștiului): „Voi veni aici, la PNA. O să stau mai mult aici și, în sfîrșit, poate o să aibă timp Mircea Geoană să apară la televizor."

CATEGORIA
VOTUL MIC!

Octav Cozmâncă (președinte executiv PSD): „Dacă partidele de opoziție nu-și văd de treabă, vor avea mari probleme cu partidul de guvernămînt."

CATEGORIA
DIN CAUCIUCUL GÎNDIRII

Sergiu Nicolaescu (senator PSD): „Dacă mîine ar fi avut loc o mie de accidente de bicicletă, pe vremea lui Ceaușescu ar fi fost interzise bicicletele."

CATEGORIA
EMIL BOBU

Grigore Zanc (senator PSD): „Eu apelez efectiv să nu dăm drumul la mijloace de flagel."

CATEGORIA
ANA ARE BERE

Ion Iliescu (președintele României): „Cine ar fi crezut că este posibil un asemenea proces pentru bere?"

Întunericitul

Cine este generalul Ioan Geoană și de ce este bine ca electoratul să știe toate astea

Mircea Geoană are o problemă de familie la dosar

Tonul ministrului de Externe, cu privire la informațiile publicate despre tatăl său în numărul nostru din 18-24 mai a.c., este iritat, ambiguu și mincinos. El se agață de o posibilă confuzie minoră, cu privire la identificarea tatălui său. În ceea ce s-a vrut a fi un soi de drept la replică, Geoană afirmă: „Tatăl meu a fost ofițer în Armata Română. În perioada respectivă, era colonel și a ieșit la pensie în 1992, ca general al Armatei Române. Afirmația că ar fi avut legătură cu Securitatea este o minciună sfruntată". Începând de aici, Geoană este în cădere liberă. Tatăl său a fost general și nu doar colonel. Or, dovezile noastre spulberă apărarea lui Mircea Geoană: în calitate de general-locotenent, șef al Apărării Civile, Ioan Geoană a colaborat cu Securitatea.

Demontarea minciunii că n-ar fi fost general

Noi nu am vorbit nicăieri despre „perioada respectivă", cu care se spală pe cap Mircea Geoană. Or, din spălătura ministrului de Externe rezultă că, pe vremea lui Ceaușescu, tatăl său a fost colonel și a trecut în rezervă abia în '92, cu gradul de general. Generalul Victor Athanasie Stănculescu, coordonatorul în plan militar al Revoluției din decembrie 1989 și fostul ministru al Apărării în guvernul desemnat după alegerile din 20 mai 1990, a declarat următoarele: „S-a dat o informație că undeva în subsolurile de la Vila Lac 1 sunt niște mișcări, trebuie să fie teroriști. Eu care știam că acolo nu poate să fie decât *adăposturile care sunt făcute pe unde era comandantul suprem și de care răspundea generalul Geoană* (...) nu puteam să vorbesc pentru că nu aveam legătura, am trimis aghiotantul meu să se ducă la el și să trimită de la grupa apărare civilă, care răspundea de toate adăposturile subterane, să vadă ce este acolo". *(Historia,* anul 2, nr. 30, mai 2004, unde în documentarul „Revoluția română" este publicată stenograma emisiunii *Nașul,* de la postul de televiziune B1 TV, la care au participat Victor Athanasie Stănculescu, Radu Moraru și Ion Cristoiu). Dumitru Burlan, locotenent-colonel în Direcția V Securitate și Gardă, declară în interviul-fluviu „Eu am fost sosia lui Nicolae Ceaușescu", acordat lui Viorel Patrichi, publicat în revista *Lumea magazin* și editat ulterior ca volum cu același titlu: *„De toate adăposturile secrete răspundea generalul Geoană, tatăl lui Mircea Geoană, ministrul de Externe". (Lumea magazin,* numărul 10, 2001, „Politică și servicii secrete"). Contactat la telefon pe 22 mai, locotenent-colonelul Burlan a reafirmat cele declarate în interviu.

Demontarea minciunii că n-ar fi colaborat cu Securitatea

Camil Florin Roguski, fostul arhitect de interior al familiei Ceaușescu, a fost intervievat de ziarista Mirela Petcu, care a realizat o carte intitulată *Ceaușescu: adevăruri din umbră,* apărută la Editura Evenimentul Românesc, București, 2001. Contactat telefonic pe 24 mai, arhitectul Roguski a declarat că l-a cunoscut pe generalul Geoană. Care a proiectat o parte din buncărele și tunelurile subterane de sub clădirile oficiale ale clanului Ceaușescu. Era un bun inginer și provenea din trupele de geniu. Folosea două tipuri de uniforme: de Armată și Securitate. Arhitectul l-a văzut de multe ori în uniforma de Securitate, care are petlițe albastru petrol, cu chenar roșu. În calitatea pe care o avea, de comandant al Apărării Civile, generalul Geoană coopera cu Securitatea. Geoană proiecta tunelele, Roguski le decora și utila, apoi ele erau preluate și gestionate de USLA (Unitatea Specială de Luptă Antiteroristă), din componența Direcției V a DSS, comandată de generalul Marin Neagoe. Comandamentul Apărării Locale Antiaeriene s-a transformat în direcție, în cadrul Ministerului de Interne, printr-un decret din 1952. În 1967, Apărarea Locală trece din nou în subordonarea Armatei, dar cooperează cu Internele, în baza Decretului 430 din 1978. După Revoluție, unitățile militare de protecție civilă trec de la MApN la Ministerul de Interne, prin Ordonanța de urgență nr. 179, din 26 octombrie 2000.

Care dintre cele două păcate este mai mare?

E posibil ca la mijloc să se fi strecurat o confuzie, întreținută de o parte dintre sursele noastre, care susțin și în clipa de față că persoana din fotografie este totuși generalul Geoană. În timp ce alți subiecți și-au schimbat brusc poziția. Dar între demersul nostru jurnalistic și atitudinea de-a dreptul iresponsabilă a candidatului PSD la Primărie, Mircea Geoană, cu privire la problema Securității este o distanță ca de la Washington la Moscova. „Să lăsăm fantomele trecutului, strigoii trecutului acolo unde le este locul, în cărțile de istorie", a afirmat Mircea Geoană pentru revista *Barometrul Politic,* în numărul din 10 august 2002, care a găzduit dezbaterea „Deconspirarea fostei Securități – temă de gândire pentru societatea românească". Chestionat „cum poate fi el personal credibil având în vedere că tatăl său a fost general al Securității și membru al Comitetului Central al PCR, Mircea Geoană a opinat că după 12 ani de la Revoluție aceste discuții nu-și mai au rostul". În apărarea lui a sărit Cristian Tudor Popescu: „Pe domnii americani nu-i interesează trecutul securiștilor din România, ci dacă aceste persoane le sunt utile pentru controlul situației. Nu știu cine i-a adus aminte domnului Geoană chestia aia cu tatăl său, generalul, este o tâmpenie. Dacă ne apucăm să vorbim de tați, surori și alte neamuri, dăm în kitsch politic". Vă reamintim că dezbaterea a avut loc în urmă cu doi ani, când Geoană încă nici nu visa în ce vâltoare electorală va fi azvârlit de comandamentul trupelor PSD. Însă, la fel ca atunci, atitudinea lui față de Securitate nu s-a clintit cu nici un fir de păr: pentru Geoană, locul fantomelor trecutului este în cartea de istorie și nu în vilele, însărcinările și afacerile cu care s-au căpătuit mai toate odraslele nomenclaturii ceaușiste.

Fotodocument: Pifanul Mircea Geoană pe vremea cînd începea să demonstreze că orice caporal poartă în raniţă bastonul de fiu de general. Apropo, potrivit mărturiei mai multor ofiţeri, unul din generalii din partea dreaptă a imaginii este tatăl lui Mircea Geoană.

Povestea fotografiei, așa cum a fost ea

În ciuda imbecilității susținute de un cotidian central, poza nu este trucată. Ea a fost descoperită pe teritoriul unei unități militare, în 1976, și salvată de la distrugere de un soldat în termen redus, absolvent al Academiei de Artă, bursier Herder, grafician cu știință și fiu de poet de calibru. Poza a fost făcută la data de 22 august 1974, cu ocazia celei mai mari avansări de cadre militare din MApN și MI de pe vremea lui Ceaușescu. În primul flanc, am identificat următoarele personaje, de la stânga la dreapta: Constantin Petcu, fostul șef al Direcției Operații a Marelui Stat Major, decedat la începutul acestui an; Mihai Pacepa, fostul director al DIE; Constantin Opriță, fostul șef al Direcției Cadre din MApN; Ioan Geoană, fostul șef al Apărării Civile. L-am căutat pe generalul Geoană la domiciliu, de două ori, pentru reverificări, dar fără folos. Vecinii din imobil, care sunt în marea lor majoritate cadre militare în rezervă, l-au recunoscut, fără excepție, în poza publicată săptămâna trecută. După ce a văzut fotografia în seara zilei de 18 mai, difuzată de canalul Național TV la „Revista presei", un general devenit notoriu prin abila punere a piciorului în gips a afirmat: „Da, cel din fotografie este generalul Geoană". Arhitectul Roguski a afirmat pe 24 mai, orele 10,40, că cel din fotografie este fără doar și poate generalul Geoană. În fotografie mai apare în planul secund și generalul Gavrilă, care a susținut pe 19 și 20 mai că a fost coleg de promoție cu Geoană și că cel din fotografie este, indubitabil, tatăl ministrului de Externe.

Suspiciunile firești ale filmului Geoană

A doua zi, pe 19 mai, generalul gipsat a rupt frontul: „M-am înșelat. Este generalul Negulescu". Într-un fel, declarația este de înțeles: omul are un proces foarte greu în dosarul revoluției de la Timișoara și riscă să-l piardă. Apariția numelui unui general decedat în urmă cu 12 ani a complicat și mai mult lucrurile. Contactat, în sfârșit, la telefon, generalul Geoană a ripostat: „În poză apare Negulescu". Poza trimisă de familia Geoană este irelevantă. Rezervistul Opriță își aduce aminte de ziua aceea, dar nu și de faptul că în fotografie a apărut alături de Pacepa: „Imposibil. Armata nu avea ce să caute împreună cu Internele". Opriță nu și-l mai amintește nici pe Geoană. Interpelat la data de 24 mai, orele 10,10, purtătorul de cuvânt al Protecției Civile a confirmat că, la Revoluție, generalul Geoană a fost comandantul armei. La cererea noastră, formulată la orele 14,00, de a ne permite accesul în unitate pentru a confrunta fotografiile, purtătorul de cuvânt și-a dat inițial acceptul. La 14,20 am fost deturnați din drum, cu rugămintea de a reveni a doua zi, din cauza catastrofei de la Mihăilești, gestionată de Protecția Civilă, condusă pe vremuri de generalul Geoană. În timp ce Protecția curăță urmele dezastrului, pe candidatul Geoană îl protejează o întreagă celulă de criză, care se străduie din răsputeri să șteargă orice asemănare între tunelele făcute de Armată și gestionate de Securitate. Singurul câștigător, care a văzut luminița de la capătul tunelelor lui Ceaușescu, este Mircea Geoană.

Cornel IVANCIUC

Trei primari cunosc pe lume

Cea mai interesantă situație electorală este la Cluj, unde lupta se dă nu numai să nu câștige Funar din primul tur (ceea ce e puțin probabil), ci nici să nu intre în turul doi. Acolo, în finală, doresc să se confrunte Rus și Boc, candidații cu cele mai scurte nume, dar cu cele mai ambițioase echipe. Luînd, din greșeală, antimaghiarismul de la Funar, Boc s-ar fi putut să-i mai ia voturi primarului. Iar Rus, cu europenismul său, mai aduce niște unguri la urnă pentru el. Curios e ce se va întîmpla într-o finală Boc-Rus, ce lovituri sub centură își pregătesc. Mai ales că, spun gurile rele, unii membri ai celor două staff-uri au fost văzuți împreună și se spune că au căzut la învoială în privința lui Funar: alungarea lui din turul doi prin concentrarea atacului!

Baronaș local, tupeu epocal

Un om de afaceri hunedorean al PSD, pe numele său Sebastian Zgăvârdean, zis „Seba", vrea să devină celebru, nu doar bogat. După ce a acaparat mai multe afaceri cu sprijinul rubedeniilor (printre care si o personalitate „la vîrf" din Consiliul Județean Hunedoara), Seba se învîrte prin urbe țanțoș ca un cocoș. Cînd nu face afaceri pe banii statului sau nu-și mai trage o televiziune (Realitatea TV Deva), un săptămînal *(EuroObiectiv)* sau un cotidian (franciza *Ziua de Hunedoara),* Seba vrea ca poporul să vadă ce om bun la suflet este. Drept pentru care, la întîlnirea de 10 ani de la terminarea liceului, l-a luat sub aripa-i protectoare pe un fost coleg, mai nevoiaș, căruia i-a cumpărat costum, cravată și pantofi și pe care l-a dus la sindrofie în mașina sa, lăudîndu-se peste tot cu asta. Numai că poporul n-a pus botul cînd a aflat că, după șase luni, Seba i-a cerut sărmanului coleg banii înapoi. Tupeu PSD 2004 sau prostie social-democrată?

Miron Mitrea, un Malaxa pesedist!

Ați remarcat cu toții „Săgețile albastre" ale ministrului Transporturilor și Locuinței, dl Miron Mitrea, care aleargă vesel pe liniile ferate ale țării. Succesul a fost atît de mare încît se vor mai construi încă cca. 90 de asemenea „Săgeți". În fond, se continuă tradiția vechilor automotoare construite de Malaxa prin anii '30. Numai că alea erau pentru protipendadă. Aveau mese acoperite cu sticlă, prevăzute cu sonerie ca să poți chema chelnerul, erau capitonate cu pluș, în aceeași culoare cu vagonul (roșu pentru cl. I și albastru pentru a II-a). „Săgețile albastre" sînt pentru toată lumea, așa că sînt doar albastre. E adevărat că între timp, în țara noastră, liniile au fost electrificate. Dar asta s-a întîmplat pe timpul regimului de tristă amintire și în conformitate cu principiul leninist: „Comunismul înseamnă… plus electrificarea întregii țări". Apariția trenurilor cu motoare Diesel nu este decît o nouă lovitură dată comunismului de democrația noastră originală!

Platon și Aristotel,
cu săgeți muiate-n gel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

DUMITRU DRAGOMIR: „Am fost toată viața nemulțumit și nesătul!“

În fostul club Maxxim, pe un scaun rotativ, stătea Dumitru Dragomir, candidat PRM la primăria Capitalei. Corleone, șeful LPF, temutul, haiosul, vulcanicul. Mi-a întins un pahar pentru apă, apoi m-a îndemnat să beau apa din sticlă, că e mai sigur. A zis că el dă interviu cu picioarele pe masă.

Despre ticăloșie și morală

Reporter: Sînteți un ticălos, unul haios, dar ticălos.

Dumitru Dragomir: Dom'le, nu sînt un ticălos.

Rep.: Sînt curios, cum vă considerați dumneavoastră?

D.D.: Eu sînt plin de morală, dom'le, cînd îi văd pe ăștia lipsiți de morală, pe toți mincinoșii care se dau plini de moralitate, le-aș trage cîte una în cur, ca să simtă cît sînt de mincinoși. Ce înseamnă, dom'le, să fii moral în viața asta?

Rep.: Adică, ce e morala pentru dumneavoastră?

D.D.: Să ai o familie bună, să-ți crești copiii în demnitate și să servească societatea, să nu fie rîsul lumii, să servești țara în care trăiești, să-ți ajuți neamurile, rudele, neamul, să nu fugi din țară. Să nu faci rău la oameni, pe cît posibil să-i ajuți, să lași ceva în urma ta. Eu sînt controversat, dar din punct de vedere al moralei... sînt un coleric în afară, un calm în familie... eu nu am ținut zece neveste, am ținut o singură nevastă, ce înseamnă să fii mai moral de atît?

Rep.: S-o luăm invers. Cum puteți fi un model, prin biografia dumneavoastră, pentru fiu?

D.D.: Bun...

Rep.: Pușcărie?

D.D.: S-au făcut abuzuri cu mine... eu am fost gură bogată, pentru asta am pățit. Cînd aveam 25 de ani m-au pus președintele Chimiei Rîmnicu Vîlcea. Cu primul secretar eu vorbeam cum vorbesc cu Iliescu. Am căzut într-o plasă. Era un război între el și ăla cu organizatoricul, Crețu. Mi-a zis Crețu: Spune-i, mă, că e prost informat, cu pauză mai mare între cuvinte. Și eu care nu aveam minte... Ce putea să-mi facă el cînd eu cîștigasem Cupa României? La o ședință cu cinci-șase sute de oameni i-am spus, că începuse să-mi dea lecții de fotbal: Dumneata ești prost… informat. Mamă, m-a dat afară! Am ajuns la Motru, echipă de divizia C. I-am bătut pe Chimia și cînd am venit acasă m-au arestat, că un frizer m-a văzut jucînd remy pe bani și altul a declarat că jucam poker. Nu a existat nici un flagrant, m-au ținut cîteva zile, dar la recurs mi-au dat drumul. După revoluție, am fost arestat după moartea lui Nuță. Nu am fost doar eu, toți ăia care au avut acces la cașcaval. Singurul dintre toți, eu nu am fost condamnat! Atunci? S-a făcut abuz!

Își dă picioarele jos de pe masă

Rep.: Nu puteți fi un model!

D.D.: Ba da, pot fi! Model de luptător!

Rep.: Nu cred că ascensiunea dumneavoastră nu s-a bizuit pe relații, compromisuri...

D.D.: Ce astea, dom'le, am fost un țăran băşinos plecat desculț de acasă! Nu am nici o pilă! Pila mea e creierul!

Rep.: Ați ajuns la Scornicești, la Dinamo Victoria! Erați de-al lor!

D.D.: Cum îți zice pe numele mic?

Rep.: Eugen.

D.D.: Eugene, Genule! Tu crezi că de prost m-au luat? Eu eram milițian făcut la apelul de seară.

Rep.: Cum puteți fi model dacă v-au dat grade la apelul de seară?

D.D.: Da, pentru că aveam toți coloneii la joc de glezne! M-am dus cu Victoria pînă în turul patru al UEFA. De ce nu au ajuns alții? Eu sînt un model de luptător care a luptat și a răzbit în viață! Mie nu mi-a dat, Genule, minte comuniștii, ci Dumnezeu!

Dragomir la suprastructură și în gunoi

Rep.: Recunosc, ați avut o inteligență practică. Dar ar trebui să fiți împușcat!

D.D.: De ce?

Rep.: Fiindcă promovați niște valori ale descurcărelii!

D.D.: Ce e rău în asta? America cu ce s-a dezvoltat? Cu prostimea?

Rep.: Pe America dă-o în gura mă-sii!

D.D.: Ce vorbești, dom'le? În viața asta sînt oameni potriviți la locuri potrivite. Eu ce am făcut? Am fost în locul potrivit. E așa moral Gates? A furat și ăla, a lăsat școala, s-a apucat de alte tîrle! E sclipitor, nu poți spune! Cîți oameni din țara asta s-au ridicat din prăpastia în care am fost eu? Mie îmi spunea că a doua zi îmi dădea glonțul! Și am venit pe turnantă iar!

Rep.: Dar de ce?

D.D.: Fiindcă am minte, dom'le! Sînt un om inventiv, dom'le, sînt mai tînăr la minte decît tine. Dom'le, dacă ai ști programul meu de muncă ai zice: Bă, dă-l în pizda mă-sii, ăsta a fost și golan, și șmecher, și la suprastructură, și jos în gunoi, dar e o calitate, nu minte! A păcălit Dragomir pe cineva, are datorie Dragomir undeva? De ce îmi zic Corleone? Păi, cînd am zis: Dumneata ești verde, verde a rămas pe toată viața. Băi, Genule, eu am plecat desculț de acasă și am ajuns vicepreședintele Comisiei de industrie din Parlament! Fără pile! Eu nu-mi găsesc o fisură! Apoi, am fost șmecher, bă, Genule! Ce e rău în asta? Eu m-am orientat în viață!

Rep.: Ăsta-i cuvîntul, „orientat“!

D.D.: Ești tîmpit atunci! Mor copiii de foame și tu ce faci, te uiți la ei?

Rep.: Iau zece mii de la vecini și le iau o pîine!

D.D.: Nu e nimic de capul tău. Te scoli noaptea și te duci la cărat cu cîrca. Eu așa am văzut viața! Mie mi-a fost frică, bă, Genule, de sărăcie, că am avut-o în suflet și o am și acum. Eram și sînt o valoare! Păi, tu știi cum m-au luat pe mine la Dinamo Victoria, că mă tot omori cu asta? Au tras de mine, hai, vii, hai, vii. Eu eram după o mare nenorocire, îmi murise fiul ăl mare. Bun, vin. M-am îmbrăcat frumos, milițian, și hai la Postelnicu, șeful Securității. Mă făcuseră căpitan. E, ce spun acum, numai de acum înainte încep să mă iubești! Mă cheamă, toți generalii aliniați, drepți, eu intru: „Să vă trăiască familia!“. El zice: „Ce ai zis? Ieși afară! Bă, nu l-ați învățat să salute?“. În antecameră m-au luat... „Băi, zici așa: «Să trăiți, tovarășu' ministru, sînt căpitanul Dragomir, permiteți să raportez!» Ai înțeles?“. Vine și Nuță, mă pune să repet! „Bun, ești gata? Ții minte asta?“ Intrăm iar. Ăia toți, „Trăiți“, eu, „Să vă trăiască familia!“. „E, nu, că e idiot! Ieși afară!“ Toți generalii ies, mă învață să salut, băi, bă, aveau diaree, mureau! Dar Postelnicu auzea tot ce se discuta. Mă puseseră de zece ori. Iar intru și iar zic: „Să vă trăiască familia, mînca-v-aș gura dumneavoastră!“. Liniște. Postelnicu: „Stați, că nu e idiot!“. Generalii erau albi. Altfel am vorbit cu Postelnicu. Dom'le, eu am fost toată viața nemulțumit și nesătul! Nici de mîncare!

Rep.: Sînteți fascinant, dar tot ticălos!

D.D.: Tu ești ticălos, tu și colegii tăi!

Rep.: Propovăduiți o morală greșită!

D.D.: Tu ești pe un drum greșit! De ce? Am văzut sute de piese de teatru!

Rep.: Nu este vorba de cultură!

D.D.: Dă-mi tu un exemplu mai nobil decît viața mea! Șmecherii de capitaliști de azi nimic nu mi-au dat, iar la comuniști toți fotbaliștii s-au pricopsit!

Eugen ISTODOR

Ce spui, fă, ţăranco? Ai fost în Cooperativă?... Haideţi, oameni buni, să vină toate televiziunile! Vedeţi, nu io, nu tata Jean, nu Romică Paşcu, am nenorocit atîţia ani fotbalul românesc! Agricultorii ăştia nesătui a fost oamenii Cooperativei!

Mitică Dragomir, candidatul partidului lui Vadim Tudor, un om de fotbal care a propus spectaculoase execuții pe stadioane

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „*Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să știu că s-a limpezit lumea*“
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea și cui folosește acest monument

Născută în Domnești-Muscel, Argeș, strașnica femeie care-și făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 și anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuțoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenței anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutați de Elisabeta Rizea, soțul ei Gheorghe și fiica sa, cât și de către majoritatea sătenilor din Nucșoara (familiile Arnăuțoiu, Jubleanu și Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuțoiu, și a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munților Făgăraș, Iezer și Leaota. Toți luptătorii, inclusiv comandanții acestora, au fost uciși în lupte, s-au sinucis sau au fost executați de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea și soțul ei au fost arestați prima dată în 1949, anchetați și bătuți de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată și condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 și a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I și președintele Constantinescu. Urmăriți de vorbele sale: „Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să știu că s-a limpezit lumea“, încercăm să-i onorăm această ultimă dorință, dar și pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbații lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munți: Arnăuțoiu Laurența, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta.

Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piața Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toți ziariștii care trec pe lângă el, ci și o satisfacție profund umană că, cel puțin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Au mai semnat din Elveția-„mamă“ pentru: Puiu Ganea, Ion Argeș Ganea, Mircea Encioiu, Sofia Dumitru, Dan Niculescu, Șerban Mironescu, Cornel Mareș, Ion Răşcanu, Raluca Răşcanu, Adrian Diaconu, Mihălcescu, Oana Răşcanu, Négibé, Cateluța Gollnow, Dolly Andone, Nicolae David, Aurică Cristescu, Ion Lecca, Angy Ioviță, Mihai Ciubotea, Aurel Pârvu, Mihai Cicotti, Constantin Hălăucescu, Modesta Măicuța, Eugenia Bărbulescu.

DONAȚI AICI!

Așezământul cultural „Academia Cațavencu“ va aduna și administra fondurile necesare și va iniția toate demersurile pentru construcția monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenței împotriva comunismului. S-a obținut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs național pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleșu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugați să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ȚIRIAC – sucursala Izvor; titular cont:
AȘEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAȚAVENCU“.

Cuvîntul care o plimbă pe la locale

Norii s-au destrămat, soarele ne zîmbește buclucaș de pe întreg cuprinsul patriei, păsărelele ciripesc voioase imnul PSD. Campania electorală a ieșit la iarbă verde. Alegeri și fete de la pagina 5 nu sînt doar în Capitală. Sătui de atîta corupție la vîrf, Nicoleta Luciu, Geoană și Năstase, azi dăm o tură prin „locale“, să vedem cum palpită țara.

Călătoria noastră începe, desigur, în localitatea Ciocîrlia din jud. Constanța. Unde spinoasele probleme ale administrației locale se rezolvă cu lopata. Pentru că primarul Nicolae Marghiol nu a plătit nici pînă-n ziua de azi facturile pentru rețeaua de apă din comună, executantul lucrării a început să scoată din pămînt branșamentele, ca să-și recupereze banii. Aflăm din ***Telegraful de Constanța***: „Ce a urmat este ușor de închipuit, ținînd cont de ieșirile necontrolate ale primarului, mediatizate de atîtea ori. «Tu ești Saddam și eu sînt americanu' și îți arăt eu că cu 20 de miliarde ale mele te las în curul gol!», l-a amenințat Marghiol pe inginerul firmei executante a lucrării, pe lîngă faptul că doar polițiștii l-au oprit să-l lovească pe acesta cu lopata.“ Dar veștile bune nu se opresc aici. Întrucît Radu Mazăre, actualul primar al Constanței, le-a făcut concitadinilor săi o propunere electorală pe care n-o pot refuza, cotidianul local (de atitudine) ***Replica*** se concentrează asupra aspectelor pozitive, care fac cinste urbei: cunoscutul interpret de peste hotare Ibrahim Kucuk a sosit, zilele trecute, în municipiul Constanța pentru a trage un videoclip. Melodia se numește „Haberin Olsun“ și, date fiind tradiționalele relații de prietenie româno-turce, în videoclipul romantic, filmat pe malul mării, apar și două superbe plante acvatice, studente la ASE.

La Arad, la doi pași de Europa, se ascultă, firesc, cu totul altă muzică. E drept că nu exact aia modernă, la care ne-am fi așteptat noi (ceardaș house, cu influențe trance bănățene). Aflăm din ***Observatorul arădean*** de vineri că, în plină campanie democratică, chiar pe Bulevardul Revoluției, niște tovarăși guriști, nostalgici și cu foamea-n gît, interpretează, în amintirea Megastarului de la PCR, cîntece patriotice de la „Cîntarea României“! Ce nu vă convine? Bine că nu fac playback, nu fură și nu dau în cap la dușmanii poporului! Repertoriul lor se bucură (culmea?) de succes, pensionarii știu toate versurile, iar la refren plouă cu monede de 1.000 de lei. Bogdaproste, trăiască tricolorul! Mergem mai departe, prin coclaurii României profunde. ***Gazeta de Maramureș*** consacră un amplu material misterioasei vizite în Țara moților a prințului de Wales, cunoscut și sub numele de Carol ăl mare al lu' Elisabeta. În perioada 6-9 mai, dumnealui a fost cazat la mînăstirea din comuna maramureșeană Bîrsana, „acolo unde strașnica maică Filofteia taie și spînzură“. Suita prințului (16 bucăți) a mîncat bulz și a făcut cunoștință cu animalele domestice la tanti Maria (care are pensiune și spală cu Perlan Bonux). Faza fainâ e că bîrsănenii n-au știut ce turiști high-class au în bătătură pînă-n ultima zi, cînd prințul Charles a fost dibuit de presă. Un reportaj tonic despre farmecul discret al României, semnat de Teofil Ivanciuc.

Ieșeanul (19 mai) și-a luat o mecă de tabloid și se ocupă de campania de tip nou, paparazzi. Fostul subprefect Valentin Soroceanu, momentan președinte executiv al PSD Iași, a fost surprins la cumpărăturile de după cu o femeie energică, trendy, cu nume de înger: Nicandra Butucea. Biroul de investigații al ziarului a descoperit că tînăra domniță a fost șoferița lui Soroceanu de la Prefectură! Opoziția bagă mîna-n foc că, atunci cînd o băga într-a cincea cu schimbătorul de viteze, Nicandra aprindea două-trei lumînările parfumate de la „Ambi Pur Car“, luminile de avarie, apoi o țigară lui Vali. Pozele cutremurătoare din ***Jurnalul de Botoșani*** (22 mai) ne-au plăcut mai puțin, în special aia cu primarul PSD Florin Simion Egner, căruia – după vizita premierului în oraș – peneliștii lui Cătălin Flutur (sau simpli cetățeni oropsiți) i-au spart fața cu niște călimări de cerneală. Calmați-vă, domnu' Năstase, nu e cazul să trimiteți tancurile: vorbim despre niște amărîte de portrete electorale (3 pe 2, la o apreciere ochiometrică), pe care acum, după curățenia generală, le păzesc niscai angajați ai primăriei care, în loc să taie frunză la cîini, joacă table. Încheiem, cum îi șade bine călătorului, cu o întrebare deschisă: „Ce primari ai municipiului Buzău cunoașteți?“ ***(Opinia*** buzoiană, 21 mai – anchetă stradală). Eugenia Dumitru, 61 ani, casnică: „Nu-mi amintesc, pentru că am probleme de sănătate. Am tensiunea 21.“

Dragoș VASILE

canalul mass-midia năvodari

● Deși se lăuda că va avea propria lui televiziune, jalnicul moșulică Aristide Buhoiu s-a băgat slugă la jalnicul Dan Diaconescu. Probabil că în contractul dintre cei doi intră și niște pupături în fund date de Buhoiu în ziarul *Național*. Săracul Aristide, după artificiile aruncate în rubrica sa scrisă, s-ar pupa și pe sine însuși, atîta doar că, la vîrsta lui, poziția e mai greu de realizat.

● Fiul lui Victor Ionescu, cunoscutul ipochimen de la TVR, fiu care și el lucra la televiziunea poporului și a lui tata, a fost adus intempestiv în Radio și trimis corespondent permanent, cel puțin un an, la Berlin – deși la concurs participaseră și tineri cu experiența unui astfel de post. El îl va avea coleg pe fiul lui Ivăneș, eminența cenușie și roșie (deh, chestie ce ține de trecut) a studioului teritorial de radio de la Cluj. Peste toate aceste aranjamente planează umbra la fel de roșie a lui Gheorghe Verman, realizatorul plin de zel al emisiunii *Viața satului* din duminicile de sub Ceaușescu, cel care ne spunea ce bine o duc țăranii sub comuniști și care a fost și el recuperat de Radio, unde a devenit un mentor, profesor și diriguitor spiritual al modernului și echidistantului Șeuleanu. Cum ar veni, omul tot cu un fel de țărani se ocupă și-n ziua de azi.

Zețarul Ivan

Fabricat în România, denigrat în Australia

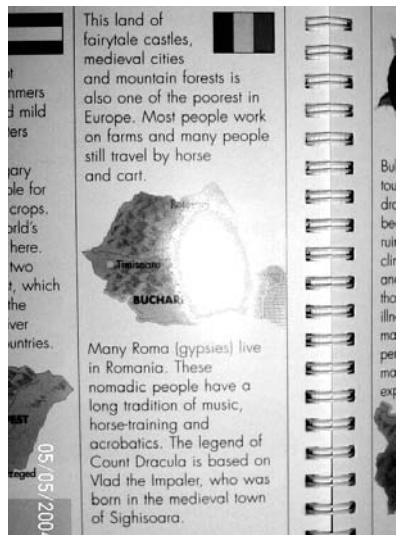
This land of fairytale castles, medieval cities and mountain forests is also one of the poorest in Europe. Most people work on farms and many people still travel by horse and cart.
Many Roma (gypsies) live in Romania. These nomadic people have a long tradition of music, horse-training and acrobatics. The legend of Count Dracula is based on Vlad the Impaler, who was born in the medieval town of Sighisoara.

Cam așa este descrisă România într-un atlas editat anul trecut în Australia. Greu de explicat de ce-or crede oamenii ăia că noi încă mai călătorim cu calul și căruța, cînd nu mai folosim așa ceva încă de la colectivizare. Cînd actualul nostru președinte, împreună cu complicii lui, a decis că e vremea modernizării. Am vrea să-i lămurim pe australieni că, astăzi, cu calul și cu căruța nu mai circulă decît conaționalii actualului nostru președinte, cel care ne-a luat caii și căruțele la colectivizare sub pretextul că le dă statului. Aiurea, uite cui a vrut el să le dea. Pînă și cîinii care s-au împotrivit atunci în locul nostru au ajuns pe mîna acestor oameni, care-i leagă la căruță să aibă grijă de felinar. Apropo de acest popor conațional cu președintele nostru: citim în același atlas că ar avea o oarecare tradiție în acrobații. S-o face referire la mersul pe sîrmă. Pe sîrmele noastre cu blugi întinși la uscat, mai precis.

Oceanul de fuck

România.
Mici fragmente de neant.

Baba Nokia și Baba Dokia

Troleul 91. Două babe stau vizavi una de alta și se privesc în ochi. Una dintre ele vorbește la telefonul mobil. Cealaltă o urmărește cu privirea. Pînă la urmă, nu mai rezistă tensiunii și încep să converseze. Vorbesc despre biserici, unde merge una, unde merge alta, cum e preotul uneia, cum e preotul alteia. La un moment dat, cea cu telefon se ridică să coboare. Cealaltă zice: „Coborîți aici?". „Da", zice aia mai înstărită. „Vaaai, doamnă, și eu! Extraordinar, ce ne-am potrivit!"

Cameramania persecuției

Căutam și eu un magazin și nu îl găseam. Deja mă învîrtisem pe străduțele alea din spatele Muzeului de Istorie și obosisem. M-am hotărît să întreb. Singurii care mergeau pe trotuarul de vizavi erau Emil Hurezeanu, Dan C. Mihăilescu și cameramanul care le filma conversația. „Nu vă supărați, magazinul «Trei ursuleți» știți unde e?" Nu era însă o întrebare suficient de inteligentă ca să apar cu ea la televizor în compania a doi intelectuali.

China cea de taină

Ce făcea Fecioara Maria vineri la orele 15? **Ei bine, poate n-o să vă vină să credeți, însă Fecioara Maria a apărut vineri în pasaj la Universitate. Și ce făcea? Ei bine, și-a cumpărat un fluture zburător din plastic – care sare, dacă-l dai pe macadam. Să fie oare adevărat? Da – pentru că am văzut cu ochii mei: Maia Morgenstern, Fecioara din *Patimile* lui Mel Gibson, a negociat cu un vînzător ambulant de jucării false din China pînă și-a adjudecat un fluture zburător din plastic care sare – pe care l-a testat în fața noastră pe caldarîm pînă a sărit. Dacă aveam aparat de fotografiat la mine, cred că v-o arătam și-n poză.**

Călătorie la capătul leșinului

Mă duceam eu, așa sictirit, spre redacție, cu gîndul scindat între cele 125 de cafele zilnice de după și gagica bună a unui vecin de bloc, cînd, dintr-o stație oarecare, au năvălit în autobuz nici mai mult, nici mai puțin decît două învățătoare tinere și puțin obosite din cauză că erau însărcinate de cîteva ore, urmate de 50 (cincizeci) bucăți copii de clasa I. Mi-am dat seama că erau în clasa I din cauză că aveau pe retină imagini cu pagina 27 din abecedar. Mi-am mai dat seama că vorbeau toți o dată, după care nu mi-am mai dat seama de nimic.
M-am trezit la Urgență cu două asistente peste mine care-mi dădeau cu poșeta-n cap, mai întîi ca să mă trezească, apoi ca să mă convingă să-i transmit lu' nea Vergilică numărul lor de telefon.

Ethos, Porthos și Aramis

Reportaj cu țara de gît

În vizită la tatăl candidatului PSD

Generalul Geoană, apărat de luptători ham-hămesiți

Arbori înalți, umbră și multă liniște. Undeva, chiar în spatele Pieței Domenii, la blocul 5, locuiește generalul din familia Geoană. Chipiul din fotografie, copie la indigo a zâmbetului lui Mircea Geoană, era în măsură să ne povestească secretul cariere sale ceaușiste sau măcar al ascensiunii fiului său. Rezervația de blocuri conservă cu pasiune o rezervație de generali de toate culorile. Unii, în uniformă, intră și ies din acele blocuri, alții sunt pensionari și plimbă câte un ziar până la piață și înapoi.

Urc și întreb un domn în vârstă: „Aici locuiește domnu' general Geoană?". „Da, chiar aici, la etajul unu." Omul, foarte de treabă, mă conduce până la ușă. Doi câini vagabonzi păzesc cu sfințenie castroanele goale de pe prețul ușii, pe care le alimentează familia Geoană. Avangarda generalului mă atacă. Se reped să mă sfâșie. Domnul vecin de scară cu generalul o oprește pe Fetița. Pe celălalt n-am mai auzit cum îl cheamă, că eram deja la parter. Hărmălaia de pe lume. Fetița, să mă mănânce cu aparatul foto cu tot. „Stai cuminte, potolește-te!" – țipă bătrânul la ea. Câinii, mai rău. Un vecin de la parter deschide ușa, speriat de tămbălău. O vecină de la patru sare-n ajutor: „Ține-o, vecine, că vin imediat s-o opresc eu!". Javra se strecoară printre mâinile și picioarele lor și se aruncă sinucigaș pe scări, în urma mea. Vecinul de la parter sare în fața câinelui și mă bagă repede în casă la el, închizând ușa chiar când botul câinelui era deja la picioarele mele. Se străduie toți să dea câinii afară. Vorbim prin ușă. „Ce vreți de la domnu' general Geoană?" „Să ne povestească din armată, au publicat ăștia o poză cu el!" Câinii sunt închiși în holul scării. Ies albnegru la față și le mulțumesc. Oameni de treabă. Urc, sun la ușa familiei Geoană. De jos aud strigăte: „Nu deschideți ușa, că intră câinii!". O tipă cu picioarele decupate din *Playboy* (și dezgolite așijderea) apare în cadrul ușii, iar câinii țâșnesc pe lângă ea. Sunt prinși de zgardă, iar eu abia ies, lipit de perete, pe lângă ei.

După vreo două ore de stat afară, văd un domn pensionar bine, care se plimba. Îi arăt poza. „Mda. Ăsta e Pacepa, ăsta e fratele lu' Ceaușescu, ăsta e generalul Geoană, ăsta e generalul Olteanu. Pe restul nu-i mai știu. Geoană stă uite-acolo." „De unde-i știți așa bine?" „Sunt general." Pleacă fără să-mi spună cum îl cheamă. Mă uit la câini, tot acolo. La geam, nici o mișcare. Am pierdut bătălia cu trupele generalului. Data viitoare însă voi lua două bombe cu friptură și nimic nu mă va împiedica să sun din nou la ușă.

Pssst, pssst,
Grivei! Roger, roger... do you copy?
Sînt eu, Generalul! Au plecat ziariștii? Dacă mai are de gînd să rămînă, latră de trei ori scurt și o dată lung, că m-am plictisit să stau aicea. Mai bine fac un rond prin subterane să inspectez adăposturile. De-aici, din Domenii, dacă nu prind vreun blocaj sub metroul de la Victoriei, într-un sfert de ceas ajung în Piața Palatului. Or avea flăcăi de însurat teroriștii ăia pe care i-am lăsat acolo în '89.

Fotodocument cu blocul de deasupra adăpostului de confort 1 unde locuieşte generalul (rez.) Ioan Geoană, fostul şef militar al Apărării Civile

Reportajul și etajul

Tentativă de *Big Brother* cu politicieni

Doamna de lîngă mine merge tot de la Constanța la Valu lui Traian, e chiar din sat. Are rude în București, în sectorul 4. Îmi spune: „Ies discuții, să știți, sînt lupte grele; se iau și la bătaie; poate o luați și dumneavoastră!". Pare sincer îngrijorată, o văd că s-a gîndit bine înainte să-mi spună ce are de spus. „Da, știu de casa în care sînt cinci partide, toți se luptă pentru ciolan. Da' ăla care-i acum primar n-a făcut nimic în 8 ani, îl votez pă Mitroi de la PSD; nici nu știu din ce partid e primarul de acum; Mitroi ăsta a plătit oameni să ne mai păzească și pe noi, că-nainte ne furau toate găinile și toate oile și toate vacile din curte; p-ăsta îl votez, clar."

Așadar, mă îndrept spre comuna Valu lui Traian, să văd de aproape ceea ce văzusem de cîteva ori din goana mașinii și mi se păruse că ar putea fi un fel de *Big Brother* cu politicieni: sediile a cinci partide, găzduite de aceeași casă. PRM, PSD, PUR, PNL și PD aveau firmele puse pe fațadă și eram convins că dacă merg în campania electorală găsesc acolo programe politice, strategii, candidați, animatori, animatoare, coaliții, găști, păruieli, idile. Vorbele femeii din microbuz mă montaseră și mai tare, abia așteptam să văd cum își dau ăia cu doctrinele în cap. Ca de obicei, însă, socoteala din microbuz nu s-a potrivit cu socoteala din sat. Firma PSD-ului făcuse pași. În rest, lacăte pe toată linia.

Unde trebuia să fie PRM era un grilaj pus pe un zid. Unde era PSD rămăseseră așa: o sîrmă albă afară, plus, înăuntru, niște dulapuri distruse, moloz și un persan jegos. La PUR, în mijloc, o ușă roșie, cu tablă în loc de geam. La PD, o chestie verde, cu pretenții de masă de biliard, cocoșată de cîteva cutii goale de cipsuri. La PD, ca la PRM. Observ că în aceeași clădire este Centrul Cultural Valu lui Traian, doar că nu mișcă nimic înăuntru. Pe latura dreaptă e o parabolică imensă lîngă care scrie, cu creta, „Băgați MCM, Atomicul, MTV-ul, măi!". În spate e o curte, iar pe latura din stînga a casei e privata școlii. Deja miroase nasol politica din Valu lui Traian. A, să nu uit: peste drum se află Uniunea Democrată a Turco-Tătarilor Musulmani din România sau, pe înțelesul tuturor, Romanya Musulman Tatar Turklernin Democrat Birligi (sper că am copiat corect).

Am zis să caut candidații prin sat. Nimeni nu știe unde-i găsesc. Sare un moș la mine: „Fă-mi și mie o poză, ce, io nu-s frumos?" – cică el e Moș Gerilă. Este Nechita Niță. „De fapt, Nechita P. Niță, adică Peniță, dar am eliminat inițiala. Votez PSD, votez Mitroi! Hai că fug, că pierd ajutorul de la poștă." Arată spre casa cu firmele partidelor: „Alte partide nu-s, degeaba căuți!". Apare o doamnă de la școală: „PSD-ul s-a separat; ăilalți n-au nici o treabă, se mai aliază între ei, dar n-au șanse; primarul, care-i de la PD, discuta mai devreme cu ăla de la PUR; n-a făcut nimic primarul, Niculescu Ștefan îl cheamă. Aici e cămin, cum să fie sedii de partid? E bibliotecă; dar nu citește nimeni, nici măcar o sticlă de vin de Sf. Constantin". Alexe Dumitru are 70 de ani, un dinte, bască pe cap și e cam pilit. „A, păi nu mă bag în nici un partid! Îl votez pă Mitroi că-i cel mai bun; dar n-am fost în nici un partid; am fost secretar cu UTC-ul; s-ar putea să rămînă primarul ăsta care e acum, care n-a făcut nimic." Apar doi copii: „Daaa, știi matale sigur!...". „Du-te-n pizda mă-tii de aici! Eu vin de la biserică, e un botez acolo, am băut puțin, dar jur că nu-l votez pe ăsta! În față îi spun! L-a criticat și la teve. Nu știu pe unde-i găsești, că nu se arată. Mazăre, ei, da, Mazăre e om deștept, a desființat căruțele, da' ce să faci cu căruțele?" Caut mai departe, lumea habar n-are care-s candidații. Pe o poartă, afiș mare cu liberalul. Proprietarul zice că n-are treabă cu politica. „Și de ce ținești afișul?" „Păi, ce, îl țin eu? Stă singur!"

În sfîrșit, găsesc sediul PSD. Clădire nouă, termopan, este mai mare decît căminul cultural. Calculator, imprimantă, curat pe jos, masă de consiliu, fotoliu de piele pentru șef, șeful Florin Mitroi e pe fotoliu, consilierii în jurul mesei. Vorbesc toți: „Păi, nici nu e normal să fie partide în cămin, de-aia am plecat"; „Am plecat cînd au venit toți; da' am luat perdeaua, că era de la mama!"; „Iar covorul meu l-au făcut zob!"; „Au rămas un fel de Asociație Familială, stau toți acolo". Candidatul Mitroi: „N-a prins un SAPARD în opt ani! Ceilalți candidați habar n-au de ce vor la primărie, n-au program, n-au nimic! De-aia, că sînt slabi, vor să facă un pact, să mă lovească, dar n-au șanse". Mitroi are program tipărit, iar lumea îi spune deja „Trăiți, dom' primar!". Copiii aleargă după el și-l strigă tot „dom' primar!". Consilierul Purcărea (brunet, are tricou albastru cu PSD, mustață à la Țiriac): „Diseară fac dragoste cu nevastămea, mă iubește cu tricoul ăsta!" Cineva adaugă: „Ca să fie ciorba completă: Purcărea a venit acum patru luni de la PNL!".

Gabriel DROGEANU

bursa șpăgilor

Șpagă grefată pe grefieri

Șpaga asta mi-a dat-o un prieten care se grăbea. Ca să nu mă înțelegeți greșit, reformulez: subiectul acesta de *Bursa șpăgilor* mi l-a dat un prieten care se grăbea. Prin urmare, tot ce am înțeles este că grefierii de la judecătorii & tribunale primesc, și pe bună dreptate, șpagă. Nu prea am înțeles de la cine, dar am înțeles de ce. Iau șpagă în primul rînd pentru că sînt români. Apoi pentru că sînt oameni, niște oameni – ce-i drept – foarte românizați. Nu în ultimul rînd, grefierii primesc șpagă (îmi cer scuze că nu am înțeles de la cine!) pentru a băga anumite dosare în față. Cum există multe, prea multe dosare pe rol, șpaga vine ca un criteriu firesc de ordonare a dosarelor. Suma pe care o primesc grefierii per dosar nu este mare (în jur de 3-500.000 de lei), dar, cum spuneam, dosarele sînt multe și, cărămidă cu cărămidă, tot se face pînă la urmă de-o vilă.

Lapte și grefiere

Sechete de famiglie

Autobuzele Brașovului și televiziunile PSD-ului agresează oamenii cu un mesaj aiuritor, care spune că Ioan Seche candidează la funcția de președinte al Consiliului Județean! Seche ăsta mai este și senator PSD, însă biznisurile l-au ținut departe de Parlament, altfel ar fi aflat că poziția visată nu este direct eligibilă. Adică, cum ar veni, domnule senator, nu fraierii de pe stradă vă pot alege șef, ci viitorii consilieri județeni. Pentru acest pont, un pesedist recunoscător ne-a dezvăluit și motivația candidaturii multi-super-extra-miliardarului Seche. Ca mare grangure prin Consiliul Județean va putea să gestioneze eficient tranzitarea banului public spre buzunare cu grijă alese. În acest proces laborios ar putea fi implicate, mai ales, terenurile proprietate personală, cum se aude, din preajma Râșnovului, care, a naibii coincidență, acoperă fix 80% din traseul prin zonă al autostrăzii Brașov-Borș.

Seche Guevarra

bursa șpăgilor electorale

Până și popicele PSD-ului au căzut în râsul curcilor

Pesedimea brașoveană și-a luat o mare lovitură-n bile prin organizarea Campionatului Mondial de Popice. Așa mare eveniment a fost că nici n-ați auzit de el. Dar merită detaliat. Hotărâți să scoată ochii prostimii votante cu o mare realizare, dacă se poate de anvergură internațională, deștepții de pe la PSD Brașov s-au gândit că un campionat mondial de ceva ar fi soluția perfectă. Dacă nu se poate de fotbal, merg și popicele. O dată trecută partea cea mai grea, aia cu procesul intelectual, totul a devenit rutină. Un miliard de la Consiliul Local, 500 de milioane de la ăla Județean, alte miliarde de pe la Guvern, bani învârtiți spre o manifestare de urma să nu mai vadă brașoveanul neam de neamul lui. Și nici nu a văzut, pentru că l-a durut în cur. Nici picior de băștinaș nu a trecut pe la mondialele de popice, deși pe site-ul lor (www.cmp2004.ro) anunțaseră nu mai puțin de 20.000 de spectatori. Astfel că în ultima zi, sâmbătă, 22 mai, n-aveau pesediștii ce bilete să tragă la sorți pentru a desemna vreun câștigător la tombola cu obiecte în valoare de 15.000 de euro. De parcă ne-ar fi păscut vreo îngrijorare cu privire la destinația acestora. Și au mai trâmbițat meseriașii de organizatori că vor veni și vreo 2.500 de străinezi, fani înrăiți ai popicelor. Însă, nedorind să arate că-s mai proști ca brașovenii, au rămas și ăia pe la casele lor. Bine-bine, dar cine a fost pe acolo? Păi, echipele, pesediștii și nici măcar Tele Sport. Și organizatorii ce făceau ei, dacă nu aveau cui să distribuie baloane cu PSD? Președintele comitetului de organizare, pesedistul Florea Ghile, împreună cu vicepreședintele pesedist Marius Stinghe se preocupau de calendarul electoral al candidatului la Primărie, Sergiu Chiriacescu. Pe care l-au și adus să împartă niște premii, în calitatea lui de candidat și subiect de știri pentru televiziunile partidului. În rest? Citâm de pe site: „Este cea mai importantă competiție de nivel mondial care se desfășoară în România în ultimii 10 ani, putând fi considerată evenimentul sportiv al anului 2004 în România“.

Car cu bowling

O afacere beton-asfalt

Conul de Umbrărescu a cuprins deja Ardealul

Afaceriștii moldoveni devin încet-încet afaceriști universali, în sensul că nu le mai ajunge Moldova, care a fost și va fi a lor, și au început să meargă și prin Ardeal. S-ar putea spune, deci, că au mers prea departe. Uite și un exemplu: într-una din zilele iernii care a trecut, nu contează care zi, un secretar de stat de la Transporturi, Construcții și Turism, pe nume Sergiu Sechelariu, se afla în județul Mureș. Și dacă tot se afla în Mureș, a găsit timp să și promită ceva: a promis 5 milioane de coco, bani pentru reabilitarea drumurilor județene. Nu știm cît a promis pentru drumurile naționale din Mureș și nici nu îndrăznim să ne imaginăm, din moment ce numai pentru „lucrările de refacere a sistemului rutier în vederea aducerii la un nivel corespunzător pe DN 13 A km 0+000-127+500 și DN 13 B km 0+000-51+045" se vor cheltui (și nu e nici o problemă că se vor cheltui) 2.206.644.418.113 lei, din care proiectare 9.756.644.680 lei cu T.V.A. Foarte bine, veți spune dumneavoastră, și bine veți face. Foarte bine, și-a spus și familia Umbrărescu, din Bacău, familie vecină și prietenă cu familia Sechelariu, după care degrabă a participat la licitație. Cei care au mai citit revista noastră știu că firmele lui Umbrărescu au sănătosul obicei de a cîștiga cam toate licitațiile în care sînt vîrîți bani publici, iar cei care nu au mai citit află acum. Oferta cîștigătoare a aparținut grupului Com-Axa SRL Bacău + SC Prinfo SRL Brașov + SC Spedition UMB Bacău și nu cred că mai e nevoie să vă spunem noi ale cui sînt cele două firme din orașul lui Sechelariu.

Umbrărescue Team

Portul, de la groapă, se întoarce

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

La cîte canale descoperite avem prin București, unul singur ne mai lipsea: Canalul Dunăre–București. Dar Ion Iliescu, specialistul poporului în ape și aburi, a reactivat ideea acestui Canal: „Putem gîndi o schemă a Bucureștiului port la Dunăre", a grăit fiul Olteniței, animat de speranța că, după ce ne-a dus atîta cu preșul, acum, la final de mandate, are șansa să ne ducă puțin și cu pluta. Să fim, să nu fim de acord cu acest Canal? – s-au întrebat fiii redacției, posibili viitori muncitori la canal. Să urmărim mai jos rezultatul votului și pofta de muncă a redactorilor reacționari.

PENTRU

Dan STANCIU

Ar fi frumos ca urbea asta pe nume București să ajungă într-o zi un port fluvial și apoi – de ce nu? – maritim. Iar restul României să fie înghițit de ape și să se preschimbe într-un vast ocean, Oceanul Românic. Pe care noi, românii, vom naviga vreme de cîteva secole, în căutarea Lumii Noi. Și în anul 2492, cînd aproape ne vom fi pierdut speranța, vom descoperi înspre apus tărîmul făgăduinței. Și-l vom numi Nădlac.

Viorel MOŢOC

Cum să nu! Ar fi un proiect măreț, apt să-i ofere hidrotehnistului Ion Iliescu un job pe măsură, atunci cînd nu va mai fi președinte. Din '53 tot așteaptă, bietul om, să-și aducă aportul la finalizarea lucrărilor Canalului, visul de abur al omenirii.

Ioan T. MORAR

Da, sînt de acord, cred că astfel vor fi mult mai mulți politicieni veniți cu pluta și la propriu. Un canal e mai puțin poluant decît o autostradă. Apoi, cînd PSD se va cimenta și mai tare, ar fi interesant de trimis Opoziția la Canalul Dunăre-Brașov-Borș.

Marius DRĂGHICI

Ar fi o idee bună. Bucureștiul va fi Micul Paris pe uscat și Mica Veneție cînd plouă. În sfîrșit, vom rezolva problema locurilor de parcare pentru iahturi și toți restanțierii la întreținere nu vor mai fi obligați să acosteze la Giurgiu, ci la Cheile Drumul Taberei sau Militari-Docuri.

Alexandru DUŢU

Da. Pentru că, dacă Bucureștiul devine port, noi, presa, vom putea să-i trecem Dunărea zi de zi pe politicienii și guvernanții care-și au sălașul în acest oraș. Chiar dacă sînt convins că nici așa PNA-ul nu va prinde nici un pește mare.

Marius BORŢEA

Da, să se facă, dar cu condiția să treacă și pe aici, prin fața redacției. Sau mai bine prin spatele redacției, unde se bronzează gagicile alea, de scriu despre ele în fiecare săptămînă colegii fără prietene sau bani de *Playboy*. Poate le iau de neveste 15-20 de marinari și scapă și redacția de-o grijă.

Alexandru CĂUTIŞ

În sfîrșit, vom putea pluti în mod oficial prin portul București, după atîția ani în care automobilele au navigat fără permis pe străzile Capitalei. Dacă am putea și pescui pe Calea Victoriei, să ne scufundăm pe Bulevardul Maniu, să facem surfing pe Magheru, înseamnă că vaporeanul Băsescu e cu adevărat bun.

Daniel GOACE

Mda, n-ar fi rău ca Bucureștiul să fie port la Dunăre. Însă aș prefera ca asta să se întîmple înainte ca Dunărea să intre la noi în țară.

Iulian TĂNASE

Dacă să fie Bucureștiul port la Dunăre? Da, sînt de acord, pentru că marea provocare aici este dificultatea de a elimina carbohidrații, un grup foarte greu de evitat din majoritatea meniurilor. Privarea de un anumit grup de alimente este, în general, dificilă și poate cauza frustrări la început – scuze, mă gîndeam la altceva! Deci, da, sînt de acord.

ÎMPOTRIVĂ

Dragoș MUŞAT

Nu, nu e bine, pentru că Canalul „Adrian Năstase" Dunăre-Cornu-Marea Neagră o să trebuiască să-l ridicăm noi, băieții lu' Dinescu, și băieții lu' Nistorescu. În plus, în dictatura Năstase care va veni, copilul meu va fi scos cu școala în portul București, ca să-l întîmpine pe Marele Președinte Adrian Năstase care se va întoarce din vizita în Iran. Iar Armata, SRI-ul și Vînătorii vor trage în populație și vor muri mulți marinari nevinovați. Asta ca să nu mai zic că, dacă mai trage Mutu un penalty aiurea pentru România, în lumînări, mingea o să se ducă peste gard fix în Dunăre, și cît timp o să plece Pleșan să aducă mingea din apă, TVR-ul o să bage numai reclame cu Adrian Năstase și *Adrian Năstase Lights*.

Abțineri

Gabriel DROGEANU

Eu vin dintr-un oraș care este un imens port – altul decît Rotterdam – la Canalul Dunăre-Marea Neagră și, în cunoștință de cauză, aș putea spune cu mîna pe inimă că mă abțin. Nu știu ce să zic. E drept că dacă ar deveni Bucureștiul port la Dunăre s-ar mai crea niște locuri de muncă. Vorba amicului Dede: oricînd e nevoie de niște oameni care să numere valurile din port. Apoi, s-ar naște o concurență reală pentru tiristele de pe centură, prin apariția pe piață a vaporistelor. Pe de altă parte, sînt legat prea tare din punct de vedere sentimental de Canalul Dunăre-Marea Neagră: țin minte și acum inaugurarea, țin minte cum am mers cu grădinița la manifestație, cum a trecut nea Nicu cu vaporașul pe apă și cum mi-a făcut cu mîna, deși era foarte prins.

Cătălin MATEI

Nu aș vrea să intru în polemică și am să-i rog pe ceilalți care vor vota aici să mă ierte dacă voi fi prea dur, dar le recomand precauție în acordarea acestui vot, prin excelență. Sau cum zicea cîndva marele Spiderman: „Odată cu o mare putere, vine și o mare responsabilitate...".

NU ȘTIU

Alexandru VĂRZARU

Nu știu. Mă uit la Dîmbovița asta și chiar nu știu ce să zic. O văd tot timpul plină de clăbuci verzi de la deversări, de zoaie și de sticle de plastic. Care ar fi șmecheria, să avem și un canal Dunăre-București plin de detergent? Neah!

Alin IONESCU

Hai să vă expun datele: eu stau în București, în Vitan, foarte aproape de Dîmbovița, tatăl meu e căpitan de vas în Giurgiu și se plimbă mult cu vaporul, iar canalul va lega Bucureștiul de Giurgiu. În condițiile astea, mie mi-ar fi extrem de ușor să nu mai ocolesc pe șosea cînd merg acasă la ai mei după murături, compoate și zacuști. Asta înseamnă că mi-am luat mașină degeaba. Totuși, de Crăciun, cînd e canalul înghețat, n-aș mai putea să merg să-mi aduc pulpa de porc pe apă și aș aduce-o pe uscat. Pe de altă parte, motorina de vapor fiind mai ieftină, dacă se face canalul, o să mă trezesc cu taică-meu pe cap toată ziua, bună ziua, c-o să vină la București de drag. Face mama o plăcintă, o sarailie – apropo, săru' mîna, mamă, cînd mai faci și tu o sarailie de-aia bună, c-am poftă? – taică-meu imediat se repede pe canal cu vaporul, să-mi aducă. Poate dacă portul canalului ar fi în Rahova, la frate-meu, atunci aș mai fi de-acord, deși țin prea mult la Dunăre ca s-o las pe mîna lui Vanghelie.

ÎL VEZI PE MOȘUL ĂLA? ARE VREO 120 DE ANI ȘI ZICE C-A FOST PREȘEDINTELE ROMÂNIEI...
DRACU' ȘTIE, O SĂ-L ÎNTREB PE GICĂ PETRESCU!
MARDALE

miliția spirituală

CC-ul l-ați refăcut, da' cu Spiru ce-ați avut?

Fie ca prin acest simplu gest să consfinţiţi, domnule preşedinte Ion Iliescu, tăierea cu trecutul democratic de dată recentă, ca să nu trebuiască să ne mai ascundem pentru a ne putea spune din nou, deschis, din toată inima, „Iubite tovarăşe!".

Am tot scris de ne-am obosit despre isprăvile tovarășului Aurică Bondrea, devenit domnul profesor Bondrea după moartea unor tineri nevinovați în decembrie '89. Dacă pentru noi toți a fost o Revoluție, pentru Bondrea a fost o pierdere grea: i-au dispărut partidul și sistemul. Dar nu a disperat, a reușit să se descurce adunînd în jurul lui cîțiva tovarăși de nădejde și alcătuind repede-repede, **Fundația România de Mâine,** în care să salveze tovarășii de ieri**.** Această fundație a scos o revistă, *Opinia națională,* care îl avea redactor-șef pe tovarășul Eugen Florescu, fost șef ideologic al PCR, găsit de evenimentele din '89 inspector-expert personal al tovarășului Nicolae Ceaușescu. Nu mai vorbim de televiziunea România de Mâine, unde sînt refugiați elefanții roșii ai TVR-ului ceaușist. În colegiile revistei *Opinia națională* s-au regăsit diverși tovarăși, de la înaltul securist Valentin Lipatti, la josnicul pupincurist Adrian Păunescu sau moralistul zaharisit Paul Everac. **Fundația România de Mâine** are și ea consilii în care se regăsesc alți exponenți ai comunismului ceaușist. Iată cîțiva mai vizibili: academician Radu Voinea, membru în CC al PCR, Marin Ivașcu, membru în CC al PCR, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale (for în fața căruia voia Ceaușescu să răspundă), Ion Dodu Bălan, membru CC al PCR. Apoi apar tovarăși cu alte munci de răspundere: Nicolae Stanciu, fost director general adjunct al TVR, și David Davidescu, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii. Că s-au organizat băieții, asta e, e dreptul lor. Numai că s-au organizat și au pus la punct și un sistem de a scoate bani de la bieții studenți care cred că Universitatea „Spiru Haret" este cea mai tare instituție de învățămînt din țară. Și ajung la concluzia asta și pentru că citesc pagini întregi în care pozele și discursurile lui Nicolae Ceaușescu au fost înlocuite cu cele ale lui Aurică Bondrea. Și, evident, titlul *Scînteia* a fost înlocuit cu *Adevărul!*

Aurelian Bondrea (cel cu ochelari pentru semnat primire fonduri) dîndu-i o foarfecă lui Ion Iliescu cu aceeași ușurință cu care i-a dat Elenei Ceaușescu prescurtarea „dr." dintre „acad." și „ing."

TranSpiru Haret

poliția presei

Să nu crezi în greco-romane nici cînd își fac poze

Foto: Anatolie Ciumac

Tolea Ciumac, supravegheat de o armată de mascați

În *Național*ul de sîmbătă, se reușește o performanță unică *(vezi foto).* Într-o fotografie care ilustrează cazul lui Anatolie Ciumac, un campion basarabean la lupte greco-romane, Tolea, cum i se spune, apare înlănțuit și ținut de o armată de mascați. Ei bine, asta nu l-a împiedicat deloc, dar deloc, pe Anatolie Ciumac să-și facă singur poza în care apare înlănțuit! Pentru că asta este explicația de pe poză („Foto: Anatolie Ciumac"). Fantastic! Tolea, ești cel mai bun!

Dragoș MUȘAT

Ucrainenii ne-au bătut premierul la ouă

O găină – nu de la Cornu, ci din Ucraina – a fost extrem de mediatizată în ultima vreme, pentru că a făcut un ou aproape la fel de mare ca unul de struț. Privind la televizor imaginile cu oul respectiv, ne-am gîndit cu groază la biata găină și ne-am zis în sinea noastră: Vai de curul ei, sîraca!

Secolul ouăzeci

Cu Dumnezeu înainte și înapoi

Filozoful Gigi Becali, adică cel care iubește înțelepciunea și banii cu care îi plătește pe Dan Pavel și Aliuță, și-a trimis penegiștii să candideze la primării sub sloganul „Cu Dumnezeu înainte!". Sloganul este cel puțin ciudat. Să fi uitat, oare, Gigi Becali că și Iordănescu are același slogan pentru meciurile oficiale ale echipei naționale?! După ce se vor număra voturile, PNGigi va trebui, pesemne, să își schimbe sloganul din „Cu Dumnezeu înainte!" în „Așa a vrut Dumnezeu!".

La votu' calului

Amintirile mă chinuiesc, cu-amintirile îi răscolesc

Prezent într-o vizită de lucru la societatea Energomontaj, candidatul Mircea Geoană și-a amintit. Din cîte ne amintim și noi, și Ion Iliescu, dar și, de curînd, Adrian Năstase își amintesc cîte ceva de fiecare dată cînd vizitează cîte o întreprindere. În ciuda acestui fapt, tot nu sîntem convinși că membrii PSD au o memorie atît de bună. Din cîte am observat, de fiecare dată cînd un pesedist a fost audiat de PNA, nu-și mai amintea nimic.

Mircea Goană

Dialogurile lui Blaton

De la o vreme, Bekalides e din ce în ce mai neliniștit de soarta echipei sale, Spartak Atena, care e pe cale să piardă Liga Campionilor Peloponezieni în favoarea celor de la Spartak Sparta. Pur și simplu, nu-nțelege ce se-ntîmplă: realitatea de pe stadion spune una, iar Zmeus, la ridicarea templului căruia cotizează din greu, o ține morțiș că e invers. Or tensiunea aceasta dintre imanența banului și transcendența sufletului îl împinge și mai tare pe Bekalides în gheare-le meditației parvenidiene, din care iese mai întărîtat și mai abil în a negocia cu daimonii.

BEKALIDES: Bă, Parvenide, bă, sînt atît dă dedublat, c-am ajuns să mă cert cu mine însumă pă orice nimic. Un eu vrea să mă duc la veceu și ălălalt eu al meu, adică tot eu, dar altul, să ține pînă mai are nițel și-mi pleznește vezica-n el.

PARVENIDE: Da' de unde ți se trage, preașefu'? Ai ceva pe suflet?

BEKALIDES: Am, bă, normal că am. Stai să-ți zic. Am fost la templu să negociez cu daimonu' meu, Zmeus, care-mi tot zice că să stau liniștit că luăm cupa, da' javrele alea dă la Spartak Sparta ne-au cam luat fața. Și m-am dus să mă iau dă iel că ce mama dracu', mie îmi curge banii dîn cer? I-am zis: „Bă, Zmeuse, oi fi tu zeu, dar nici io nu sînt prost, bă! Am băgat o grămă' dă bani în fundația la templu și tu, canci!"

PARVENIDE: Și el ce ți-a zis?

BEKALIDES: A-nceput să mă aburească. C-are și el o grămadă dă comenzi și dîn Grecia, și dîn Sicilia, și dă la perși, și că nu prea mai face față și că să-l mai las un sezon, că se rezolvă.

PARVENIDE: Ai încercat să vorbești cu Hera, că ea e mai flexibilă?

BEKALIDES: Dă-o, bă-n gîtu' mă-sii și p-aia, c-a apărut p-acolo și a-nceput să urle la el ca o apucată că iei cînd îi pune termopane pă Olimp, că nu poa' să mai doarmă noaptea dă zbieretele la unu' Prometeu. Îmi venea să-i dau una peste gură și să-i zic: „Taci, fă, dreacu', nebuno, că e bărbatu-tău și pîn' la urmă e și el zeu", da' m-am abținut.

PARVENIDE: Și bani ți-a mai cerut Zmeus?

BEKALIDES: Bă, Parvenide, mi-a cerut o sută dă mii dă drahme ca să luăm campionatu' anu' ăsta și i-am zis că e cam mult. Și el că nu, io că da, și-uite așa am început să negociem. Bă, și nu lăsa deloc la preț al dracu' Zmeus.

PARVENIDE: Și?

BEKALIDES: Și-atunci i-am zis că dacă lasă la cincizeci dă mii dă drahme îi dau sufletu' lu Falemides să-l folosească un sezon la ce vrea el. Da' aici m-a băgat în ceață complet c-a zis că sufletu' lu' Falemides a stat cam mult în pușcăria trupului și e cam puturos că n-a prea făcut mișcare. Și-atunci i-am zis că vin să mă consult cu tine.

PARVENIDE: Foarte bine ai făcut, preașefu', că știu cum să-l faci. Fii atent. Îl pui pe Falemides să repete în gînd: „Zmeus, Hera te înșeală și numai eu știu cu cine." Și-atunci, Zmeus, uitîndu-se în sufletul lui, o să-nnebunească de gelozie și-o să vrea să afle cine e amantu' lu' nevastă-sa, așa c-o să facă orice ca să-i ia sufletul lui Falemides.

BEKALIDES: Mă, și dacă să prinde că e țeapă, nu-mi face pă urmă mai mult rău, dă nu mai iau campionatu' în vecii vecilor?

PARVENIDE *(zîmbește cu un aer superior):* Hmm, așa prost mă crezi, preașefu'? M-am gîndit și la asta. Îi băgăm în cap lui Falemides că amantu' lu' Hera e... Ap...

BEKALIDES: Ap?

PARVENIDE: Apooo?

BEKALIDES: ...lo?

PARVENIDE: Vezi că știai, preașefu'?

BEKALIDES: Dă știut știam dă Apolo, da' nu mai țin minte cu ce se ocupă.

PARVENIDE: E zeul protector al celor de la Spartak Sparta pe care Zmeus o să vrea să se răzbune, pricepi?

BEKALIDES: Băi, Parvenide, ești genial! Uite, d-aia îmi place mie filosofia, bă, ieeee, nu-ș cum să zic...

PARVENIDE: Cu cuvintele tale, preașefu'.

BEKALIDES: Ie ca atunci cîn' am o ielevație-n cap. Vorbesc cu tine și îmi trimiți niște ielevații, că creieru' meu e ca un celular și ielevațiile ie ca niște semeseuri sofismice care tu le bagi doar în mintea la ăia care are creiere dă-nțelege anumite frecvențe, că numai iubitorii dă înțelepciune, ca mine, primește mesaje filosofice vorbite, mă-nțelegi?

PARVENIDE: Absolut perfect, preașefu'.

BEKALIDES: Și nu mai îmi spune preașefu', zi-mi șefu' cum îmi zice toți amicii! Ce dracu', bă, Parvenide, acu' ne cunoaștem și noi altfel.

(va urma)

Filosofia Vicoveanca

Tupeu 2004

Parlamentul a obținut ce și-a dorit:

Arme de distrugere în mă-sa

Țara arde și moșul se piaptănă în direct pe televiziuni. Iliescu își dă cu părerea, Iliescu face, Iliescu nu tace – ideea e ca președintele să apară lîngă candidații PSD și să-i sprijine cu cotul. În timp ce Băsescu nu apare nici măcar la *Starea apelor Dunării* pe televiziuni, ca să arate cît s-a făcut apa la Constanța și Calafat, candidații Partidului apar zi și noapte, chit că undeva în spatele lui Nea Nelu care-și dădea cu părerea despre globalizare, televizare și dolarizare! Și iată de ce am avut *Tupeu* în exces și săptămîna aceasta:

Tupeu 2004 (3 puncte): **Parlamentul României.** Parlamentarii s-au uitat în oglindă și li s-a părut că sînt cei mai buni și mai drepți dintre traci, și atunci s-au premiat cum se cuvine: și-au dat singuri dreptul de a putea avea arme de foc, ei și aproape nimeni alții. Îl vedeți pe Văcăroiu cu pistol? Dar pe Ion Predescu cu Gina Pistol? Dar pe Valer Dorneanu cu mitralieră? Sau pe Iorgovan cu AG-ul, cerînd un supliment de pîine la bufetul Senatului? Nici noi – și de aia zicem că parlamentarii din generația asta sînt cei mai obraznici și mai nesimțiți dintre traci.

Tîmpeu 2004 (2 puncte): **Ion Iliescu.** Domnul Nea Nelu a avut încă o idee genială, de aia pentru care să ne bucurăm că l-am votat pe el și nu pe Vadim în 2000 – că mai bine votam cu Nahorniac: președintele României a zis că toți tinerii medici din România ar trebui să fie obligați să meargă pentru trei ani la țară ca să-și practice meseria mai întîi la colhozurile din Călărași și Botoșani, doar pentru că așa a învățat Ion Iliescu la *Capitalism științific.* De fapt, asta este *Prostie neștiințifică* și nu se mai tratează de nici un medic – de la țară sau de la oraș.

Tupeu 2004 (1 punct): **Ovidiu Mușetescu.** Președintele Autorității pentru Neprivatizare în Masă și-a premiat toți colegii de serviciu cu cîteva zeci de milioane – de parcă și-ar fi terminat datoria față de țară și acum ar trebui cu toții să se retragă în insule, să-și savureze succesul. Asta deși cel mai mare succes al privatizării din România este șpaga de patru milioane de dolari a lui Fănel Păvălache. Pentru că altceva n-au prea privatizat băieții, în afară de comisioanele pe care și le-au tras pentru orice privatizare cu dar și lichidare judiciară cu cîntec, ori mărire de capital cu scandal. În afară de cîteva sute de vile de neam prost prin munții patriei, privatizarea din România n-a adus niciodată mai mult capital străin, decît poate sutele de pantofi de 2.000 de dolari bucata ai lui Adrian Năstase și taioarele de cîteva mii de euro ai Danei Năstase!

Dom'le, ce se-ntîmplă? Dacă dă ăştia legea cu portul armei, eu nu-mi iau pistol. Mai bine cer direct o baterie, da' să fie rece. Că, oricum, eu dacă-mi aprind o ţigară sînt aruncător de flăcări. Părerea mea.

Nicolae Văcăroiu spunîndu-i lui Stolojan că nu se teme de armele de foc pentru că umblă mai tot timpul împușcat

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	22 puncte
2. Adrian Năstase	12 puncte
3. PSD	11 puncte

Cîinele de pază al democrației, acum și la felinar

Tresaltă inima-n piept și portofelu-n buzunar de bucurie și frică la auzul știrii că bulibașa Stănescu și-a făcut ziar. Sub deviza „Nimeni nu e mai prăsus dă leja staboricească", „La scurt pă doi", „Zilnic ieșit din răcoare" sau, cine știe, „Cetitorii noștri e mai inteligenți ca rumunii fraeri", noua fițuică va avea o echipă puternică de paparazzi care va poza de pe blocurile vecine ce are lumea prin casă. Bunăoară, ziarul urmează să publice în curînd poze incendiare cu tabloul porno în spatele căruia a ascuns Laura Andreșan banii de la Contra. Dar să nu credeți că publicația nu se va ocupa și de lucruri serioase – dimpotrivă, redactorii vor trebui să meargă la toate conferințele de presă și să se întoarcă fiecare cu cel puțin două reportofoane. Și domeniul investigațiilor politice va fi exploatat la sînj' – și ca dovadă e suficient să pomenim un singur titlu al unui viitor articol-bombă cu poză: „Sănzațonal, mînca-ți-aș! Vă prezentăm în exclusivitate mașina ministrului X și nou' viloc al lu' premieru' Y – ce-a mai rămas dăn ele după ce le-a dăscoperit reporterii noștri speciali!". Secțiunea utilitară nu va lipsi nici ea din paginile noului ziar, care va avea chiar și o rubrică de decorațiuni interioare, „lapa de la pagina 5".

Curierul rrom

Anacronica TV

România lui Emil Hurezeanu nu merge. Aleargă!

De ceva vreme mi se pare interesant să mă uit la discuțiile lui Emil Hurezeanu. Din păcate, lui Emil Hurezeanu nu cred că i se pare la fel de interesant. După ce am urmărit cu atenție vreo 10 ediții, mi-am întărit convingerea asta. Emil Hurezeanu chiar are obiceiul ca atunci cînd rătăcește pe străzi împreună cu invitatul și cameramanii, să o ia înainte. Poate vi se pare exagerat, dar vă rog să-l priviți pentru confirmare. Merge ce merge pe lîngă invitat, se oprește și îi explică ceva dacă a picat pe subiect, după care o ia înainte cu un pas mare și ajunge la cîțiva metri mai în față, fără a privi măcar la intelectualul care vorbește singur în urma sa. E ca și cum are ceva de cumpărat și se închid magazinele. Sau poate i se termină cameramanului caseta pe care înregistrează... Oricare ar fi motivul, mi se pare o impolitețe. Poate că România Gabrielei Szabo ajunge prima la colț, dar România lui Johnny Răducanu nu e la fel de iute de picior. Și de-asta zic că nu m-ar surprinde deloc dacă aș afla că s-au tăiat la montaj momentele în care domnul Hurezeanu vorbește la telefonul mobil: „Johnny, erai în spatele meu. Unde am rămas cu discuția? A, la intersecția Victoriei cu Kogălniceanu. OK, hai că revin imediat asupra subiectului. În 10 minute sînt acolo".

Cătălin MATEI

Transmisiune în direct de la Jocurile Olimbice

Cine a inventat televiziunea ori nu și-a dat seama ce face, ori și-a dat seama ce face. Iar cine a inventat televiziunea familiei Mazăre, din Constanța, cu siguranță se află într-una din situațiile de mai sus. Nu mai spunem de cei care l-au inventat pe moderatorul emisiunilor electorale de la TV Neptun-Constanța, pe care, evident, îl cheamă cum îl cheamă. Am asistat acum vreo două săptămîni la o repriză de periaj jenant la șăfu' Mazăre, în care domnul acesta pe care îl cheamă cum îl cheamă, probabil Valentin Popescu, a dus tehnica limbilor incredibil de departe. Să vedem cît de departe (citez, cu aproximațiile de rigoare, din memorie): „Domnule primar, uitați-vă ce slogan idiot are acest contracandidat: «Primar fără taxe»; se poate așa ceva?"; sau: „Domnule primar, nu știu de ce vă mai faceți campanie electorală, că ăștia oricum n-au nici o șansă!"; „Ăștia care au cele mai mici procente fac cea mai mare gălăgie, domnule primar!". Așadar, aș putea spune că a mers mai departe decît și-ar fi închipuit însuși Radu Mazăre. A cărui imaginație, să recunoaștem, este dusă bine de tot cu wind-surf-ul.

Electoralu Filip

Trampa și ecranul

★ „Sînt celebri, sînt faimoși, sînt haioși", zice un promo, la PRO TV, despre protagoniștii serialului *La bloc.* Greșit! Corect ar fi „Sînt celebri, sînt faimoși, sînt vestiți" – pentru ca pleonasmul să fie mai haios.

★ Mă uitam și eu, din nou, la canalul meu porno decodat din banii dumneavoastră și am văzut un filmuleț în care actorii făceau sex protejat de prezervativ. N-am înțeles de ce. Ăla o fi venit peste aia de la altă filmare și ea nu avusese încredere în el? Sau se temea că e genul ăla de actor porno care chiar face copii?

★ Poate nu știați, dar cea care prezintă emisiunea *Monica* de la Prima TV nu se numește în buletin Monica, ci altfel. Și ce dacă, pe Monica Anghel o chema „Madam Anghel"?

★ Tot la emisiunea *Monica* a apărut un moș care voia să îi pună mîna pe fund prezentatoarei. Noroc că nu i-a plăcut prezentatoarei de el, că altfel cine știe, poate se oprea emisia timp de 5 minute sau cît o fi rezistat moșul să alerge după ea.

★ Am început să îmi pun, încet-încet, problema că habar n-am să mă uit la nunți regale. Prima nuntă regală din viața mea la care m-am uitat a fost asta a prințului Spaniei și mă așteptam și eu la niște lucruri obișnuite, care nu s-au întîmplat. Spre exemplu, cum se face că nu s-a respectat tradiția și nu și-au legat cei doi niște cutii de conservă din aur de bara Rolls-ului ăluia cu care au plecat de la biserică?

★ Mania luptelor gen K 1 difuzate la televizor continuă, după PRO TV și Prima TV, cu Național TV. Cu cît sînt mai mici televiziunile, cu atît sînt mai slabi luptătorii. Ăștia de la Național TV au fost atît de slabi, încît arbitrul nu și-a scos ochelarii decît după vreo oră de despărțit bătăuși.

★ Cît despre stilul luptelor de la K 1 gen Național TV, pot să spun că termenul freestyle aplicat se poate traduce prin „bătaie țigănească, fără cuțit, în față la discotecă, să moară gagicele de frică".

★ Nu cred că are o mare legătură cu rubrica asta, dar aș vrea să mă întreb pe mine, specialistul în tehnică din departamentul foto, cum se face că de fiecare dată cînd opresc Tico la stop nu mai merge radioul. Nu de alta, dar nu aveți idee ce neplăcut este atunci cînd se dă o melodie mișto la radio și eu trebuie să trec pe roșu, mama voastră cu melodiile voastre mișto!

★ Am văzut și eu videoclipul cu nemți al lui Angel care a provocat indignarea unei anumite comunități. Totuși, întrebarea mea este: de ce naiba toți nemții pe care îi văd eu la televizor își aprind țigări? Mai mult de-atîta n-au făcut nemții? Și-au aprins țigări atîția ani? De-aia au pierdut războiul și s-au apucat de făcut mașini bune, cu scrumiere plasate ergonomic?

★ Și mai am o singură întrebare retorică. În reclama la o ciocolată, un copil iese din fabrică și zice că a văzut paradisul, iar din reclama la altă ciocolată aflu că marmota învelea ciocolata în staniol. Buuuun! Asta înseamnă că nu mai are nici un rost să fac fapte bune, pentru că oricum nu sînt marmotă să ajung în paradis. Și dacă aș ajunge în paradis chiar și ca marmotă, oricum e naspa că învelesc toată ziua ciocolată în staniol pentru toți țiganii care au 20.000 în buzunar.

★ Săptămîna trecută, pe OTV, Cornel Burtică, ăla de care auzeați pe la *Telejurnal*, explica poporului cum a făcut el o lege a presei pe vremea lu' Ceașcă. Zicea cam așa (citez aproximativ, vă dați seama): Dom'le, eu n-am făcut legea aia din capu' meu, m-am inspirat dintr-o lege democrată. Și am luat-o pe-a suiedejilor. Unde scria că n-ai voie să te iei de rege și de regină, eu n-am făcut decît să înlocuiesc cu realitățile de la noi, așa că am scris că n-ai voie să te iei de șeful statului și de soția lui. Că era nedemocratic să scriu Nicolae și Elena Ceaușescu." Bun, dom'le, Burtică ăsta, băiat de comitet central, nu alta.

★ În *Clanul Soprano,* pe PRO Cinema, vine un mafiot la alt mafiot să-i ceară niște bani împrumut. Ăsta, că nu-i dă. Ălălalt, că de ce? Iar ăsta îi zice: „Țin prea mult la tine ca să te-mprumut. Dacă n-o să-mi dai banii la timp o să fiu nevoit să te omor și chiar țin la tine". De-abia acum am înțeles de ce n-a vrut tata să-i dea bani lui frate-miu să-și upgradeze calculatorul.

Auzi, fă Leano, fir-ar mă-ta a dracu'! La cît le-am dat la geoale duşmanilor PSD, nu numai că m-au iertat pe mine pentru căprioarele alea, da' pot să te împuşc şi pe tine în afara sezonului la maimuţe şi puşcărie tot nu fac.

Leana și Costel, unul dintre puținele cupluri la vîrf din PRO TV care mai rezistă, și asta pentru că Costel a avut înțelepciunea să nu-și pună toate replicile pe numele soției

DLE. ȚIRIAC, PENTRU CĂ SÎNTEȚI BOGAT ȘI AM AUZIT NOI, AȘA, CĂ NU AVEȚI O ȚÂNINĂ SĂ VĂ TOACE BANII LA PARIS, ECHIPA DE LA SURPRIZE-SURPRIZE S-A GÎNDIT S-O INVITE AICI PE ANDREEA MARIN, ADICĂ PE MINE!
MADALE.

★ Am văzut pe Eurosport un nou tip de hochei, pe linoleum. Eu știam doar de gheață și iarbă, dar acum văd că e la modă să se facă orice și în sală. În cazul ăsta aș vrea să văd un concurs de maraton în sala Florească, să-i văd eu pe cei 4.000 de concurenți cum se-nghesuie să dea vreo 6.000 de ture de sală.

★ Într-una din zilele trecute, după ce ne-am ghiftuit temeinic cu niște bucate tradiționale românești, am deschis televizorul și am luat desertul sub forma unei știri despre un compatriot cofetar care a lansat pe piață patru noi sortimente de prăjituri, botezate Băsescu, Geoană, Mitică Dragomir și Ciuvică. Acestea sînt inspirate din numele, viața, specificul și activitatea principalilor patru candidați la Primăria Capitalei și au formă de vapor, respectiv de geantă diplomat, minge de fotbal și stivă de dosare doldora de dezvăluiri. Așteptăm cu interes și poftă alegerile celelalte, să vedem cînd va apărea pe piață coliva cu Bombonel.

★ *Știrile PRO TV* de miercuri au tratat, între două accidente, un incendiu, patru lansări de bilete RATB, și subiectul denominării leului. „Taxele vor părea mai mici și mai ușor de suportat", am reținut noi unul din comentariile din off ale redactorilor PRO TV și pe Maria, femeia noastră de serviciu, chiar a podidit-o plînsul: „Maică, ce oameni buni, să le dea Dumnezeu sănătate!… Băiat, cînd vin alegerile alea mai repede?".

★ Vă semnalez că la emisiunea *Al șaselea simț,* de pe Prima TV, a apărut un fel de Vanghelie al clarvăzătorilor. Am devenit atent la el cînd a zis următoarea chestie: „Dumnezeu, care a creat omenirea din punctul nostru de vedere". A mai afirmat și că „Matusalem care îl cunoaștem cu toții" și a vorbit și de „Corpurile din care e compus corpul nostru". Prezentatorul Vlad Sterescu îl asculta cu atîta seriozitate încît îți dădeai seama că printre cele șase simțuri nu se afla și bunul-simț.

★ Văleu, în publicitate a apărut nepotismul! În noua reclamă la berea Silva, care circulă acum pe televizor, apar trei băieți. Cel din centru e fratele Loredanei Groza. Mă gîndesc: cine or fi ceilalți doi? Nepotul lui Brucan și sînul Nicoletei Luciu?

★ Trupa Vacanța Mare a intrat într-o nouă fază de sex fără perdea: duminică seara, în fața fierar-betoniștilor care apreciază căcatul de bună calitate, Mugur Mihăescu și Radu Pietreanu au abordat fără nici o jenă poziția umor-craci cu partidul premierului Adrian Năstase. Braconierul de copii de căprioară gestantă Radu Pietreanu l-a atacat pervers pe Traian Băsescu, candidatul Alianței D.A. Așadar, umoristul Alianței „DA, DA, JA, JA, SCHNELLER, SCHNELLER, HERR PREMIER!" ne-a arătat că atît Costel, cît și Leana lu' Pîrțag tot la Pîrțar trag!

Spitalul de campanie

Se-nvîrtește roata, n-o să fie pîine. De foame, alegătorii s-au ascuțit mai ceva ca lupta de clasă. Politicienii, ajunși în pragul disperării în cele trei săptămîni de cînd se chinuie să simuleze grija pentru cetățeni, mai au puțin și pun mîna pe furci și topoare. Am fost în paradis, am văzut rîuri de asfalt. S-a terminat cu exploatarea omului de către om; acum, în campanie, este exact invers. La arme, cetățeni! Fumatul dăunează grav sănătății! Într-o țară care stă pe loc, Spitalul de campanie merge mai departe.

Urna lipsă scapă turma

Primăria pesedistă a Iașiului a luat măsura desființării secției de votare din complexul studențesc „Tudor Vladimirescu". Asta după ce, la votarea Constituției, erau în stare să meargă cu urna mobilă și după studenții care vomitau în WC-urile discotecilor. Probabil că urna de vot a studenților ieșeni, devenită între timp mobilă, a plecat să adune voturile, mult mai importante, ale moldovenilor de la sate. Sau a ajuns în căminele o dată cu milionul de parai pe care Năstase l-a alocat ilegal, de la buget, pentru instituția privată la care predă și dumnealui.

Hai să candidăm mînă cu mînă toți nebunii din comună

În comuna hunedoreană Bătrîna, din 146 locuitori cu drept de vot, aproape jumătate, mai exact 59, candidează în alegerile locale pentru posturile de consilier sau primar. Ceilalți nu au aflat, probabil, că o dată la patru ani se organizează alegeri și-l așteaptă încă pe Ceaușescu să le tragă și lor HBO.

Vanghelie merită un portbagaj plin de recunoștiință

Marian Vanghelie l-a amenințat pe candidatul PNL-PSD Călin Cătălin Chiriță, citäm: „O s-o pățești și tu și familia ta! O să ajungeți într-un portbagaj!". Bine, dacă ar fi fost nevoit să amenințe în scris, Marian Vanghelie probabil că ar fi notat: „O so pățești șitu și famlia ta o să ajungeț în-trun porbgaji care este". Pînă la urmă, domnul Chiriță a refuzat politicos invitația primarului de la 5. Nu de alta, dar în aceeași incintă tocmai fusese invitată mai devreme și Tatiana Croitoru, candidata PUR la primăria sectorului 5, și nu se face să înghesui o doamnă chiar și numai de dragul unui minoritar golan care este.

Micky de la K-pitalul PSD-ului

S-au gîndit mult pesediștii la sloganul ăsta, dar pînă la urmă l-au nimerit. „Cîștigăm cu Micky Șpagă" este de departe cel mai bun slogan, căci cît au cîștigat ei cu Micky Șpagă n-ar fi cîștigat nici cu banda lui Ali Baba. Dacă în imagine mai apăreau baronii locali, șoferii camioanelor cu care se vor căra sacii de voturi și decedații de pe listele electorale, în carne, dar mai ales oase, ne-ar fi fost clar cu cine se gîndesc pesediștii să cîștige în continuare.

Jaf Spintecătorul

Tăcerea mierilor

Cu ce credeți că a mituit Constantin Rotaru, liderul Partidului Alianța Socială, primăria comunei vîlcene Roșiile? Nu cu ceva brînză, cum v-ați fi așteptat, ci cu două borcane de miere. Dacă mai avea răbdare să-și mulgă și vaca, Rotaru ar fi devenit primul candidat care, încă din luna de miere a campaniei electorale, ar fi oferit cetățenilor ceea ce ni se tot promite de ani buni: lapte și miere.

Frecția de votare

Pentru pesediștii bănățeni cinstea și bunul simț par complicate cu adevărat!

Prin bunăvoința colegilor de la săptămînalul *Bănățeanul* vă prezentăm un caz de plagiat care vă va lăsa cu gura căscată și cu ștampila de vot în aer. Cazul e simplu și, tocmai de aceea, aiuritor. În anul 2000, în campanie, țărănistul Gheorghe Ciuhandu a avut următorul clip audio: „Uneori, cele mai simple lucruri par complicate: dragostea, cinstea, modestia, bunul-simț. Pentru el însă, nimic nu este prea complicat. El știe ce are de făcut. E competent și are experiență. Omul de lîngă tine: Gheorghe Ciuhandu, primarul Timișoarei". Ultima frază coincide cu sloganul tipărit pe afișele electorale. În acest an, pesedistul Sorin Stragea, candidat la primăria Lugojului, are următorul clip audio: „Uneori, cele mai simple lucruri par complicate: dragostea, cinstea, modestia, bunul-simț. Pentru el însă, nimic nu este prea complicat. El știe ce are de făcut. E competent și are experiență. Omul de lîngă tine: Sorin Stragea, primarul Lugojului. Partidul Social-Democrat și bănățenii. Echipa cîștigătoare". Omul de lîngă lugojeni are scris, pe afiș, același slogan pe care l-a avut Ciuhandu. Întrebat de ziariștii timișoreni ce e cu acest plagiat limpede, candidatul pesedist a răspuns: „Este un clip care mă caracterizează perfect, fiind aproape de oameni. Acum am aflat că l-a folosit altcineva. Efectiv mă caracterizează!". Nu cumva, vorba colegilor noștri de la *Bănățeanul,* după acest model, în toamnă, să simtă și Năstase că-l caracterizează sloganul cu care, în 1996, a cîștigat Emil președinția?

Primărio de Janeiro

Lasă-mă, papa, pe liste

Pe Alina și Adrian Căsuneanu i-a luat într-o zi tata cu el la serviciu și, tot jucîndu-se strengarii, au ajuns pe listele PSD Covasna chiar alături de tăticul lor. Deh, copii, ce să le faci! Mînca-i-ar ta'su pe ei! La faza asta, cea mai cîștigată mi se pare mama, fiindcă toate averile celor trei vor trebui trecute pe numele ei.

Rude de gardul I

protecția presei

Mare la stat, Miclea la sfat

Deoarece nu are sens să ocupăm prea mult spațiu cu PRM, vom consemna repede faptul că deputatul de Cluj Ioan Miclea a pierdut recent procesul pe care îl intentase ziaristului Silviu Mănăstire, de la *Gazeta de Cluj,* în urma unui articol din care cei care au făcut imprudența de a-l trimite pe reclamant în Parlament aflaseră niște chestiuni pe care aveau tot dreptul să le știe. Totuși, dacă tot ne-am complicat, haideți să vedem împreună cîteva citate din plîngerea penală absolut penală a deputatului, cu cîteva mostre de eleganță, cu cîteva dezacorduri și cu cîteva virgule eșuate iremediabil între subiect și predicat. Așadar: „după cum scrie insul"; „mintea bolnavă a acestui ins, continuă să nască alte aberațiunii"; „penibilă alăturare și comparație. Halal gazetar!"; „acest lucru demonstrează lipsa cunoștințelor gazetărești ale individului. Singura lui «calitate» este cea de a scuipa venin, ieftin și puturos"; „«Gazetarul» Mănăstire, își permite să batjocurească"; „dacă aș fi în alt partid, iar place acestui «gazetar» și oare care să fie acest partid?"; „vă rog să îl puneți pe acest individ să dovedească (aceasta pentru a demonstra reaua lui credință și puținătatea judecății lui)"; „reaua intenție și denigrarea este evidentă"; „dacă aceste lucruri le veți cerceta cu temeinicie, veți stabili că ceea ce acest individ a vrut să fie un material de presă nu este altceva decît produsul unei minți bolnave, produs care în termeni penali se numește calomnie și insultă". Stimați cititori, vă mulțumim pentru înțelegere.

Filme foto cu proști

Aflat la un meci de fotbal de sală, în tribune, omului de afaceri mureșan Sorin Fierbea i-a venit la un moment dat să spargă ceva. Cum vînzătoarea de semințe nu și-a făcut apariția la timp, Sorin Fierbea s-a văzut nevoit să apeleze, ca să-și potolească cheful de spart, la lucruri ceva mai valoroase decît un cornet de bostane. Mai exact, la aparatele de fotografiat ale jurnaliștilor Molnar Csaba și Cora Muntean, de la *Zi de zi* și, respectiv, *Ziarul de Mureș.* Sorin Fierbea este patronul firmei Georgia Grup, care a cîștigat ultima licitație de deszăpezire a orașului, și nu se află la primul contact cu presa locală, fiind acum ceva timp subiectul unor articole publicate de cele două ziare. Cu ocazia incidentului cu aparatele foto, Sorin Fierbea i-a și înjurat și amenințat cu bătaia pe cei doi jurnaliști și, deși poliția a fost solicitată să intervină, singurul fluier care s-a auzit a fost acela al arbitrului de centru.

O dată vede nașu' Oprișan pixul finuților

La o inaugurare recentă de locuințe ANL, unde Mitrea însuși a venit să înmîneze tinerilor locatari cheile și opțiunea de vot pentru la toamnă, Marean Oprișan a abordat o jurnalistă de la *Ziarul de Vrancea* cu următorul text de agățat presa: „Ești prea finuță să stai la mocirla aia de ziar!". De parcă el, cînd profesa ca manechin, nu era prea finuț ca să scrie la mocirla aia de Securitate. Noroc că l-au dat afară la timp, din cauza slabelor cunoștințe de gramatică, fiindcă altfel nu mai ajungea el astăzi ditamai șeful de județ, ci doar un biet scriitoraș la toaleta de perete a SRI-ului.

www.freeex.org

Ștefan cel Mare și-a băgat sabia-n PSD

Premierul țării uneori vecine și mereu prietene Turcia, Recep Tayep Erdogan, s-a alăturat zilele trecute luptei electorale a partidului, împreună cu Ștefan cel Mare și cu o copie a celui mai de preț obiect al acestuia din urmă. De fapt, al doilea obiect de preț căci, sîntem siguri, nea Fane nu făcea copii cu sabia. Așadar, înaltul oficial turc i-a oferit imensului nostru premier o copie a sabiei lui Ștefan cel Mare, un fost scund conducător al Moldovei pesediste. Se observă că oamenii ăștia din PSD s-au atașat de imaginea lui Ștefan cel Mare precum colegii mei de fetele alea care se bronzează pe acoperiș, la o sută și ceva de metri de ferestrele redacției. Să fie vorba de dorința lor (a pesediștilor) de a duce un mandat de 47 de ani, după modelul domnitorului? Nu știm. Deocamdată e clar că, după cum a consemnat presa de vineri, „Adrian Năstase a pupat o copie a sabiei lui Ștefan cel Mare". Vă dați seama că, dacă ne agitam mai tare, aveam acum originalul sabiei și, alături de ea, titluri precum: „Copia lui Ceaușescu a pupat sabia lui Ștefan cel Mare"? Ca să nu mai spunem că ne temem de ce titluri ar fi putut ieși dacă turcul ar fi adus aici cel mai de preț obiect al lui Fane sau măcar o copie în miniatură a lui.

Cim Bon Bombonel

cu mîinile curat murdare

Academia Cațavencu a demarat operațiunea „Dosarul Pelikanol"

Începem prin a ne cere scuze față de bucureștenii care în data de vineri, între ora 14,00 și 15,00, au vrut să se deplaseze cu mașinile pe Calea Dorobanți, zona Piața Romană. Grupul acela de 50 de cetățeni îmbrăcați în tricouri și șepci albe pe care scria degeaba „Salvați Delta" și care bloca sensul înspre Perla eram noi, cîțiva guvizi de la organizația *Salvați Dunărea și Delta – Academia Cațavencu,* care ne străduiam să demonstrăm pașnic în fața Ambasadei Ucrainei (lîngă British Council, vizavi de ASE). Ce treabă aveam noi cu Ambasada Ucrainei? Păi, dînșii ce treabă au să transforme brațul Bîstroe în canal navigabil, fără să țină cont de avizul negativ al UNESCO și de consecințele ecologice dezastruoase pentru întreaga Deltă a Dunării? Așa că vineri după-amiază ne-am luat fiecare cîte un nufăr (20.000 de lei/firul de la țigănci de la Universitate), CD-ul „Sunete din Deltă" (volumul 3, „Broasca și pelicanul în perioada de împerechere"), două boxe puternice, o stație de amplificare și ne-am înființat la poartă la domnul ambasador să sunăm și să-i punem muzică din natură. Pe parcurs ni s-au alăturat și cîțiva prieteni printre care amintim: Marius Tucă, Andrei Gheorghe, Radu Anton Roman, Sorin Marin, Mihai Dobrovolschi, Dana Deac, Dan Chișu, Robert Turcescu, Șerban Huidu, motocicleta Ducati a lui Huidu, Cristina Țopescu, ziare, radiouri și televiziuni. Cum nici un oficial n-a catadicsit să iasă din clădire să vadă, după obiceiul locului, cine sîntem și ce vrem, după o oră de orăcăit de broaște și clămpănit de pelicani, Liviu Mihaiu a vîrît pe sub ușă un protest în atenția Excelenței Sale Ambasadorul Ucrainei la București, dl. Teofil Bauer, după care ne-am plantat fiecare nuferii în gardul ambasadei și am eliberat zona, spre ușurarea timpanelor agenților antitero.

Salvați Delta! La manifestația de protest împotriva construirii canalului Bîstroe, pacifistul gourmet Radu Anton Roman chiar n-ar vrea să ajungă pe punctul de a prepara o tochitură de ucraineni

Redacția

cultа noastră cea de toate zilele

Episcopul Casian are creierii profanați

Ce făceați la sfîrșitul lui septembrie 2002? Pînă vă gîndiți dumneavoastră la un răspuns convenabil, să vă spunem noi ce făcea în perioada aceea episcopul Dunării de Jos, Casian Crăciun. În săptămîna 21-28 septembrie 2002, la Mănăstirea Vladimirești a avut loc un act satanist în toată regula, oficiat prin persoana sus-pomenitului episcop. Evenimentul s-a petrecut în toiul nopții, cînd maicile mănăstirii se aflau în rugăciune tainică. Aflat într-o stare avansată de sfîntă ebrietate, episcopul Casian și-a zis că ar fi plăcut să facă o mică plimbare prin cimitir. Și cum se plimba el așa prin cimitir în toiul nopții, la un moment dat, episcopul a început să țipe, poruncind demolarea ad-hoc a două cruci. Una a părintelui Gherasim Dumitrașcu și cealaltă a lui Arsenie Dumitrașcu, fratele primului. Episcopul a insistat să se dărîme crucile (care au și fost demolate!) și să fie scoase afară din mormînt osemintele celor doi. Pînă spre dimineață, candelele de la morminte au fost bătute în cuie. Nici cu limbajul „teologic" episcopul Casian nu stă prea rău. Acesta i-a poruncit starețeii de la Vladimirești „să dea jos furourile de pe pereții din afara Bisericii mari". Episcopul se referea, desigur, la cele 40 de ipostaze în mozaic ale Maicii Domnului care înconjoară biserica. V-ați amintit?

Oseminte pentru minte

NUMAI PENTRU NEVESTELE, AMANTELE, PRIETENELE ȘI SOACRELE CITITORILOR LA FEL DE INTELIGENȚI CA EI

Fetelor, e revoluție. În premieră națională, internațională și mai ales mondială, sexul frumos și slăbuț e pe cale să îngenuncheze sexele tari, urîte și multe din această redacție. Nu, nu e glumă, ați înțeles bine, primul papucel feminin și-a amplasat toculețul de 10 în această redacție misogină în scopul declarat de a: 1) le încurca adidașii și bocancii la vestiare; 2) organiza razii pentru a-i detecta și pedepsi drastic cu vizionarea filmului *Titanic* pe cei care au uitat cu ce a fost îmbrăcată prietena lor lunea trecută; 3) scrie cot la cot cu ei. Vă pup, țineți aproape, fetelor, sînt aici printre ei, revoluția de-abia începe.

Madam și Eva

Baronul Serac – înapoi la munca de sus

Între baronii de care PSD-ul s-a făcut că îi scapă din mînă în mîna întinsă a PNA-ului se află și Florin Serac, führer-ul local în Bihor. Tot județul a respirat ușurat cînd, în seria de îndepărtați Mischie, Savu și Vanghelie, PSD-ul l-a inclus și pe Serac, cercetat de PNA într-un dosar. Pînă mai ieri prefect, Serac ar fi trebuit să aștepte șapte ani (ideal ar fi fost la pîrnaie) pînă să poată, conform legii, să ocupe o altă funcție publică. Numai că pe data de 7 aprilie, luna trecută, Serac, neanunțat, a deschis ușa fostului său birou de director al Direcției Generale de Finanțe Publice Bihor și i-a făcut din ochi directorului pe funcție, Ioan Mihaiu (nici o legătură cu Liviu Mihaiu de la Constanța sau cu Liviu Mihai de la Farul Constanța), un semn ce aducea a: „Uș-cheala de aici!", în timp ce îi zicea amabil: „Am venit la serviciu". Bănuind o lucrătură divină, acesta s-a conformat. Mai șocați au fost șefii de servicii care au venit cu diferite acte la semnat, iar pe documente era totuși trecut numele șefului de pînă în dimineața aceea, Mihaiu. După penibilitățile de rigoare, s-au dus cu hîrtiile la refăcut. Iar județul se întreabă de ce un prefect cercetat pentru deturnare de bani publici se întoarce în fruntea banilor publici. Oare ca să îi returneze?

Monumentul baronului recunoscut

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

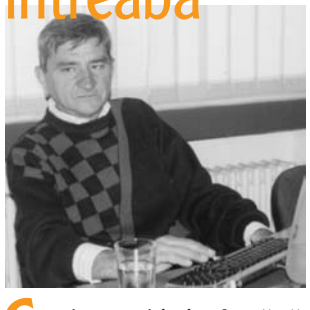

Ce ți s-a mai întîmplat săptămîna asta? Atît a întrebat Vergilică, iar Maria nu a mai putut fi oprită!

Vergilică: *Ce ți s-a mai întîmplat săptămîna asta?*

Maria: Rău! Am luat salariu'! Un milion șapte sute cincizeci! L-am terminat într-o zi!

Vergilică: *Cum?*

Maria: Un milion două sute la Găbițu' la meditație la matematică, deci, mai am o lună de zile și am terminat. Am avut datorii și s-au dus banii. Cu ce mi-a rămas mie din salariu am făcut un pilaf, o salată de varză, chiftele și o supă. Tu și cu Găbițu, adică mai mult Găbițu, ați mîncat chiftele, eu pilaf cu varză. Și am luat niște spanac și am mîncat ca Popeye marinarul numai spanac, de m-am umflat și o să zbor pînă la Bruxelles să spun cum trăiesc oamenii în țara asta de două parale.

Vergilică: *Stai puțin, dar pensia mea, cum ai tocat-o?*

Maria: Bre, Vergilică, păi, ce ai tu? Două milioane patru sute! Eu sînt supărată, nu, extraordinar de obsedată, înnebunită că nu pot să trăiesc uman. Din pensia ta, s-a dus Găbițu și a plătit rata la calculator, șapte sute patruzeci, a trebuit neapărat să-i dai șase sute de mii să plătească fondul școlii, că se termină liceul acum, e ultimul lui an de școală, gata, mai au extemporale și teze, sînt ca și terminați, pe 21 iunie e bacul. I-am dat șase sute de mii pentru fondul școlii, că i-a zis că cine nu dă, ca să vezi ce chestie, nu-i ștampilează carnetul de alocație, carnetul lui pe care are opt sute de mii. Eu am zis că din pensie să dea rata la computer și să dau lumina, dar i-am dat lui Găbițu ca să ștampileze carnetul și să scoată banii, dar Găbițu a zis că-i trebuie banii tot pentru școală. Bine, Găbițule, ce poți să-i spui copilului tău? Nu mai spun de costum de bal, că se face banchet la liceu, mi-a zis Coni că mă ajută, nu mai zic că face sfîrșitul de an la Clubul Diplomaților la Herăstrău, acolo fac terminarea liceului... din pensia ta nu a rămas decît să dai datoriile pe la redacție, cinci sute de mii, și a rămas pe acasă o sută de mii. Ce facem, bre, noi trăim numai din împrumuturi, eu trăiesc, eu mă împrumut. Eu mă las pe mine, tu te lași pe tine și îi luăm lui Găbițu mai bun.

Vergilică: *De asta e copilul nostru!*

Maria: Dar cum să facem să ne mai desprindem de probleme?

Vergilică: *Ia o gură de scandilic!*

Maria: Adică să mor? Nu mor! Vreau să trăiesc să văd pînă unde își bate joc Guvernul și soarta de noi, amărîții!

Maria răspunde

Loc de retrocedat cu capul

Pe Kiseleff, dreptul de proprietate e făcut chiseliță

Imobilul de pe strada Kiseleff este monument istoric. Și, pe lîngă asta, istoria lui recentă este monument de injustiție. Confiscat de comuniști, imobilul a ajuns după revoluție în posesia lui Sică Pușcoci, un personaj al lumii interlope. Metoda prin care a devenit Pușcoci proprietarul unui monument istoric este foarte simplă. Mai întîi, și-a dovedit însemnătatea numelui, amenințîndu-l pe chiriașul din casă cu un pușcoci adevărat, proptit în tîmplă. După ce chiriașul s-a cărăbănit înspăimîntat, Pușcoci-insul a cumpărat de la stat jumătate din casă și terenul aferent ei, de 3.000 mp. Totul cu vreo 3.000 de dolari, deși numai terenul valorează în jur de 300.000 de cocari. Ca să-i convingă pe evaluatori că nu valorează mai mult, proprietarii susțin că Sică a devastat provizoriu casa. Printre altele, pentru a-i ruina exteriorul, a luat un furtun și a udat-o zdravăn cu apă. Și pentru că nu era îndeajuns, se pare că a îndreptat și un tun de lichidități spre buzunarul madamei judecătoare Tatiana Zorilă, care s-a grăbit apoi în instanță să treacă imobilul de la stat în proprietatea lui Pușcoci, în ciuda faptului că foștii proprietari îl revendicaseră. După cum deja poate v-ați dat seama, aceste manevre s-au produs sub fereastra PSD-ului, care are sediul central vizavi de imobilul în cauză. Rezultă așadar că Sică Pușcoci este evident un apropiat al Puterii.

Biroul de Investigații

Gabriel Drogeanu a plecat de la muncă trist,

imediat după ce a citit textele de mai jos. În care își fac de cap așa: pesediștii din Dîmbovița, care umflă tot ce mișcă pe și sub tejghele, procurorul general și slugile sale, care jonglează cu dosare măsluite precum jonglează mafia fierului vechi, dirijată de la Palatul Victoria, cu vagoneții de mină, șinele de cale ferată și stîlpii de înaltă tensiune. Mai înaltă chiar și decît Drogeanu însuși.

dosarele chiX

Dâmbovița s-a înecat în smârcul mafiei pesediste

Președintele Comisiei SRI, deputatul Ion Stan, este de felul lui din Dâmbovița. Fiind conjudețean cu premierul Năstase și unul dintre cei mai fideli oameni ai premierului, după Dana Năstase, evident, pare normal ca Stan să fi fost numit și președintele filialei dâmbovițene a PSD. Fiind președinte de filială de partid, pare firesc ca Stan să împartă el bucatele. De împărțit, le împarte împreună cu prefectul Victor Sanda și cu vicepreședintele Ion Dumitru, care este și directorul general al Romsilva. Prefectul are o firmă, „Complis“, care câștigă mai toate licitațiile, fie nelicitate, fie prost trucate, pentru acaparea celor 42 de lucrări de infrastructură din județ, a căror investiție este de 32 de milioane de euro. De administrarea banilor negri pentru partid se ocupă președintele Ion Stan, împreună cu vicepreședintele Ion Dumitru. Aurel Cucu, președintele Consiliului Județean, a declarat în exclusivitate: „Pe un teanc din acesta de bani am pus personal mâna și după aceea nu am știut cum să fac să nu se mai poată vedea vreodată. I-am mutat dintr-un loc în altul. Ce vă spun acum s-a întâmplat ultima dată la Râul Alb, când în sală s-a scos un teanc de bani și s-a dat primarului: să faci ușile, să faci ferestrele la cămin (...). Stan decide în privința tuturor cheltuielilor. De exemplu, cazul de la Moreni. Nu se poate ca cineva să cumpere un spațiu cu peste 400 de milioane de lei, iar după o lună să-l doneze partidului și, coincidența-coincidențelor, cabinetul parlamentar al deputatului Ion Stan să fie chiar în acel sediu PSD. Astăzi sunt blocate investiții foarte importante pentru județul nostru, cum este «Super Schi în Carpați», unde s-a lucrat mult până s-a obținut HG, unde s-a lucrat mult de către Consiliul Județean până s-au întocmit proiectele, iar astăzi acest proiect este blocat, pentru că el nu este pe terenurile pe care le dețin Stan, Dumitru și alții, care mi-au spus clar: nu se va primi nici o finanțare până nu se va schimba proiectul așa cum vrem noi“. Declarația lui Cucu face parte dintr-un amplu interviu cenzurat în presa dâmbovițeană, controlată de oamenii lui Năstase.

Justiția își trage una peste Botoș

Senzațional! Procurorul general al României, Ilie Botoș, produce dosare pentru CNSAS în 2004! În dulcele stil al procedurii clasice: mai întîi, e nevoie de o anonimă. Aceasta se confecționează rapid, se tehnoredactează (deh, sîntem în 2004) și se trimite la Parchetul General al României. Pentru tovarășii de la PGR e suficient: o haită de șase inspectori se repede să-i pună cu botul pe labe pe disidenții de la Parchetul de pe lîngă Judecătoria Iași (doi la număr, conform anonimei: procurorul Emilian Eva și prim-procurorul Daniel Țicău). Timp de două săptămîni și 3.000 de dosare, tovarășii inspectori nu scapă nimic. Nu scapă nici măcar să se distreze la un bairam tovărășesc organizat într-o pensiune ferită de la marginea Iașiului de procurorii Bădărău și Pohoață. (Da, da, tot de la noi știți, aceiași pe care Eva, cu semnătură asumată, îi reclamase la PGR la sfîrșitul lui 2003. Dacă vă sună al dracului de cunoscut numele lui Bădărău, vă amintim că el este nițel nașul de cununie al lui Amarie de la PNA, din subordinea căruia a plecat la PGR Botoș.) Primul efect al anonimei s-a concretizat în două concedii liber-impuse (pe numele Eva și Țicău), cu promisiunea că ele se pot permanentiza. Al doilea efect este că Botoș ține la mapă dosarul, în caz că Eva și Țicău vorbesc din nou cu presa. Și al treilea este din sfera efectelor speciale: Botoș a reușit să dea timpul înapoi. Și a ajuns înainte de 2002, cînd s-a adoptat legea 233, „privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor“, care spune, la articolul 7, că „Petițiile anonime sau cele în care nu sînt trecute datele de identificare ale petiționarului nu se iau în considerare și se clasează“.

Consilierul pe probleme de fiare al lui Năstase

Lui Sever Toader Rocsin i-a pus Dumnezeu mâna în cap, când a ajuns consilierul pe probleme de mediu al lui Năstase, în 2002. Înainte de asta, Rocsin l-a prins pe Allah de picior, când a fost numit președintele patronatului Remat. Unitățile Remat colectează fier vechi, pe care îl descoperă în mașini și utilaje noi, uitate în curtea fabricilor în curs de lichidare, în vagoneții de mină rămași ai nimănui, după închiderea galeriilor de mină, închiderea lui Cozma și transformarea Văii Jiului în zonă defavorizată. O altă sursă de procurare a fierului vechi este mafia fierului nou din Medgidia, care demontează șinele de cale ferată, golește din mers trenurile care aleargă inconștiente înspre și dinspre Constanța, încărcate cu lingouri și laminate, sau doboară mai ceva ca tornadele stâlpii de înaltă tensiune, pe care îi vinde la Ispat Sidex sau în Turcia, ca fier vechi. În perioada în care l-a prins pe Allah de picior, Rocsin a colaborat foarte bine cu Șeherezada, această Dană a cabinetului Năstase. Apoi, după ce i-a pus Dumnezeu mâna în cap, Rocsin a fost împrumutat un sezon de Buddha, când va fi numit administrator special al societății Petrotub Roman, vândută indienilor de la Ispat Sidex. Singura investiție a indienilor în Petrotub au fost cei 2.500 de muncitori disponibilizați. De sponsorizarea societății s-a ocupat cabinetul Năstase, iar de promisiunea că Petrotub va participa la reconstrucția Irakului s-a ocupat Rocsin. De stocul de țevi nevândute cu anii s-a ocupat administratorul special Rocsin, care le-a vândut ca fier vechi. Așa se face că averea lui la vedere constă din două apartamente, o vilă, o casă de vacanță, 12 hectare de teren, 625 de milioane de lei și 22.000 de euro în depozite bancare, 10.000 de euro pe an în creanțe de la Clubul Dinamo, unde este membru în consiliul director, plus încă vreo câteva zeci de mii de la Eurocopter Ghimbav, unde este membru în Consiliul de Administrație. Restul averii constă în șine de cale ferată nedemontate încă, în stâlpi încă nedoborâți la pământ și în vagoneți de mină care așteaptă să fie scoși la lumină, pentru a fi reîngropați în conturi plecate departe de casă.

Biroul de Investigații

codrul bunelor maniere

Salată à la Rus, cu vile și terenuri

Simțul proprietății își arată ghearele ascuțite mai cu seamă la foștii activiști PCR, ajunși astăzi fruntași PSD. După decade întregi de abstinență ideologică de la conceptul de avere ilicită, foștii guducrători ai regimului Ceaușescu manifestă o foame istorică pentru valorile burghezo-moșierimii. Pământul, viloaiele și limuzinele de lux – obținute din nemernicia salariului de bugetar – sînt noua heraldică a ciocoimii de azi.

Să luăm un caz la întîmplare – cazul ministrului de Interne Ioan Rus, candidatul partidului-stat la biata primărie a Clujului. Domnul Rus nu candidează întîmplător la grațiile Napocii. Căci, deși istovită trei mandate de Funar, strâvechea urbe are încă bogății destule, atît pe cuprinsul dumneaei, cît și primprejur. Acest belșug natural clasificat în terenuri, terenuri de construcții, dealuri, priveliști, panorame și bani cash alcătuiește o mizâ mulțumitoare pentru hărțuirea electoratului la locale.

Dar să nu vă mai fierbem: în fotografia alăturată puteți admira vila de vacanță a domnului Rus, situată la Someșul Cald. Cînd aici au loc chiolhanuri – ca, de exemplu, ziua de naștere a ministrului –, sepepiștii care apără antrenul sînt mai deși ca falanga macedoneană: nici paserea nu trece cînd mahării petrece. Și apoi, de ce n-ar petrece? Ce, terenul de zece mii de hectare din Făget, dobîndit printr-un schimb-inginerie de tip Becali, nu-i o străsnică bucurie pentru buzunar? Ei, dar răbdare: țițele acestei urzeli se vor descîlci cît de curînd.

Făgeto-dacii

Noi,
nobilii, am avut tot timpul de suferit în urma revoluțiilor. Se spune că revoluțiile își devorează copiii, dar am încredere că a noastră nu o fi chiar așa de proastă încît să mă mănînce și pe mine, să i se aplece.

Prof. dr. brn. loc. Nicolae Mischie, căruia se pare că PNA-ul i-a întrerupt o frumoasă carieră universitară ce i-ar fi permis să-și aprofundeze apoi liceul și școala generală

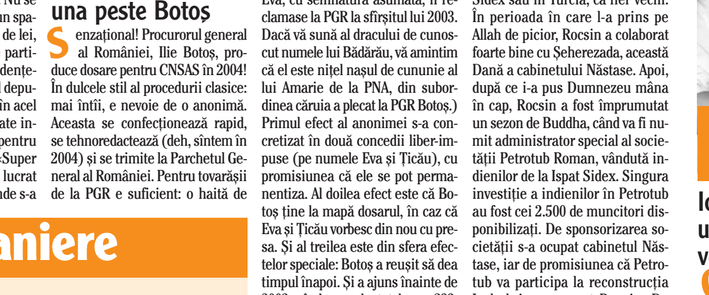
Hai
Mircică, că te-am rezolvat! Am dat de la mine de la minister un milion de telefoane murdare – cu taxă inversă, că nu știu fraierii – că cică, sanchi, vrem să facem un sondaj de opinie. La întrebarea „Cu cine ați vota dacă mîine ar fi alegeri?“ toți au răspuns că „Cu Băsescu“. Cam nasol, da' i-am îmbîrligat. Pentru că întrebarea doi a fost următoarea: „Cu cine ați vota poimîine dacă pe Băsescu l-am băga mîine în pușcărie?“ și te-ai ales din primul tur. Apropo, nu știi pe la cine o fi dosarul „Flota“?

Mircea Geoană, un candidat care promite că va asfalta toate gropile de pe aeroportul internațional București-Otopeni, și Vasile Dâncu, un statistician care în ziua alegerilor se conduce după zicala: „Viii cu viii și morții cu PSD“

Felicitări,
Sârbule! Am auzit că se zvonește că o să fii vicepreședinte la partid. Cum ar veni, sîntem colegi. Știai că și eu sînt vicepreședinte? Da' la PNL, fiindcă acolo m-au repartizat în '90!
1923 - 2003

Viorel Catarama și Adrian Sârbu, doi miliardari contemporani: în timp ce unul i-a cam păcălit pe depunătorii SAFI, celălalt nu le-a înșelat așteptările cu telenovele de pe Acasă TV

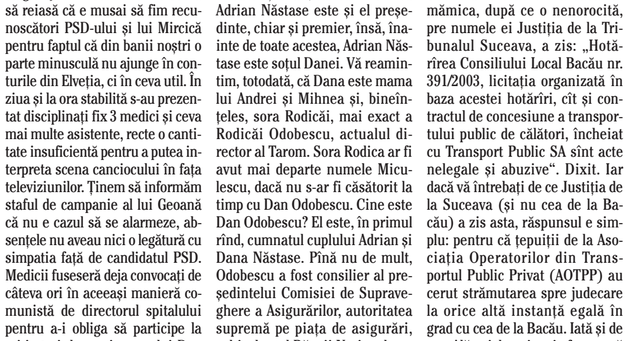

Ion Cristoiu și Gigi Becali, doi gînditori de la țară care încearcă de-o viață să gîndească ca la oraș

Tovarășe președinte al Asociației Studenților Comuniști din Cluj, permiteți să subliniez că toate sînt așa cum le-ați lăsat dvs. cînd, din cauza Revoluției, a trebuit să vă părăsiți funcția pentru a vă îmbogăți cu adevărat în capitalism. Doar fetele sînt ceva mai trecute, dar sentimentele și salariile le-au rămas aceleași.

dosarele chiXXL

Ucu a lu' Beșa, pre numele lui de scenă politică Ioan Rus, surprins într-o vizită de lucru. Adică surprins că în Cluj oamenii au de lucru și altundeva decît la Mercedes Transilvania.

Ioan Rus, un candidat venit pe filieră

OK, zici resemnat, n-avem spor cu marii corupți. Hai atunci să năpădim crima organizată. Și încerci, de exemplu, cu o rețea de cămătari. Mirela Peev: înainte de '89 este vânzătoare la magazinul Central din Cluj; apoi secretară la Tribunalul Cluj, secția Criminalistică; se mărită cu un cetățean german (Vladimir Peev) în 1988 și obține și ea cetățenia germană; are adrese fictive în Germania; a achiziționat, în România, 11 proprietăți (case și terenuri) și mai multe mașini; Mercedes-ul este marca preferată cu care face o navetă fierbinte în Germania; nu are o ocupație oficială, pentru că nu poate declara că acordă împrumuturi de – un caz concret – 2.000 de euro, cu penalități de 1% pe zi de întârziere (clauză ilegală, definitorie pentru camătă); victimele se trezesc cu datorii de 20-30 de mii de euro și că li se execută proprietățile cu o promptitudine pe care numai o echipă organizată de notari, judecători și executori o poate asigura; Vladimir Peev, fostul ei soț, a fost membru într-o rețea de traficanți de droguri (prelucrare și cărăușie pe „ruta balcanică“ înspre Germania, Austria și Italia); rețeaua a căzut recent; între cei arestați a fost reținută pentru 3 zile și Mirela Peev, fiind suspectată că a făcut cărăușie; locuința ei este vecină cu atelierul în care erau preparate mașinile pentru transport de droguri; ea a absolvit, ca student străin, Stomatologia în '99; nu a practicat niciodată, dar e posibil ca titlul de medic să fie un bun alibi pentru transport de substanțe care te fac să uiți și de măsele; își împletește de câțiva ani destinul și activitățile cu Octavian Birău, directorul UMF Cluj; Birău e prieten la cataramă cu Grigore Băciuț, decanul Facultății de Stomatologie; când sunt aduse pentru o facultate de stomatologie, diverse cutițe cu chimicale trec mult mai ușor vama; poate dl Birău să ne povestească dacă e așa; Grigore Băciuț este nașul de botez al unei studente din propria facultate; a botezat-o Ioana; după tată o cheamă Rus; tată care, din fotoliul său de ministru de Interne, pare să fie foooaarte departe de lumea interlopă clujeană; de exemplu, de traficantul Peev; asta exceptând situația în care Peev nu este una și aceeași persoană de la care omul de afaceri Rus a cumpărat spațiul pentru prima sa reprezentanță Mercedes din Cluj; și poate că rețeaua de traficanți de droguri n-ar fi căzut dacă ancheta n-ar fi venit peste Rus din Italia și Austria; și poate că, fără Rus, ar cădea rețeaua de cămătari din Cluj. Dar asta nu cade, doar Rus încearcă să vină mai aproape, ca primar.

Campania lui Geoană nu este susținută de familia Medicii

La Colentina, la avizier, a apărut un anunț din ciclul „Hai să ne amintim cum era pe vremea lui Ceașcă“: un convocator-somație cu textul „Mîine la ora 14 toți medicii vor fi prezenți la spital“. Într-adevăr, campania lui Mircea Geoană includea, pentru ziua anunțată, o descindere electorală cu evoluție la cancioc și cor de doctori. Practic, dl Mircea Geoană trebuia să facă dovada calităților de viitor primar deșertând primul cancioc de ciment în groapa din care urmează să se înalțe o nouă clădire (un cămin pentru medicii stagiari). Din eveniment trebuia să reiasă că e musai să fim recunoscători PSD-ului și lui Mircică pentru faptul că din banii noștri o parte minusculă nu ajunge în conturile din Elveția, ci în ceva util. În ziua și la ora stabilită s-au prezentat disciplinați fix 3 medici și ceva mai multe asistente, recte o cantitate insuficientă pentru a putea interpreta scena cancioculuI în fața televiziunilor. Ținem să informăm stafful de campanie al lui Geoană că nu e cazul să se alarmeze, absențele nu aveau nici o legătură cu simpatia față de candidatul PSD. Medicii fuseseră deja convocați de câteva ori în aceeași manieră comunistă de directorul spitalului pentru a-i obliga să participe la mitinguri de susținere a lui Don Lorenzo. Don Lorenzo este numele de botez mafiot al lui Mircea Laurențiu Popescu, fostul rector al UMF, cel mai bogat senator PSD și totodată cel care a fraudat alegerile pentru a încerca să rămână la cârma vieții universitare medicale. Or, directorul spitalului s-a trezit în postura de susținător simultan a două campanii – cea pentru mafia medicală și cea pentru partidul mafiei. Iar medicii au fost epuizați moral de prima campanie. Este, așadar, justificat ca PSD să facă o plângere pentru că i-a fost boicotată campania. De către PSD.

Cumnatul lui Năstase a ajuns unde trebuie

Cumnatului lui Adrian Năstase i s-a întîmplat ceva „îngrozitor“: a ajuns președinte. În cazul în care ați uitat, vă reamintim că Adrian Năstase este și el președinte, chiar și premier, însă, înainte de toate acestea, Adrian Năstase este soțul Danei. Vă reamintim, totodată, că Dana este mama lui Andrei și Mihnea și, bineînțeles, sora Rodicăi, mai exact a Rodicăi Odobescu, actualul director al Tarom. Sora Rodica ar fi avut mai departe numele Micu-lescu, dacă nu s-ar fi căsătorit la timp cu Dan Odobescu. Cine este Dan Odobescu? El este, în primul rînd, cumnatul cuplului Adrian și Dana Năstase. Pînă nu de mult, Odobescu a fost consilier al președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, autoritatea supremă pe piața de asigurări, echivalentul Băncii Naționale pe piața bancară. Lucrul „îngrozitor“ care i s-a întîmplat cumnatului Odobescu este acela că pe 2 aprilie a.c. a devenit președinte al Consiliului de Administrație și director general al companiei de asigurări Unita. Și acum, atenție, fiindcă soția Rodica va scoate la bătaie, prin licitație, un contract gras (cîteva milioane de dolari) de asigurare a flotei Tarom. Dumneavoastră ce ziceți: soțul Odobescu are vreo șansă să cîștige licitația? Probabil că asta se va întîmpla, cu condiția ca Odobeștii să fie o familie Unita.

Mama lui Seche are și ea naș

„Agripino, Agripino, ce ți-a făcut nenorocita aia legată la ochi, Agripino? Ți-a înmormîntat autobuzele, să-i sară ochii ăia ai ei!“ Ați ascultat în direct corul de bocitoare aduse cu japca de Sechelariu-stadion la casa lu' mămica, după ce o nenorocită, pre numele ei Justiția de la Tribunalul Suceava, a zis: „Hotărîrea Consiliului Local Bacău nr. 391/2003, licitația organizată în baza acestei hotărîri, cît și contractul de concesiune a transportului public de călători, încheiat cu Transport Public SA sînt acte nelegale și abuzive“. Dixit. Iar dacă vă întrebați de ce Justiția de la Suceava (și nu cea de la Bacău) a zis asta, răspunsul e simplu: pentru că țepuiții de la Asociația Operatorilor din Transportul Public Privat (AOTPP) au cerut strămutarea spre judecare la orice altă instanță egală în grad cu cea de la Bacău. Iată și de ce: „Alături de noi mai efectuează transportul de călători în Bacău și societatea Transport Public SA, care este societatea familiei Sechelariu, adică a primarului orașului Bacău. În acte, această societate este a Agripinei Sechelariu, mama primarului – o pensionară care nu a fost văzută prea des pe la societate, dar de ea (de firmă) se ocupă domnul primar. Practic, noi sîntem concurenți cu SC Transport Public SA, cu dl primar Sechelariu, și simțim zi de zi acest lucru sub forma concurenței neloiale“ (conform petițiilor 2486 și 2487/2004 AOTPP, înregistrate la Înalta Curte de Casație și Justiție, secția de Contencios Administrativ). Seche, de acum e clar: după stadion și universitate, trebuie să-ți mai construiești și un tribunal, numai al tău.

Biroul de Investigații

Alexandru Vărzaru e fascinat de lumea asta:

– Ioan Rus este prieten cu o rețea de cămătari;
– lui Geoană nu-i vin medicii la mitinguri, fiindcă-s obosiți de la mitingurile lui Don Lorenzo Popescu;
– rudele lui Năstase se calcă în picioare prin conducerile companiilor de stat;
– iar, la Suceava, mama lui Dumitru Sechelariu face un tratament de justiție, cum la Bacău nu e posibil.

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Violență drastică

Adriana Bahmuțeanu despre căsniciile ei cu Prigoană: „Silviu e un tip coleric. Dacă-i spuneam ceva și se enerva, îmi dădea o palmă." Poate vorbea fata prea mult, cine știe. Pentru mai multă siguranță, data viitoare cînd o s-o întrebe ofițerul stării civile dacă-l ia în căsătorie pe Silviu Prigoană, ar fi indicat doar să dea afirmativ din cap.

Books & boobs

Anamaria Ferentz de la Demmo a filmat un videoclip într-o bibliotecă. Sperăm să fi fost vorba despre o melodie de dragoste. Ar fi fost ultima ocazie pentru Anamaria să se pună cu sînii pe carte.

Mutu: de la erecție la frecție

Laura Andreșan: „Mutu la pat? Slăbuț!". Normal că slăbuț. Păi, dac-ar fi știut el că vine la curve și e pozat de paparazzi, ar fi tras tare la sală, la restaurant ar fi comandat numai soté-uri de țelină, și-ar fi pus prezervative cu foiță de aur, de la Bvlgari și ar fi abordat numai poziții de-alea acrobatice, ca să-i iasă bine alunița aia de figurant în poză.

Motor de ducă

Fizz și-a luat o motocicletă Honda, de 15.000 de coco. Nu mai trebuie să-și cumpere decît un costum de piele din blană și o cască de motociclist din aia rusească, cu urechi.

Lăutare, dă mai încet!

Jean de la Craiova va prezenta, la Tele 7 abc, o emisiune despre istoria și viața în general a lăutarilor. Întrebarea e în ce studio or să bageăia de la Tele 7 BMW-urile lăutarilor, caii, corturile de nuntă și pe bulibașii de la fun-club.

Puradeii din ziua de azi

Dintr-un sondaj comandat de CNA reiese că cei mai iubiți cîntăreți de către copii sînt, în ordine, 3rei Sud Est, O-zone, Animal X, Adrian Copilul Minune și Nicolae Guță. Nu ne-ar mira să aflăm că printre cele mai iubite personaje ale copilăriei se numără Omul Păianjen, Bugs Bunny și Dan Bursuc.

Barbut Lăutaru

muzeul figuranților de ceară de colecție!

În deplin acord cu tezele exprimate de Marius Tucă la cea de-a XIV-a ședință de sumar de la *Jurnalul,* am ajuns și noi la concluzia că prezentul, evenimentul, știrea caldă nu mai prezintă interes. Ce PSD, care Animal X, ce corupție, cum adică Eurovision? Mai bine Ceaușescu, Angela Similea, cozile la pîine, Festivalul de la Mamaia – asta vrea românul să citească, judecînd după tirajul amețitor al *Jurnalului Național.* Eh, dacă asta vrea țara, asta-i dăm și noi! Acum, aici, fără menajamente, debutează o senzațională serie a „Muzeului figuranților de ceară de colecție", unde veți citi cele mai proaspete știri de acum zece-douăzeci de ani și veți vedea cele mai senzaționale poze de paparazzi făcute cu Smena, Zorki sau Zenit! Lectură plăcută, tovarăși! Tema de azi – Marea Neagră în timpul Marii Adunări Populare. Episodul adin.

Serbările mării cu tovarășul Neptun

Era o vreme cînd împărțirea pe clase sociale a tinerilor veniți la distracție în Costinești era: clasa a 2-a cu supliment de viteză și clasa de mijloc a celor care mergeau cu nașu'. Cînd nu puteai veni la mare cu acceleratul de Suceava decapotabil sau personalul de Fetești 4x4, ca să stai într-un cort de cinci stele; cînd nu exista aer condiționat, deși foarte multe erau condiționate. Cînd, cu toate astea, tineri ca Silviu Petcu (Neptun atît color cît și alb-negru) și Ioan Gyuri Pascu, Valentin Darie (zis Pastilă) sau Cezar Armeanu (directorul cultural de atunci al stațiunii Costinești, mai tîrziu președinte plin de bani al Bursei Maritime Constanța) – doar alb-negru – participau la „Serbările mării și ale tinereții", ba făcînd turul de onoare al cîrciumilor din Costinești, ba la un recensămînt al nimfelor de pe plajă.

Neptuni de legat

Angela Jolie și Florin Pierce

Măi, ciocoflenderilor, măi, n-auziți, măi? Păi, da' știți voi cine-i în poza asta, băi, că vă mănînc? E Florin Piersic senior și cu Angela Similea, prima Angelă a țării, pe vremea cînd cîștiga concurs după concurs de muzică ușoară și nu s-auzise nici de Angel, nici de Smiley. Era 1972 pe vremea aia și comunismul era mai de treabă. Cît despre voi, băi trotinetelor, voi nici nu aveați fantezii erotice, băi.

Angela radios

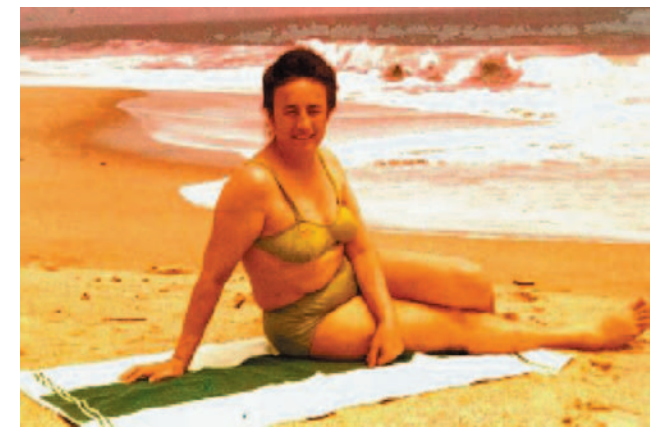

Scenă fierbinte dintr-un film de prosoap opera cu neveste de dictatori

O avem în imagine pe Elena Ceaușescu, ocupanta Cabinetului 2 de la Comitetul Central și, evident, a Prosopului 2 de la Neptun. Deși pare a zîmbi relaxată, punem pariu că exact în timp ce fotograful apăsa pe un buton, tovarășa academician doctor inginer, savant de renume mondial și mamă iubitoare era destul de ocupată: spăla niște ciorapi pentru nea Nicu, juca un șah pe dezbrăcate cu nevasta lui Todor Jivkov, aflată la Nisipurile de Aur, și, evident, tocmai termina capitolul VIII dintr-o complicată lucrare despre polimerii cu marsupiu pe partea dreaptă.

Polimary cea cu vino-ncoa

Cînd Festivalul de la Mamaia era fată

Selecțiuni de neuitat din fototeca de șaur

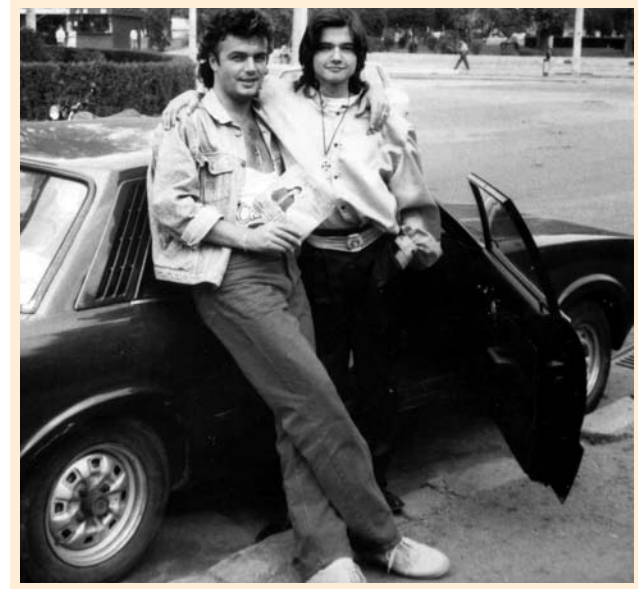

Stați, nu dați fuga la oftalmolog, că nu-i chiar așa cum credeți dumneavoastră: da, ați văzut bine, în fotografie se află fix o mașină neagră. Nu avem nici o vină că alături de ea s-au băgat variantele încă necosmetizate ale lui Adrian Enache și Laurențiu Duță, copiii de aur ai scenelor sătești dotate cu lumini, cabluri, praf și CD-playere cît mai performante. Nu ne asumăm nici o responsabilitate pentru părul dezvelit – pe piept – al lui Enache, pentru scarpeții lui de pînză, pentru chica lui Duță, cureaua lui și pantalonii copiați din afișele cu Maaiiicăăăăălll! Și ne cerem scuze că nu se văd oracolele fetelor din a VI-a C, brelocurile chinezești cu fete care clipesc și ceasurile electronice cu douăspe melodii.

Soacra cu 3rei Sud-Est

Localul bălan

Cîntec, joc și poftă bună!

Cînd am ajuns pe străduța respectivă, ne-am speriat că am greșit locul: în față erau parcate mașini de corp diplomatic și ne-am zis că o fi vreo ambasadă. Dar cum în capitala Moldovei nu prea sînt ambasade, ne-am dat seama că e vorba de altceva și ne-am lămurit după ce un șofer a parcat o mașină oficială sub îndrumarea unui tip exact ca în clipul cu coniacul Unirea, varianta pentru high class. „Nu așa, măi, dă mai înapoi, mai bine ieși afară și intri cu spatele. Dă, măi, înapoi că ai loc!" Înăuntru era domnul Jonathan Scheele (Bună ziua, domnule ambasador, bună ziua, ce mai faceți, bine, prin Iași, și dumneavoastră, și noi etc.) și lua prînzul, ceea ce voiam și noi să facem. Căci imobilul spre care ne îndreptaserăm era ***Casa Lavric,*** un restaurant cu ștaif din Iași. De fapt, dacă stau să mă gîndesc mai bine, e vorba de un restaurant clasic, unul cu specific, un bar, o braserie, plus terasa aferentă. Și deși stau sub același acoperiș, respectivele incinte sînt diferite prin mobilier și prin decor. Deși voiam să mergem, inițial, la istorica *Boltă Rece,* cîțiva ieșeni ne-au spus că am greși dacă nu am vedea un local nou care abia de acum încolo va face istorie. Așa am ajuns aici, la acest complex aflat în proprietatea cîntăreței de muzică populară Laura Lavric și a fiului său, Victor, șeful unei trupe de pop&rock. Prima impresie, care rămîne valabilă pînă la sfîrșit, este aceea de curățenie, totul lucește, apoi vezi gustul cu care a fost amenajat locul, cu grijă pentru fiecare detaliu. Meniul este destul de întins, ceea ce m-a și alertat puțin. În general, meniurile foarte mari, cu foarte multe feluri, nu sînt întotdeauna bine stăpînite de bucătar, adică nu i-au intrat toate rețetele în reflex. Se pare că m-am înșelat. Am comandat o supă de ceapă cu cașcaval, ceea ce este deosebit de clasica și franțuzeasca supă clară de ceapă. Bună, densă ca o cremă. Al doilea fel pentru care am optat a fost *Specialitate norvegiană,* un preparat la cuptor cu ficat de pui, orez, ciuperci și alune. Și, probabil, smîntînă. Nu știu cum se face acest fel acolo, în Nord, dar aici i-a ieșit bucătarului ceva foarte gustos. În privința barului, este și el foarte serios asortat, cu toate berile majore de la noi, cu vinuri locale, dar și de prin alte podgorii. O notă în plus pentru muzica discretă, de fundal, numai bună pentru digestie! Cînd am ieșit noi, deja domnul Scheele plecase, iar șoferul a scos limuzina fără să blocheze tramvaiul. Care, de altfel, nici nu circula pe strada aia.

Bucătărie: ✕✕✕✕; preț: 🚗🚗🚗; WC: 🚹.

Bursucul gastric

LEGENDĂ:

✕✕✕✕✕ *ca la mama acasă;*
✕✕✕✕ *ca la tata acasă;*
✕✕✕ *ca la mine acasă;*
✕ *ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plătește.*

🚹 *poți să și adormi;*
🚹🚹 *curățel;*
🚹🚹🚹 *ai grijă pe unde pășești;*
🚹🚹🚹🚹 *n-ai putea să mai rabzi?*

Dosarele hardcore

Remus Truică + Anamaria Ferentz = PSD = love

Șeful de cabinet al lui Năstase, combinat cu purtătoarea de cuvînt de la Demmo

Cînd pesedistul se ajunge, vilele, gipanele cu girofar, comisioanele, micile bucurii ale șpăgii nu-l mai satisfac. Într-adevăr, la ce bun tot acest edificiu materialist dacă n-ai cu cine să împarți sufletește gloria, corupția, sticla de șampanie franțuzească în valoare de patru-cinci salarii medii pe economie? Deci mahărului pesedist autentic îi mai trebuie (pe lîngă nevasta plictisită de acasă, dacă este cazul) și una bucată gagică beton, de preferință cunoscută publicului larg, ideal – familiară cititorului de *Playboy*. Lîngă care să-și etaleze el, seara, burtica și standardul de viață, care să-i admire Rolexul, să-i susure la ureche cît este el, ursulețul, de social-democrat. Este cazul lui Remus Truică (în medalion), șeful de cabinet al lui Adrian Năstase, fost consilier de mare succes financiar, pesedist pînă-n măduva oaselor.

Faptul că e om de succes la locul lui, căsătorit, n-are nici un fel de importanță. Nevastă-sa, o tipă sobră, de formație economistă, n-are absolut nici o vină, cum spuneam: partidul, puterea și banul îți dau aripi de îndrăgostit. Ce face Truică în acest sens? Întreține, departe de ochii vigilenți ai moraliștilor acri din partid (poate or mai fi și din ăștia, în afară de Ion Iliescu și statuia lui Lenin), o relație social-complicată cu Anamaria Ferentz (pe canapea, normal), blonda apetisantă de la Demmo. Relația se desfășoară în felul următor: el o sponsorizează și nu numai, iar ea este recunoscătoare și altele. Să nu vă mire această combinație de dată recentă: din punctul de vedere al unei tipe cu un anumit standard vestimentar și cu o anumită notorietate printre vedetele *Playboy* cu pretenții, dacă n-ar fi fost Truică, era altcineva. Și decît Năstase, mai bine Truică. Păi, ca să ieși în siguranță cu Năstase la un hotel, ar trebui să aștepți cîteva zile, ca să-l cumpere!

Cine este Remus Truică și pînă cînd, domnilor?

Despre șeful de cabinet al premierului, *România liberă* și *Ziua* dezvăluiau recent că a pus laba, aproape gratis, pe o halcă de pădure la Snagov + cîteva terenuri în buza lacului, aflate inițial în proprietatea statului. Unde omul (lui Năstase) vrea să-și construiască un mic cuibușor de nebunii, de 1.200 mp. Din declarația sa de avere rezultă că a pus la saltea 287.000 de para, dar suma este, desigur, departe de adevăratele conturi. Truică deține 15% din acțiunile firmei TotalNet, printre ai cărei clienți se numără, normal, Guvernul României. Cum a ajuns Remus Truică aici? Eh, asta e o întrebare, dar ceea ce e sigur e că gagiul a plecat din postul de director al unei firme de Internet, pe care patronul – nimeni altul decît biznismenu' hiperpesedist Alexandru Bitner (mogulul de la Gura Portiței) – a vîndut-o pe o remorcă de bani grupului RDS.

Cine și cît de bună e Anamaria Ferentz

S-a născut la Bacău, a copilărit la Năvodari, a studiat la Constanța, a pozat în *Playboy*. (Bun și pictorialul din *FHM*!) De formație cîntăreață, Anamaria a absolvit un colegiu de medicină și a cîntat într-un grup folcloric. Vreme de doi ani s-a remarcat discret, ca solistă în corul Operei din Constanța. Din 2001, cîntă în trupa Demmo („7 zile de 8 ori", „Cînd mă atingi" etc). Despre piesa „În inima ta", solista spune că de fiecare dată cînd o cîntă în concerte capătă o stare de optimism extrem, energizant.

Biroul de moravuri ușoare

VIP-u' de la cablu

bîrfe din televiziune

● **Mărturisim, domnule Mitrea: săptămîna trecută vă povesteam cum Adrian Bucur de la Prima TV (consacrat la Focus Plus) a căzut victimă politicii editoriale pesediste, fiind retrogradat pe motiv de convingeri democratice și urmînd a fi pus pe linie moartă, pe făraș. Ei bine, la Prima TV epurările continuă. Cine nu e cu știrile pro-PSD e împotriva conducerii. Cine gîndește liber și independent să facă ciocul mic în altă parte. Am auzit că pe lista neagră se află și Cristina Țopescu, o jurnalistă care încă vrea să-și facă meseria cum scrie la carte și în ziarele de opoziție. Ce-am auzit? Că domnișoarei Țopescu i se pregătește o mică retrogradare și – sfatul nostru – că ar face bine să-și găsească o altă emisiune de știri, dacă nu cumva direct o altă televiziune.**

● **Vești bune pentru reporterii din PRO TV care s-au săturat de PSD, Adrian Sîrbu, Adrian Năstase și Andreea Esca: se fac angajări pentru Antena 2 și 3. În curînd va începe munca „în orb", cum se zice, urmînd ca lansarea celor două posturi să coincidă cumva cu lansarea campaniei electorale pentru alegerile parlamentare & prezidențiale. Cum vă spuneam, Antena 3 va fi un post de știri (anti-pesediste), concurent cu Realitatea, iar despre Antena 2 putem spune de pe acum că are de gînd să fie un post vesel, pentru tineretul umanist (un fel de TVR 2 comercial, cu filme, seriale, muzică, emisiuni de profil etc). Angajările continuă. Vom reveni cu amănunte. Jos PSD!**

● **Trecem la știri calde, pentru familiști. Deși cu oarecare întîrziere și cu prețul unui adorabil băiețel care va îmbrățișa, începînd c-o mică circumcizie, religia mozaică, Mihaela Rădulescu și-a atins scopul: Elan a luat-o de nevastă. Evenimentul s-a petrecut, cică, în mare taină, săptămîna trecută, la o primărie de sector. Așteptăm cu mare interes nunta, la care, fără doar și poate, Mihaela va conduce un cărucior de copil marca Porsche, cu dublă tracțiune, V12, sistem GPS, frîne Brembo și pneuri Michelin.**

Prima TV de porc

Care-i Realitatea la Petrom. Noutăți premium

Luni 24 Mai 2004, 15:47:43
PSD
Proiecte dupa" alegeri
„Adrian Na"stase va candida la funct ia suprema" în stat, iar Ion Iliescu se va întoarce la cârma Partidului Social Democrat. Iata" scenariul politic dupa" 2004, va"zut de pres edintele executiv al PSD, Octav Cozmînca". >>>

Știți cu toții ce s-a întîmplat cu șoferii de la Realitatea și de ce pînă și Robert Turcescu, Mariam Nureldin *(foto)*, Dana Harbuz sau Carmen Brumă sînt încurajați să nu mai ia benzină de la Shell, LukOil sau, Doamne ferește, de la Rompetrol-ul lui Patriciu. Deci de cînd sindicatele Petrom au preluat televiziunea lui Prigoană (adică de marți, săptămîna trecută) se întîmplă niște lucruri. Să le luăm pe rînd. În primul rînd, ca să nu vă faceți iluzii: politica editorială a postului nu se schimbă (deși SNP Petrom s-a implicat activ, cu active, în *Ziua* lui Sorin Roșca Stănescu și la Radio Total, unde se bagă Opoziția în undă și nu în aia a mă-sii, ca la Realitatea). În al doilea rînd, ca să stea oamenii liniștiți: oficial, nimeni nu pleacă, nimeni nu vine, structura de conducere rămîne aceeași, știrile – la fel de arogante. Neoficial, se vorbește despre o fuziune dintre Realitatea TV și Alpha TV (televiziunea de cartier a Nașului Roșca Stănescu, care emite deocamdată discret, doar pe satelit), caz în care se vor întîmpla alte lucruri, care momentan nu ne interesează.

Schimb sediu, rog discreție

Noul obiectiv al Realității este creșterea audienței pînă la o cotă astronomică, de 5-6% rating (în medie), care să justifice, dragă Melania Medeleanu, investiția și să sprijine efectiv partidul unic al lui Năstase în alegerile parlamentare, băi Turcescule. Iar noul sediu va fi la Casa Scînteii, ctitoria adevăraților comuniști, unde Realitatea se va muta cu cățel, purcel, promptere și faxuri pînă la sfîrșitul lunii iunie. În acest sens, aud că se bagă bani serioși în niscai studiouri noi, camere profi și mașini de serviciu fîșnețe, ca să ajungă mai repede reporterii speciali de investigații la conferințele de presă ale premierului. Vă veți întreba, desigur, cine rămîne în vechiul sediu bîntuit de fantomele PSD, în afară de tomberoanele și umbra lui Prigoană, respectiv spiritul obtuz al Adrianei Bahmuțeanu. Ei bine, bang, bang, lovitură de teatru absolut previzibilă: la Republica se va muta (cu căței, purcei, cărucioare cu coviltir și maneliștii din noua grilă de programe) Tele 7 abc, noul hobby al patronului de la Rosal. Deci toată lumea e mulțumită. Singura nelămurire e pe cine va trimite PSD în campanie, la emisiunea lui Jean de la Craiova de la Tele 7: pe Mădălin Voicu sau direct pe Năstase?

Realitatea PSD

Andreea Marin și Robert Turcescu: love-story cu surprize în Las Vegas

Dacă ar fi să ne luăm după ce zice ziarul *Romanian Meridian – weekly news for Romanian-American Community* pe care l-am găsit online, ar trebui să scriem aici că Andreea Marin a mai trăit o poveste de dragoste. Nu e vorba de relația dintre Andreea și nr.3 în topul bogaților români, puternic mediatizată prin prisma sindrofiilor PSD la care ea și Ion Țiriac s-au afișat. Am scrie din acel ziar online cum a fost Andreea Marin în America, la Vegas, la un tîrg media, acum cîteva săptămîni, împreună cu alți oameni de televiziune, printre care și cel care ne interesează, adică Robert Turcescu. Am scrie că povestea de dragoste a început între cei doi pe meleagurile românești, cu flirturi la Bagaje, cu atingeri aparent dezinteresate la Vamă, cu ocheade la Pașapoarte, și cu finalizare în camerele de hotel americane în care au fost cazați, cu atingeri fierbinți și binecunoscuta frază „Ce faci, piticule?". Însă, cum visele frumoase nu țin foarte mult, zîna tevereului a beneficiat de o despărțire-surpriză, pentru că tînărul Turcescu se pare că se cam plictisise de buzele țuguiate ale Andreei și era îngrozit de perspectiva unei nunți oficiate de un Elvis mirosind a whisky. Asta zic românii din diaspora, și ei știu ce știu, că nu degeaba au ajuns departe.

Noi, ce să zicem?! Nici așa, nici așa. Contactat telefonic, Robert Turcescu a zis că nu comentează. Ar putea fi un „nu comentez" de genul aceluia care l-a făcut celebru pe Adrian Cioroianu. Pe de altă parte, întreaga poveste ar putea fi un zvon lansat de Andreea Marin ca să încurajeze și telespectatorii mai săraci, ca să iasă din monotonia imaginii de femeie avută, hi-lifistă, pretențioasă. Și nu în ultimul rînd, ar putea fi doar un subiect care să ne ia ochii de pe hoțiile mondene ale PSD-ului.

Robert Ataturcescu

e lung pămîntul, ba-i destrăbălat!

Dulcele FUN al Ieșilor

Vinerea trecută, lumea bună din capitala Moldovei s-a adunat la clubul **Versus** (dragii meii clubangii din București, dacă treceți prin Moldova, la bunici sau la rude, merită să băgați o geană p-acolo, e cool !) pentru un eveniment care ar putea fi socotit și nuntă, și botez. Și pentru că cele două trebuie să poarte un singur nume, evenimentul s-a numit lansarea publicației **IS-24-FUN**, cel mai tare ghid din Moldova, prin colaborarea trustului *Academia Cațavencu* cu parteneri locali care, pînă atunci, editau publicația **Totodată**. Au fost de față și politicieni ieșeni cărora li s-a spus că un oraș care se distrează are voturi mai vesele decît un oraș trist, așa că au fost rugați să țină cont de această apariție și să sprijine proiectele de timp liber ale concetățenilor lor. Atmosfera a fost foarte plăcută, prietenească, cu un recital consistent al trupei **Victor Lavric Project**, o formație de primă mînă, cu un repertoriu dens, de piese originale și de preluări, o trupă care nu este prea cunoscută în București pur și simplu pentru că se încăpățînează să rămînă în Iași. Delegația *Academia Cațavencu* și **B-24 FUN** le-a oferit celor prezenți, la schimb, un recital cu Florin Chilian, un cantautor original și profund, care a descoperit că are mulți fani adevărați și în Iași. Seara lansării s-a încheiat într-o atmosferă electrizantă marcată de partea doua a recitalului celor de la **VLP**. Cum ar zice americanii sau românii care nu-și mai găsesc cuvintele în limba maternă: Ieșenii chiar au FUN! *(I.T.M.)*

„Iaşii în Carnaval" cu o distribuţie de IS 24 FUN. Radu Popescu, directorul publicaţiei, Ioan T Morar, directorul editorial de la B 24 FUN şi Florin Chilian, cantautor din cluburile bucureştene.

C-aşa web oamenii buni...

La adresa **www.tvweb.ro** locuieşte de la începutul lunii prima televiziune din România care emite exclusiv on-line. Iniţiativa aparţine Asociaţiei Editorilor de Presă On-line ce cuprinde informaticieni independenţi şi jurnalişti profesionişti de la publicaţiile *Capital, Curentul, Evenimentul zilei, Jurnalul Naţional, Libertatea* şi de la Mediafax, Reuters, Prima TV, TVR şi Antena 1. Tot din familia AEPO mai fac parte şi veteranii **www.revistapresei.ro,** precum şi **www.anchete.ro**. Lucrurile sînt încă la început. De aceea vom şi trece cu vederea micile probleme legate de aspectul rudimentar al site-ului, micile erori ortografice din texte sau aerul studioului – subsol de buncăr din Cecenia în care urmează să aibă loc o execuţie. Deocamdată televiziunea emite ocazional, de 2-3 ori pe săptămînă, iar grila de programe cuprinde doar două emisiuni: „Tribuna“ şi „La colţ“, moderator Ioana Avădani (directorul Centrului pentru Jurnalism Independent). Pînă acum, temele luate în discuţie au fost: „Internetul, refugiu pentru presa independentă“, „Presa de informaţii – agent electoral“ şi „Manipularea presei“. Pe lîngă invitaţii din studio, emisiunea permite şi intervenţii din publicul webtelespectator prin intermediul unui chat (necesită o sumară înregistrare). Dacă nu aţi prins emisiunea în direct, ea poate fi oricînd downloadată ulterior din Arhivă (circa 30 MB/emisiune). Iar dacă conexiunea dial-up nu vă permite nici vizionare on-line, nici download, nu vă mai rămîne decît să ascultaţi vocile în Windows Media Player sau, în cel mai rău caz, să citiţi scriptul emisiunii afişat frumos pe coloana din dreapta.

Current Folder: INBOX
Compose Addresses Folders Options Search Help
From Date Subject
2:46 pm Re: Daca doriti sa ne ajutati si pe noi...
2:04 pm Re: Atlas scolar publicat in Australia in anul 200...
contact@tvweb.ro 1:18 pm TVWeb Singup
Fri, 2:43 pm Atlas scolar publicat in Australia in anul 2003
Fri, 12:47 pm FW: BUCURESTI!
Current Folder: INBOX
Compose Addresses Folders Options Search Help
Message List | Delete
Previous | Next
Subject: TVWeb Singup
From: contact@tvweb.ro
Date: Sat, May 22, 2004 1:18 pm
To: danielgoace@catavencu.ro
Priority: Normal
Options: View Full Header | View Printable Version

Hacker, poliţist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ Cine conduce lumea este una din primele lecţii predate la teoria conspiraţiilor. Răspunsurile variază de la om la om. Avem „preşedintele Bush“ de la americanul de rînd şi europeanul frustrat, avem „Congresul Sionist“ de la fasciştii antisemiţi, avem „Gigi Becali, trimisul lui Dumnezeu pe Pămînt“ de la OTV şi Dan Diaconescu, şi avem „corporaţiile“ de la activiştii antiglobalizare. Pentru aceştia din urmă şi nu numai, avem un site, **www.theyrule.net,** un raport excelent despre preşedinţii celor mai mari multinaţionale din lume şi legăturile dintre ei.

■ Am văzut la un prieten un porno incredibil: „Femei care acceptă bărbaţi cu 2 penisuri“, deci am văzut bărbaţi cu 2 penisuri. Pe bune. Absolut pe bune. Nişte fericiţi, credeţi-mă. Nu chiar la fel de fericit este bărbatul cu cel mai mic penis din lume. Dar şansa lui a fost că tehnicianul de la microscopul electronic s-a îndrăgostit de el. Urmăriţi această tragică, dar şi optimistă poveste de dragoste la **www.themanwiththesmallestpenis.com** (nu e porno, e un film în flash haios, dar nerecomandat minorilor).

■ Am primit de la un cititor fidel un mail pe adresa mea secretă de e-mail. Citez: „Sunt un cititor fidel al rubricii. Vă citesc de 2 ani şi vreau să vă felicit pentru talentul şi harul dumneavoastră în a găsi cele mai interesante şi neaşteptate lucruri pe Internet. Aş dori să daţi un link şi pt mine şi prietenii mei de la seminarul teologic cu care să ne distrăm în timpul nostru liber.” Desigur, o astfel de rugăminte nu m-a lăsat rece: am căutat în colecţia mea de link-uri la Distracţie şi am găsit în categoria Muzică Creştină **webster.cs.ucr.edu/Page_Christian/ GreatestHits/ 0_Greatest Hits.html,** un site cu vreo sută de mp3-uri parodii evanghelice ale unor melodii celebre.

■ Cum să demonstrezi lumii întregi că toţi oamenii se pot distra? Păi, nu există decât o soluţie: să te plimbi prin toată lumea, să faci pălării din baloane pentru oamenii pe care îi întâlneşti şi să le faci o poză purtând pălăria. Sau cel puţin această idee le-a venit lui Addi Somekh şi Charlie Eckert. Între timp au vizitat 34 de ţări, au făcut 10.000 de poze şi un site, **www.balloonhat.com,** pe care puteţi vedea o mare parte din ele.

Net plus ultra

După vorbă, după portjartier

Pentru cititorii noştri mai inteligenţi ca graficienii noştri (şi ai *Pro Sport),* care reuşesc să-şi fenteze şefii şi s-o ardă toată ziua pe site-uri deocheate, avem a prezenta astăzi http://www.pawel.wojcik.com/dziewczyny/default.html. Un site ce vă va lămuri despre ce-a fost ieri în materie de poză interzisă cardiacilor sub 18 ani. Hai că merită un 10% din salariu pentru a o admira pe duduia aia, care dă cu aspiratorul prin casă cu acelaşi patos cu care dă astăzi Laura Andreşan cu aparatul foto pe la ea prin cameră. În ce-o priveşte pe cea de-a doua duduie, io spun să nu vă mai hăhăiţi atîta şi mai bine să daţi o părere: credeţi că-i eleronul sau axa cu came? Indiferent ce-ar fi, fetele de atunci se implicau mai mult: nu văd multe gagici din ziua de azi aplecîndu-se cu atîta dragoste peste un motor decît, poate, doar dacă-i capota pusă.

Ţaţele goale

single player împotriva tuturor

Shrek se face joc și pară

Spre deosebire de colegul meu care a scris data trecută despre Deus Ex și care e căsătorit, eu nu sînt. Și nici nu am mari planuri pentru așa ceva. Așa încît, dacă pentru a salva lumea în Deus Ex trebuie să ai o idee despre responsabilități, în cazul lui Shrek 2, cu cît ești mai imatur, cu atît mai bine.

Asta nu înseamnă că Shrek 2 este un joc pentru copii. L-am jucat și eu, și viitoarea mea concubină. Nu e nevoie să vă faceți mici ca să puneți mîna pe maus.

Să începem descrierea jocului propriu-zis, prefăcîndu-ne că știm foarte bine și filmul. Cine nu l-a văzut, să și-l cumpere.

Jocul se încadrează în categoria TPS sau RTS, sau mai bine zis sînteți cu un omuleț pe ecran, pe care îl vedeți din cap pînă în picioare. *Omuleț* este mult spus. De fapt, e un căpcăun, că asta e de fapt Shrek. Shrek are misiunea de a se lupta cu angajații regelui cu care a avut de furcă și în film și de a o salva pe aleasa inimii, răpită la începutul jocului dintr-o caleașcă în formă de bostan. Jocul este, de fapt, un conglomerat de povești pentru copii. Pe lîngă măgarul Donkey, binecunoscut cinefililor, apar și Motanul încălțat, și Frumoasa adormită (care doarme tot jocul ca nesimțita), și elemente de creștere sau descreștere din „Alice în Țara Minunilor“ (licoare care te face mai mic pentru a pătrunde în locurile greu accesibile), și ursitoarea, și tot felul de alte personaje care nu au nici o treabă cu nici o poveste.

Elementul cu adevărat interesant este că jocul vă obligă să jucați nu numai cu personajul Shrek, ci și cu Donkey sau cu Motanul încălțat, devenit prietenul celor doi după ce o ia pe coadă de la Shrek, și chiar cu un Gingerbread Man gigant, care sparge porțile unui castel cît el de mare. Mai mult decît atît, în urma consumului unei substanțe ilegale, Shrek și Donkey se transformă într-un Făt-Frumos uman, respectiv într-un armăsar alb, care se adaugă panopliei de personaje de luptă. În total, vreo 5 personaje, fiecare cu combo-urile și acțiunile lui.

Jocul e o fantezie simpatică, plină de umor, iar replicile măgărești și stridente ale lui Donkey, cuplate cu pumnul nimicitor al lui Shrek și cu accentul spaniolesc al motanului mușchetar, fac deliciul jucătorului. Singurele lucruri deranjante au fost controlul camerei, destul de imprecis și enervant, dar și o anumită repetitivitate a nivelurilor, ajungînd să îți blestemi zilele de atîta țopăit peste prăpăstii și hăuri, din platformă în platformă.

Jocul nu cere resurse foarte mari. Minimul mi s-a părut un Pentium III la 500 Mhz, cu placă video de minimum 32 Mega video, foarte acceptabil pentru un joc atît de nou. Dacă vreți însă să beneficiați de toate detaliile și culorile lumilor fantastice prin care umblați, merită să îl jucați și pe o configurație mai bună. O să vă binedispună atunci cînd nu o să vă enerveze și invers.

Game Ovar

Din nou la cassă

Dunărea americană și Dîmbovița electorală

Acum e rîndul lui Mircea Geoană să vină în vizită oficială în Bucureștiul lui Traian Băsescu, însă acum șase ani, mai exact în martie 1998, Băsescu a fost acela care a fost în vizită semi-oficială în America. Pe vremea aceea, Băsescu era ministrul Transporturilor și, ajuns în State, a trecut, firește, și pe la Ambasada României din Washington, al cărei șef era nimeni altul decît Geoană. Puteți să credeți că Băsescu și Geoană au făcut afaceri împreună? În martie 1998, exact asta s-a întîmplat: Geoană a intermediat atunci o întîlnire între Băsescu și unul din șefii de la Lockheed Martin, firmă de la care statul român a cumpărat aparatură (de monitorizare a traficului de pe Dunăre) în valoare de 40 de milioane de dolari. După șase ani, Geoană și Băsescu nu mai monitorizează Dunărea, ci stau cu ochii pe Dîmbovița ca pe butelie.

Fotografie de grup cu Boerică

Trebuie să ai talent, nu doar geniu, pentru a face ce a făcut Genică Boerică, prietenul de cazino al lui Ristea Priboi, despre care am mai scris. Să-ți vinzi singur o locomotivă cu 12 milioane de lei și apoi, prin vînzări succesive, să ajungi să cumperi aceeași locomotivă cu 120 de miliarde de lei, fără ca locomotiva să fie mișcată din loc, și pentru toate acestea să mai primești și 16 miliarde de lei de la stat, rambursări de TVA – ei, bine, pentru toate acestea îți trebuie, într-adevăr, nu doar geniu, ci și talent. Acesta este motivul pentru care Yasser ArAPAPS s-a hotărît să-i aducă un omagiu lui Geni(u)că Boerică, publicîndu-i fotografia pe care Poliția fie se va face că nu o vede, fie o va uita foarte repede.

Intrebare humanum est

Yasser ArAPAPS a încercat în mai multe rînduri să ia legătura cu domnul Vasile Mihalache, primarul sectorului 4, pentru a-i pune cîteva întrebări delicate. Domnul primar nu a fost de găsit, și pe bună dreptate. Înainte de a formula aceste întrebări, vă reamintim că în sectorul 4, pe lîngă o primărie condusă de pesedistul Mihalache, există și o Direcție de Administrare a Unităților de Învățămînt și Sanitare, al cărei director general este o doamnă pe nume Elena Hojda. Firmele soțului Traian Hojda cîștigă licitații în draci, și tot pe bună dreptate. Șef de investiții al acestei direcții este tot o doamnă, Cornelia Crăciun, de profesie sociolog. Dna Crăciun este soră cu o altă doamnă, Chetreanu, inspector la Curtea de Conturi. Și acum întrebările pentru primarul Mihalache: 1) Este adevărat că dna Hojda a avut un dosar la PNA, pentru luare de mită, dosar clasat în cele din urmă? 2) Este adevărat că dna Hojda i-a forțat pe angajații din Direcție să dea declarații la PNA în care să spună cît de corectă este șefa lor? 3) Este adevărat că Traian Hojda a cheltuit 50.000 de dolari pentru campania din anul 2000 a candidatului PDSR Vasile Mihalache? 4) Este adevărat că, în compensație, Traian Hojda primește de la bugetul local aproximativ 100 de miliarde de lei pe an? 5) Este adevărat că Hojda i-a construit primarului Mihalache o vilă în stațiunea Poiana Țapului? 6) Este adevărat că omul de afaceri Neacșu Marian Lazăr i-a cumpărat primarului Mihalache un jeep Nissan pe care primarul îl ține ascuns în garajul directorului adjunct al Corpului de Control, Goleac Marian? După ce primarul Mihalache ne răspunde – cu sau fără ajutorul PNA – la aceste întrebări, îi mai livrăm și altele. Sănătate!

La masa plastică verde

Yasser ArAPAPS v-a povestit acum ceva vreme cum boss-ul de la *Monitorul de Iași,* Mihai Debeli, a pus-o de un consorțiu cu care vrea să ia de la stat unul din cei mai mari producători de mase plastice din țară, Moldoplast Iași. Și că firma lui Debeli, Glass Porcelain Manufacturers Debelly SRL din Dorohoi, a fost nițel executată de AVAB pentru un mizilic de 5 milioane de coco. Între timp, Yasser, băiat strîngător, a mai adunat cîteva date: în consorțiul cu pricina, Debeli, ca persoană fizică, s-a asociat cu firma Quorum Palace SRL din București, a lu' unu' Valentin Ionescu. Această firmuliță se ocupă, conform CAEN, de „restaurante" și pe 2002 (conform Ministerului de Finanțe) nu a avut nici un venit, ci numai cheltuieli. De 5 milioane. LEI. Și încă ceva, strîns tot de Yasser: această firmă de restaurante și alte chestiuni expirate a mai luat o fabrică de stat. Tot de la APAPS și tot de la Iași. Este vorba de Moldova Tricotaje, pe care a dus-o în pragul falimentului Cristian Nechifor. Chestiune despre care tot Yasser v-a povestit. Care Yasser vă amintește că acest Nechifor este nițel parlamentar PSD și locotenent al lui Năstase la Iași. Este și cel care dă OK-ul la *Monitorul de Iași* pentru textele alea „grele", dacă îl înțelegeți pe undeva pe prietenul vostru, Yasser (chestiune pe care Nechifor a și recunoscut-o). Yasser ar mai vrea să observe, cu voia dumneavoastră, un singur lucru: că Nechifor face parte din Comisia de abuzuri a Camerei Deputaților. Atîta a mai vrut Yasser să vă spună, înainte de creștinescul „Noapte bună!".

Yasser ArAPAPS

Unde Dumnezeu se prăbușește, un nou Mall se pregătește

Catedrala asta a Neamului a tot făcut naveta prin București. Acum, că știm că pentru ea Monumentul Eroilor va fi desfăcut bucată cu bucată prin implozie, după mintea lui Badea, șeful Aedificia, putem să stăm liniștiți la casele noastre. Fiindcă, peste puțin timp, partidul și statul nostru ne vor scoate din case la un nou Mall. Acesta, surpriză, va fi amplasat exact pe vechea locație a Catedralei. Unde, unde, vor întreba posesorii de aer condiționat și șlapi. Unde, unde, va întreba Augustin Ioan, ultimul arhitect al Catedralei. E, tuturor amatorilor de distracții Partidul Social-Democrat împreună cu Guvernul le răspunde simplu: în Piața Alba Iulia. Păi, nu se spunea că nu ține solul Catedrala dreaptă? E, pentru Catedrală se prăbușea, dar pentru Mall, ba! Unde nu poate Dumnezeu să-și ridice casa, poate dracu' să-și toace banii. Și, uite, ca o făcătură, Consiliul General al Municipiului București a cedat Patriarhiei Parcul Carol, în aceeași zi, 18 martie, cînd Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului a proclamat fosta locație a Catedralei loc bun de ridicat Mall, hotel de 20 de etaje, parcare subterană. Cum Mitrea are puterea iar Dumnezeu nu e pesedist, arhitectura noastră ar putea recomanda Catedrală subterană cu Mall supraetajat. Un proiect utilitar gospodăresc ce îmbină crucea cu fița și mătania cu fast-food-ul. Sau invers și pervers.

Marx, Engels și Bounty

Românul s-a născut prolet

Continuăm seria dezvăluirilor legate de aplecarea poporului nostru către obiceiul muncii. Să nu credeți cumva că muncitorii din imagine trasează careul de 16 al terenului de fotbal din hala întreprinderii. La vremea cînd a fost făcută poza, acest sport nu era atît de popular cum este astăzi. Pe vremurile alea încă nu-i bătusem pe nemți – nici la noi acasă, nici la ei în supermarket. Ce vedeți acolo este planul de așezare în serie a unor utilaje. Poate că desenul le-a ieșit oamenilor mai bine decît produsul pe care l-au făcut ulterior pe acele utilaje – dar asta e, fiecare cu ce i-a dat Dumnezeu. Dacă nemților le-a dat darul lucrului cu precizie, nouă ne-a dat simțul artistic. Că nu întîmplător le-am umplut metroul dă hartiști.

Sfinții muncinici

Odă în ampermetru antic și monedă americană

Așa-zisa modernizare a Hidroelectrica, estimată la cîteva sute de milioane de dolari, va fi finanțată printr-o emisiune de obligațiuni cu garanție guvernamentală, intermediată de către J.P. Morgan. Ca urmare, se dorește contractarea prin intermediul BCR a unui credit-punte, sindicalizat, cu o valoare de cel puțin 100 milioane USD. Cum Hidroelectrica nu are capacitatea de a înapoia banii, sursa de rambursare va fi preconizata emisiune de obligațiuni, ceea ce-i un fel de vînzare a pielii ursului din pădure. Dar n-ar fi prima dată cînd guvernul Năstase face pagubă pe pielea ursilor din pădure.

Robinet Hood

Răspunsul lui Teculescu, la fel de inteligent ca tăcerea lui moș Teacă

CASA DE ECONOMII ŞI CONSEMNAŢIUNI
BIROUL PRESĂ, COMUNICARE ŞI PROTOCOL
Calea Victoriei Nr. 13, Sector 3, Bucureşti , Tel. +4021-310.08.65; +4021-311.11.19/133
tel/fax : +4021-310.25.58; e-mail: obratu@rsb.ro

Catre ACADEMIA CATAVENCU

In atentia dlui ACCIDUZZU

Va transmitem, cu promptitudinea care ne caracterizeaza, o parte din informatiile pe care le-ati solicitat :

In primul rand, Biroul de presa nu este al lui Teculescu, este al Casei de Economii si Consemnatiuni, indiferent cine este presedinte. Conform sugestiilor dvs, putem spune si ca acest birou de presa a fost si al lui Petrovici, si al lui Marica, si al lui Ghica si poate va fi si al viitorilor presedinti (daca nu ne da afara pana atunci). Mai mult, Biroul de presa, comunicare si protocol este subordonat dlui vicepresedinte Gheorghe Oană.

In al doilea rand, asa cum bine stiti din colaborarile anterioare dintre revista dvs. si banca noastra, orice oferta de publicitate este analizata dpdv al oportunitatii de catre Serviciul Promovare Imagine, condus de dna Roxana Foias, este avizata de vicepresedintele coordonator, dl Petre Terzi si supusa unei noi analize a Comitetului de Directie al CEC, care o poate aproba sau nu. Daca suma in discutie depaseste un anumit plafon, propunerea Serviciului Promovare si Imagine, cu viza Comitetului de Directie, este inaintata, spre eventuala aprobare, Comitetului de Administratie al CEC. Poate veti gasi ca aceasta procedura este destul de greoaie, insa va asiguram ca se supune normelor interne ale CEC si legilor in vigoare. Din cauza economiilor care s-au facut in ultimii anii, din pacate pentru banca noastra, n-am ajuns la un volum de publicitate care sa-l egaleze macar pe cel al altor banci concurente, cu toate ca produsele noastre sunt la fel de competitive. De aceea, trebuie sa va marturisim ca dezvaluirea bugetului de publicitate, in acest moment, ne-ar dezavantaja. Poate ca o discutie cu presedintele Teculescu (sau cu coordonatorul departamentului nostru) ar lamuri problema definitiv.

Si noi va multumim pentru intelegere

Săptămîna trecută, colegul nostru Acciduzzu a cerut biroului de presă al lui Constantin Teculescu, adică al CEC, situația cheltuielilor de publicitate făcute de instituție. Acciduzzu este în posesia unor suspiciuni cu parfum de credibilitate și a unor date pentru care bagă mîna-n foc, merge pe cuie și se culcă-n pat cu leul și cu dresoarea. Tocmai pentru a verifica acele suspiciuni și pentru a întări datele pe care le are, Acciduzzu a îndrăznit să ceară biroului de presă ce-a cerut. Ei bine, ia uitați ce răspuns i-a trimis biroul de presă. Sub penibila scuză că ne trimite „o parte din informațiile solicitate", biroul de presă nu ne-a dat absolut nimic. Ba ne-a mai și trimis la plimbare, după „președintele Teculescu sau coordonatorul departamentului nostru", de a căror milă se pare că avem nevoie pentru a obține informația publică cerută.

Sursele noastre din CEC susțin că departamentul de marketing al lui Teculescu n-a avut săptămîna trecută altă grijă decît să coafeze cheltuielile de publicitate. Dacă asta-i tot ce-a reușit, eu în locul lui Teculescu aș concedia tot departamentul. Iar în locul ministrului Tănăsescu, care se aude că a penalizat săptămîna trecută conducerea băncii (Teculescu plus 3 vicepreședinți) cu 15% din salariu, aș prefera să-l pun chiar de mîine președinte la CEC pe Vergilică Stoica, omul nostru de serviciu. N-o fi el mult mai competent ca actualul președinte, dar măcar e mult mai inteligent și învață repede. Ca să nu mai spun că și de consumat consumă mai puțin.

Casa de economii și consemnați

Ce căuta România în lume?

– știri din presa străină de la ei –

Agenția germană de presă **DPA** zice că, dacă va fi să intrăm și noi vreodată în UE, va trebui să renunțăm la brînza de oaie românească în favoarea brynzdei slovace – omologată ca unica și singura moștenitoare a harului Mioriței. În condițiile astea, nu m-aș mira dacă ungurii sau polonezii sau cehii or să omologheze mîine-poimîine viezurele, mînzul, varza, brazda și, de ce nu, chiar și metoda maradona sau pontoarca.

De la agenția turcă de presă **Anadolu** aflăm că, în timpul recentei vizite a prim-ministrului turc, Recep Erdogan, în țara noastră, domnul nostru prim-ministru, Adrian Gologan, l-a asigurat pe omologul său că România va susține cu forță și hotărîre candidatura Turciei la un loc pe lista Uniunii Europene. Hopa, să vezi că Adrian, viclean copil de case, i-a zis turcului că noi sîntem deja înăuntru. Altfel nu-mi explic cum am putea noi să ajutăm pe cineva să urce în tren, cînd acceleratul UE trece pe la noi fără oprire, cu ușile încuiate, perdelele trase și o grămadă de moldoveni pe osii.

Și, că tot veni vorba de inteligheșăn, **BBC** ne mai otrăvește un pic publicînd un material conform căruia UE s-ar putea să schimbe niște chestii, socoteli în sistemul de monitorizare a statelor candidate. Schimbare care ar duce, indubitabil, la amînarea datei de intrare a României. Avea dreptate pe undeva nea Nelu. Păi, rușii sînt oameni serioși, măi, nene: dădeam un telefon, le trimiteam un sms că vrem să ne intregrăm și ne băgau înăuntru fără nici o monitorizare. Numai cu tancurile.

The Sun le povestește și englezilor cum îi trăgea Adi Mutu la vinclu Laurei Andreșan, cu reflectoarele aprinse și cu pozarii pe blocul de vizavi. Nici un cuvînt despre faptul că în scara blocului de vizavi dormeau copii ai străzii, că în fața scării 2 se îmbîrligau 7 maidanezi și alte de-astea. A fost nevoie să apară Laura Andreșan ca să scrie și presa străină lucruri serioase despre noi.

Banca Mondială a aprobat un împrumut României în valoare de 150 de milioane de dolari, spune **Reuters**, bani ce vor fi folosiți, conform jurămîntului părții române, pentru lupta împotriva cutremurelor și inundațiilor. Numai s-avem noi noroc de-atîtea cutremure și inundații să cheltuim banii ăștia – și, mai important, să ne prindă cutremurele și inundațiile acasă. Că, dacă poporul va fi plecat prin concedii în Grecia, iar or să se bucure de ele doar Iliescu, Năstase și cîțiva amăriți de la Făcăeni.

Tot agenția **Reuters** anunță că, începînd cu anul 2001, Uniunea Europeană a acordat României fonduri nerambursabile în valoare de peste 100 de milioane de euro, bani destinați ajutorării minorității țigănești. Bineînțeles, aluzia e că minoritatea nu s-a bucurat deloc de bani. Fals! Doar și-a făcut casă la Cornu și la un moment dat a luat și mașină de figuri lui Andrei. Că doar nu credeți că mașina aia a fost făcută din acordeonu' lu' bunicu' de la Tărtășești?

Andreea Rompresca

Clasa dormitoare din Parlament merge în paradis

BBC Romanian
Refresh
Print
Mail
http://www.bbc.co.uk/romanian/news/story/2004/05/040521_iliescu_parlamentari.shtml
BBC ROMANIAN.com
Ultima actualizare: 21 Mai, 2004 - Published 14:04 GMT
Trimite unui prieten
Versiune pentru tipărire
Ion Iliescu îi deplânge pe parlamentari
El a făcut comparații între salariile parlamentarilor și a angajaților din sectorul privat.
Șeful statului a declarat într-o emisiune TV la România 1 că imaginea proastă a parlamentarilor este nedreaptă.
Ion Iliescu ia apărarea parlamentarilor
Președintele Iliescu găsește incorect ca populația să-i catalogheze pe toți parlamentarii și demnitarii drept "hoți și necinstiți" pentru că și între aceștia sunt "oameni și oameni".

Săracul Ion Iliescu și cinstitul de el, a intrat în panică: mai are doar cîteva luni și va trebui să părăsească, pe rînd, Cotroceniul, pe Corina și cucuveaua. Va ajunge și el simplu senator, și atunci va lucra pe salariul ăla mic de parlamentar, care n-o să-i ajungă nici cît să intre cu băieții într-o cîrciumă, la o limonadă. De-aia le și ia apărarea parlamentarilor, începe să-i înțeleagă. Lăsați, domnule președinte, că o să vă descurcați dumneavoastră și cu salariul ăla de parlamentar, cît 50 de pensii. Nu toți au norocul lui Ceaușescu, să nu mai ducă grija banilor după terminarea mandatelor.

Nelu, Glad și Menumorut

Dormi liniștit, PSD ațipește pentru tine

După un mic, o bere și-un pulan pe ceafă servite la îmbulzeală, la vreun șou electoral al PSD-ului, un pui de somn e tot ce-ți dorești. Dacă n-ai noroc de un pulan decisiv, care să-ți aducă un pat de spital, atunci merge să dormi și în stația de autobuz. Sigur, pe căldurile astea era mai bine la metrou, dar Timișoara nu are așa ceva. Așa că, dragi timișoreni fără casă, votați-l pe Horia Ciocârlie dacă nu vreți să mai dormiți mult sub soarele prea dogoritor. Poate vă va face PSD-ul metrou în oraș. Sau măcar va găsi o soluție alternativă la metrou, ceva care să vă ofere aceeași răcoare a subteranului, hai, nu vă mai faceți că nu știți.

Moș Ene pe la jene

Un primar PSD cu vin încoa'

La țară, oamenii trăiesc mai interesant. Noi, la oraș, ne plictisim și nu ne dăm seama. Bunăoară, noi la București îl avem pe Vanghelie, dar ei, în comuna Zănești din Piatra Neamț, îi au pe primarul Andrei Gheorghe și pe viceprimarul Ion Rotaru. Pînă acum două săptămîni amîndoi împărțeau aceeași plapumă politică, a PD-ului, și erau buni prieteni. Săptămîna asta, vicele Ion Rotaru are însă la activ o internare în spital pe un diagnostic de etilism acut și traumatism toraco-abdominal. În ce îl privește pe Andrei Gheorghe, primarul, acesta nu are decît niște declarații în presă că nu el e cel care l-a bătut măr pe viceprimar la o beție. Deci, oare ce s-o fi întîmplat totuși în acest interval?

Din păcate, se întîmplă că în Zănești are afaceri deputatul Culiță Tărîță, al PSD-ului. În Zănești, zici Culiță, zici o fermă de creștere a vițeilor. Zici Tărîță, zici și o fermă de creștere a porcilor. Zici PSD – zici sute de hectare de pămînt pe care deputatul le cultivă cu succes și ceva profit. Și toate acestea nu ar fi fost dacă, în timp, nu s-ar fi stabilit firești relații de prietenie și afaceri între primarul Andrei Gheorghe și Tărîță. Care, constatînd luna trecută că în comună cele mai mari șanse de a lua fotoliul de primar la locale le are acest Andrei Gheorghe, l-a invitat cu bunătate să intre în PSD, lucru pe care acesta l-a și făcut.

Acum de-abia începem să înțelegem ce s-a întîmplat. Și nu vom înțelege pe deplin decît în momentul cînd vom afla că, după ședința consiliului local de acum două săptămîni, cînd primarul și-a serbat ziua de naștere în sediul primăriei, a aflat vicele Rotaru că Gheorghe urma să intre în PSD. Normal, între al paișpelea pahar de vin și al optulea de țuică, a făcut o pauză în care a luat cuvîntul și i-a dat cu el peste față primarului Gheorghe, acuzîndu-l de curvăsăreală politică și de faptul că „vinde" primăria pesediștilor. Firește, primarul a pus și el deoparte cel de-al treișpelea de vin, și-a turnat al zecelea de țuică, a ascultat cu atenție, și-a notat sau nu cîteva observații pe fața de masă și apoi, ca să nu se complice, i-a trîntit vicelui niște loviturii cauzatoare de certificat medical. Nu-i așa că, pe lîngă asta, ce face Vanghelie parcă e plictisitor?

Șunculiță Tărîță

Cu mințile curate

Un român rupt în fund, dar cu ventilator

Un bosniac a inventat chiloții cu sistem de ventilație. Un alt furt intelectual comis de haina străinătate, firește. Paradox Iulică, un bucureștean simplu după vorbă, nu și după port, a inventat acest mecanism încă de acum 14 ani, cu cîteva zile înaintea primei mineriade. Minerii l-au prins pe stradă, chiar în timp ce-și testa invenția în trafic. L-au tras într-un gang și i-au dat pantalonii jos cu gînduri nu tocmai ortodoxe, dar tandre. Însă, cînd i-au văzut invenția de sub nădragi, minerii l-au luat drept intelectual și au renunțat la gîndurile neortodoxe, dar tandre – aplicîndu-i în schimb o mamă de bătaie cum Iulică nu mai încasase de pe vremea lui Ceaușescu (cînd fusese bătut cu bestialitate de Securitate pentru că inventase pufoaica de apartament cu calorifer electric, celebra „pufoaică-rești", dacă vă mai amintiți). Evident că Iulică a fost internat în spital, unde a inventat pijamaua cu masă de operație (în timpul operației) și ghipsul cu cap de sifon (în timpul tratamentului de recuperare cu șpriț).

Această întîmplare, tristă, să recunoaștem, nu l-a descurajat pe Paradox Iulică, ajuns astăzi cel mai cunoscut creator de modă paradoxală. De numele lui se leagă: ciorapul de damă cu răzătoare Voerner (celebrul „Voerner-dres", dacă măcar pe-ăsta vi-l mai amintiți), pe a cărui cutie de ambalaj se spune că ar fi pozat înseși picioarele lui Janine, cu tot cu mîinile lui Răducioiu; sutienul mini cu numere în sistem binar, lansat la olimpiada de informatică clasele VI-VIII, faza pe Chitila; bikinii etno cu cărucior de butelie (pe cutia cărora cică ar fi pozat însuși fundul lui Janine, împreună cu prima butelie adusă de Dan Chișu de la Tîrnovo); boxerii bărbătești pentru muncile cîmpului cu știulete unisex (și pentru activi, și pentru pasivi), aplaudat la scenă deschisă sub scena festivalului de modă retro „Cătălin Botezatu, înapoi în timp și înapoi pur și simplu" etc., etc.

Lucru știut de prea puțini, dacă nu de nimeni – pe Iulică, toate aceste succese l-au lăsat neschimbat. Nu a urmărit să cîștige bani de aici. Motiv pentru care și astăzi, deși celebru, umblă îmbrăcat tot cu vechiul lui costum de ginerică cu șurub (șurub cu cap în cruce, bineînțeles) și cu parpalacul antic al lui taică-su, căruia nu i-a adăugat decît un modest potențiometru la subțiori și un egalizator de tensiune în glugă. Ce a urmărit Iulică, dacă nu banii? Nu-i bine să dezgolim acest mister, dar nu ne putem abține: a urmărit ca, prin toate aceste experimente, să ajungă la popularitatea ce-i poate asigura răzbunarea mult visată. Căci, da, Paradox Iulică plănuiește să se răzbune încă din acel trist 29 ianuarie 1990, ziua cînd a fost bătut de mineri. Ca să n-o mai lungim, Iulică visează că, într-o zi, cît mai curînd, Ion Iliescu îl va chema la Cotroceni să-l decoreze și pe el cu un ordin, ceva. Atunci, Paradox Iulică îi va dărui domnului președinte o pereche de izmene rusești cu aprindere prin scînteie. La prima flatulație va veni și răzbunarea. Noi îi urăm succes, omul chiar merită un ordin, ceva.

OSIM bin Laden

Să te șoferească Ăl de sus!

Călătorul, între cric și dric

Bineînțeles că există viață după moarte, și asta nu de azi, de ieri, ci cu mult înainte ca Dumnezeu să creeze această tristă breaslă a taximetriștilor dintr-o coastă ruptă de Adam la beție. Așadar, dacă vă urcați, nu veți afla mari noutăți în acest sens. Poate doar că, înainte de moarte, există totuși viață. Și că în viața asta care există înainte de moarte ai de făcut niște drumuri. Și că doar la ultimul dintre ele nu te fură nimeni la aparatul de taxat.

Arborele cu crame

MARELE ȘOC NR. 2 DIN FINALUL UNUI MANDAT LUNG
ION ILIESCU ÎN DIALOG CU NINA ILIESCU
NEMAIVĂZUT!
PENTRU PRIMA OARĂ
130 DE FOTOGRAFII,
NECUNOSCUTE ALEGĂTORULUI DE RÂND,
CU ION ȘI NINA ILIESCU
ION ILIESCU
CONVORBIRI CU NINA
ION ILIESCU / CONVORBIRI CU NINA
EDITURA ZIUA
ION BARBU & EDITURA ZIUA VĂ INVITĂ
SÂMBĂTĂ, 29 MAI 2004, ORELE 10,
LA TÂRGUL INTERNAȚIONAL DE CARTE "BOOKAREST",
SĂ LANSĂM ÎMPREUNĂ VOLUMUL
"ION ILIESCU - CONVORBIRI CU NINA"

V-am print, vrăjitoarelor!

Punguța de doi bani

Despre reclame, în general, există părerea că ar fi un soi de minciuni spuse frumos, o păcăleală plăcută, acceptată de toți. Un produs este învelit în iluzii. Uneori însă păcăleala este atît de proastă, încît pute de la o poștă a minciună. Iată mai sus o minciună cu iz de cafea. Textul de pe pungile în care se comercializează cafeaua vrac sugerează că, vezi Doamne, cafelei vrac nu i se face reclamă și deci nu există cheltuieli de publicitate. Adică e vrac, tată. Nu are nume de marcă, e anonimă, nu e comunicată sub o anumită denumire, deci nu i se poate face reclamă. Doar că pungile poartă sigla Fortuna, o cafea vrac cu marcă. Adică e reclamă la o anumită cafea vrac, care spune că pentru cafeaua vrac nu se face reclamă. Continuarea acestei campanii ar trebui să vină firesc. Să scrie pe ambalaj „această cafea vrac are preț mic pentru că i s-a făcut reclamă proastă, bazată pe o minciună ieftină".

Ibricul Mircea

Condica de sugestii și reclame

Bate la ușă și vei fi bătut

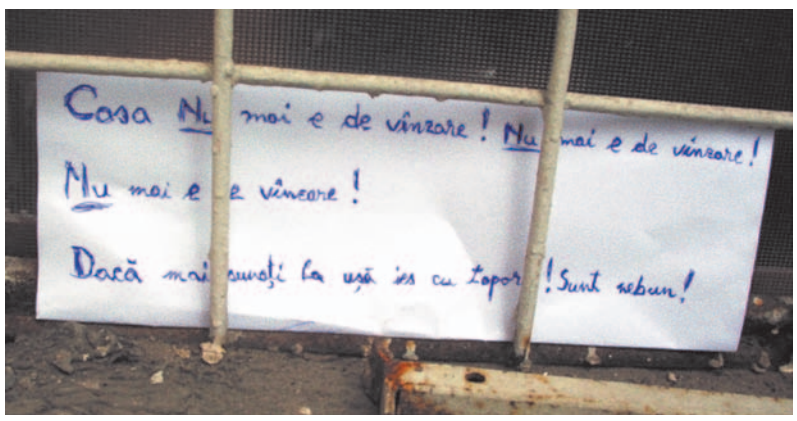

Efectele unei bune publicități devin supărătoare uneori, mai ales dacă produsul nu mai este de vînzare. Ca să scapi de ele, trebuie să faci neapărat anti-reclamă. Și cît mai de impact. Să te izbească de cum o vezi.

Mă rog, în cazul de mai sus vei fi izbit mai ales dacă nu o vezi.

Pe aripile vîndului

Circul candidatului în natură

Cum a ajuns Sergiu Chiriacescu să candideze la primăria Brașovului din partea PSD, v-am mai spus: aripa Iliescu l-a vrut, aripa Năstase nu l-a vrut și a învins aripa săracă și experimentată, că banii de campanie se aflau la ea. Totuși, dacă observăm cu atenție reclamele electorale din oraș, înțelegem că luptele interne din PSD Brașov sînt departe de rezolvare. Dacă într-un loc Chiriacescu este asociat cu Superman cînd era mic (și ilegalist, dacă-l întrebi pe Ion Iliescu), în celălalt loc, candidatul este făcut clovn fără nici un menajament. Desigur, adevărul e undeva la mijloc. Chiriacescu nu-i nici Superman, nici clovn. PSD-ul, ca să împace ambele tabere, ar putea spune că este omul-bombă, în sensul că zboară ca Superman și are și niște apucături de circar. Însă, după sondajele care nu-i dau mari speranțe, el nu este decît, cel mult, omul-petardă al PSD-ului brașovean.

Libidoul electoral central

Aberația de libertate

Efracție la picior de lemn

Angajăm personal pentru dispecerat pază și efracție. Tel. [redacted]

Bună zîua, vreau să mă angajez și eu la dispeceratu' de pază și efracție. Da' să știți că eu în pază n-am mai lucrat decît o dată cînd eram lovit la picior și n-am putut decît să țin de șase. La efracție sînt cel mai bun. Am fost și-n legiunea străină, într-o noapte cînd mă plictiseam, am plecat de acolo cu două șenile de tanc. Pe care le-am lăsat la fier vechi, că uitaseră geamul deschis și banii-n casă. Deși nu m-au prins, am intrat puțin și la pușcărie, că lăsaseră ușa deschisă, să nu mai bată domnu' Cozma cînd vine de la discotecă. De acolo n-am avut ce fura, în afară de un săpun scăpat de cineva pe jos. De atunci am rămas cu o problemă: nu mai pot face muncă de birou. Mie dă-mi să alerg pe teren, dar nu mă pune să stau pe scaun, că eu și de pe Internet tot în picioare sînt în stare să fur.

Hoța și Marin

Locul unde te îmbeți turcă

Turco-tătarii, ca musulmani ce se respectă, nu pun strop de alcool în gură. Și cu toate astea pot să se facă mangă, cel puțin la filiala lor de la Mangalia. Cu așa atu pe frontispiciul sediului, cîștigă sigur alegerile locale. Că-s destui alegători care vor să se îmbete moca, fără să fie nevoiți să ia băutură. Bine totuși că turco-tătarii nu au filială la Băicoi, Sulina sau Curtici, că cine știe ce grozăvie mai ieșea.

Gingis Hanul Ancuței

Comunicare pe care

Sămânță și tâmpi

Băi doamnelor, băi domnilor, stimați consumatori, scuipați cojile într-un loc special amenajat și nu vă lăsați păcăliți de statisticile foarte interesante care ne informează despre câți oameni mor de foame în accidente de circulație, în fiecare secundă, câți sunt mâncați de rechini ziua-n amiaza mare sau câți preferă să le spună alții ce preferă, fără să spună esențialul! Câți cetățeni sparg semințe în același timp pe mapamondul mondial și câți la noi, în România, pe specificul nostru național? Ca să fim cei mai buni, dintre cei care sparg la noi, e util să știm câți sunt dependenți sau nesimțiți și câți o fac din snobism; câți sparg acasă la ei și câți acasă la alții; câți înainte și după ce fac dragoste – deci sunt nefumători; câți sparg de mici și câți la maturitate, în pușcărie, din cauza anturajului; câți pe bicicletă și câți în mijloacele de transport în comun, camioane, dube de poliție, motostivuitoare; cu ce diferență de frecvență sparg șoferii de Dacie, în costum, față de cei de Hummer, în treling; câți burtoși sparg semințe la piscină, în apa în care fac pipi burtoșii de pe partea cealaltă; câți dintre cei care sparg semințe la fereastră pe rufele vecinilor au simțit nevoia să arunce cu pungi cu apă în trecători și să rădă cu gura plină de coji. Dintre cei cu gura plină de coji, câți sunt înțeleși de ceilalți când spun tâmpenii. Apropo de asta, să aflăm câte semințe sparge un copil rom care nu vrea să învețe, față de un microbist român. Dintre microbiști, câți scuipă cojile la meci pe cei din față și câți în sus. Apoi, dintre femeile care sparg semințe în mediul rural, câte intră în comă alcoolică și câte doar se scapă pe ele. Ar mai trebui să aflăm câți kilometri de șosea, de scară de bloc sau plajă ar putea acoperi cojile tuturor semințelor sparte în România, ce înălțime ar avea zgârie-norul construit din scârboșeniile cu care oamenii împroașcă lumea absent și voios, rontăind fără să se gândească la nimic, în afara timpului când se plictisesc minunat la muncă sau alături de persoana iubită, când pur și simplu sunt mai mulți și e anost să scuipe doar și să bea. Vă întreb pentru că am văzut la televizor două spoturi diferite, dar la fel de inteligente ca semințele. Știu că Heidegger nu face parte din target (public-țintă) și bănuiesc de ce: dacă s-ar fi născut aici, ar fi scris, în loc de *Ființă și timp, Sămânță și tâmpi.* Și pentru că viața e foarte complexă d.p.d.v. filosofic, îl provoc pe Tetelu să se întrebe de câți plămâni e nevoie ca să scuipăm prima coajă de sămânță românească în cosmos.

Răzvan EXARHU

răspunsuri la scrisori

Emil Jerleanu (București): Aveți multe lucruri interesante în cele trei plicuri care au ajuns la mine. Păcatul lor fundamental este că sînt lăbărțate. Dacă ați fi făcut un efort semnificativ de concentrare, nu numai că rezultau texte mai vioaie, dar vă mai și trezeați că publicăm cîteva din ele!

Alina Iordache (Rîșnov): Bine ați revenit printre corespondenți și mulțumim pentru „aberații"!

Ciollan Garross (București): Am reținut indicațiile pentru foto și chiar poantele (bune). Acesta fiind beep-ul cerut, așteptăm indicațiile referitoare la celălalt înscris. Sîntem cumva în Level 2?

Cristofor Decebal Bob (Slatina): Am reținut fotografiile și explicațiile și le vom publica în curînd.

Dragoș Lumperdean (Tg. Mureș): Cred că Dumnezeu e atît de mare încît să ne ierte micile și nevinovatele sărituri peste calul canonic!

Gheorghe Tatomir (București): Cred că ar fi cazul să înființăm un adevărat departament care să se ocupe de nedreptățile restituirilor și repunerilor în posesie!

Teodor Raducan (București): Din păcate, invitația pentru vernisaj a ajuns la redacție prea tîrziu.

Gh. I. Bărbatu (Constanța): Nu publicăm versuri nici măcar în campania electorală.

Gh. Hodoronciu (Slatina): E interesant articolul despre festivalurile de poezie pesedistă. Să vedem ce putem reține din el.

Orosz Ianos (Cluj-Napoca): Am reținut datele și încercăm să le dăm de capăt!

C. Holly (București): Foarte bună eticheta trimisă, ne-am amuzat pe seama ei.

Ioan T. MORAR

Bucureșteni, indian la voi m-aș face!

Raj Tunaru și-a tras niște fluturași tare originali în camapania pentru Primăria Capitalei. Pe ei apare fața vagabondului Raj Kapoor și textul „Vrei să fii toată viața un Avaramu sau te decizi să fii și tu un învingător?". Aici, am impresia că Raj Tunaru e un cinefil destul de subțire pentru că, dacă ar fi să aleg la Primăria Bucureștiului între Raj Kapoor și Raj Tunaru, eu l-aș alege pe Ramu, elefantul din „Prietenii mei, elefanții". Vă dați seama ce primar nemaipomenit ar fi Ramu? Gîndiți-vă numai cît de ușor ar pune la pămînt un lanț de buticuri, ca să nu mai vorbesc că, dacă-l enervează Grecea, îi dă o trompă-n gușă de-l aruncă înapoi, la plajă, în Brazilia.

Furaj Tunaru

coasa lux

– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

Ne obișnuisem ca la *Surprize, surprize* să vedem oameni venind de foarte departe. Azi vă vom prezenta un domn care, grație acestei emisiuni, a plecat undeva foarte departe, mai exact la ceruri, fără sponsorizarea Taromului sau a vreunei agenții de turism. Chirica Balaban din Valea Cînepii a ținut foarte mult să se uite la seara surprizelor: „Este seara ta. Nu vei regreta." A fost, într-adevăr, seara lui; regretăm însă că a fost ultima. Pentru că Nicolai Chilafla, colegul său de cameră și muncă, nu este un fan al Andreei Marin, mai ales dacă este beat. Așa că cearta pe telecomandă s-a terminat, respectînd tradiția emisiunii, cu o surpriză de proporții și cu foarte multe lacrimi. Chilafla l-a omorît pe Chirica. Hai, recunoaște, măi, Balabane, că la așa surpriză chiar nu te așteptai, iar cu ocazia asta o să-ți revezi și vreo trei străbunici. Mulțumim complicilor, cum zice Andreea, care ne-au ajutat să punem la cale acest omor deosebit de grav. Vestea bună pentru Țiriac ar fi că suceveanca este o femeie pentru care încă se omoară bărbații; pentru noi este că a scăzut audiența emisiunii. Gîndind că la Valea Cînepii nu se prinde decît TVR-ul, mă întreb ce altceva ar fi dorit să vadă Chilafla? *Născuți asasini, Kill Bill 2* sau K1 pe PAX ori pe Pleșu și Patapievici la Icstrim TV a lui Vintilă? Lasă, măi, Chilafla, că după vreo douăzeci de ani de pîrnaie plină de surprize, o să-ți dorești și tu o revedere ca alea de la emisiune.

Ana și Chilafla

Cătrunești, apă, canal, pesedizare

Strada Cătrunești. Strada este una neasfaltată. Strada este în București, dincolo de stația de metrou Apărătorii Patriei. Locuitorii nu știu dacă să se bucure sau să se plîngă. Povestea lor este atît de banală, încît merită o schemă.

2000. Pesedistul Mihalache promite apă și canal. Mihalache este ales primar.

2000. Cetățenii din zona Drumul Jilavei, inclusiv strada Cătrunești, cer apă și canal.

2000. Primăria zice că nu are bani, dar „dacă aveți voi bani, vă puteți pune".

2002. Locuitorii de pe strada Cătrunești strîng bani și își pun apa și canalizarea pe aproape toată strada. Constructorul dispare cu banii. Mai avea trei-patru case. Poliția vine. Apa Nova disperă. Bă, voi ați lucrat cu firmă-fantomă! Fantoma vine și termină lucrarea. Poliția tot zice că e o fantomă pe Cătrunești. Cătruneștiul are apă și canal conectate de o fantomă.

2004. Mai. Sfîrșit de mai. Lună de campanie electorală. Sloganul lui Mihalache: *Faptele contează.* Cătruneștiul e împînzit brusc de o firmă a primăriei, ARCADA, condusă de maistrul Berceanu. Lovește canalizarea și asta se sparge din loc în loc. E cîrpită, duceți-vă dracu' de țărani! Ideea este, bă, că primăria, bă, vă pune apă, bă!

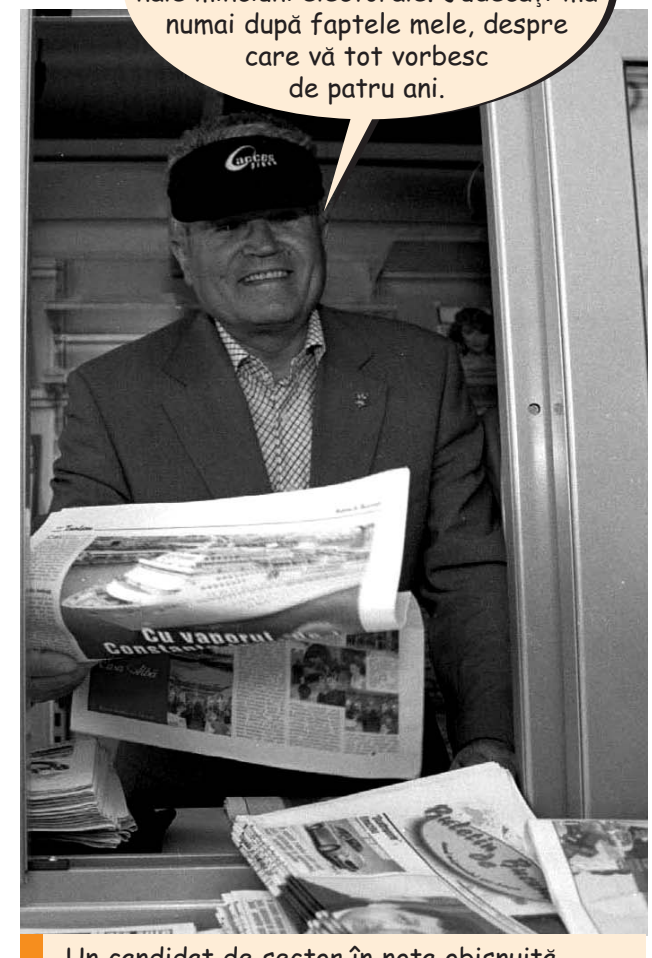
Sloganul meu este „Faptele contează!". Așa că nu vă mai luați după vorbele mele, niște banale minciuni electorale. Judecați-mă numai după faptele mele, despre care vă tot vorbesc de patru ani.

Un candidat de sector în nota obișnuită a PSD: Vasile Mihalache, primarul de 4

O schemă nu vine niciodată singură! Trebuie să-l mai și lăudăm: Bravo, Mihalache, bravo PSD. Vota-te-aș! Mihalache și partidul ne-au scăpat de vidanjorul!

Eugen ISTODOR

Săptămîna străinilor

● În Thailanda, o nouă inițiativă educativ-punitivă: șoferii vitezomani care organizează curse ilegale de mașini sînt pedepsiți nu doar prin amenzi, ci și printr-un tur care cuprinde vizită la morgă și la pușcărie, evident, pentru sensibilizare. Autoritățile nu au luat în calcul faptul că vitezomanilor s-ar putea să le placă și la morgă, și la pușcărie, drept pentru care se vor întoarce de urgență la curse!

● În Singapore a fost expus, pentru cinci zile, un dinte despre care se crede că ar fi fost chiar al lui Buddha. În sfîrșit, o religie care are un dinte împotriva celorlalte!

● În fotbalul australian feminin sînt cîteva jucătoare de religie musulmană pentru care federația din provincia Victoria a dat autorizația de a juca cu un văl pe cap. Unu la mînă: oare, la sfîrșitul meciului, fotbalistele vor face un tradițional schimb de văluri? și b): păi, la echipa de la FC Coranul pot să joace, cu văl pe cap, și niște bărbați, că nu-i mai recunoaște nimeni! În fine, trei roman: măi, fetelor, sportul de performanță nu e obligatoriu, așa că nu vreți să participați și la natație tot cu văl? Sau la gimnastică, cu văl și șalvari!!

● În Marea Britanie s-a deschis, în mod oficial, prima bancă de celule primare embrionare. Dacă ar trebui să se deschidă și în România o instituție care să adune ceva ce ține de om, de componentele sale, în genul celebrelor bănci de spermă, cred că am putea inaugura maximum Banca Română de Scuipați și Flegme, care deja are filiale pe toate străzile din țară!

CÎND TRECEM LA LEUL GREU AM AUZIT CUM SĂ DISPARĂ NIȘTE ZEROURI DIN COADĂ. DLE. NĂSTASE, E VALABILĂ TREABA ȘI PENTRU NOI, ĂȘTIA DIN PSD ?
MARDALE.

AgenCIA de presă

Meteo

În sfîrșit, a venit și *Vremea* noastră!

Zilele astea vor plînge următorii: Anna Lesko, Dana Săvuică, Botezatu și Fizz. Se putea și mai rău, dar trebuie să ne înțelegeți: nu voiam să plîngă tot Bucureștiul monden din cauza manechinilor de la *Academia Cațavencu!* Ne pregătim oricum de luptă: urmează noi și noi surprize de la vedetele meteo ale *Academiei Cațavencu*, așa că stați pe fază, nu pierdeți nici un episod! Deși nu mai aveau nevoie de nici o prezentare, în această săptămînă, în exclusivitate pentru *Academia Cațavencu,*

RĂZVAN CUCUI și DRAGOȘ MUȘAT VĂ PREZINTĂ VREMEA

„Plouă. Plouă. Plouă. S-a făcut cam frig afară. Așa că ne-am decis: am pus ceva mai gros pe noi.“

Trei surori, unsprezece căsnicii și cel puțin o nedreptate

Cele trei fiice ale academicianului Malița, fost consilier al lui Ceaușescu, au avut parte de vieți furtunoase și agitate și pot stabili un adevărat record care poate spune și în ce fel au fost îndrumate și încurajate trei vlăstare autentice ale high-life-ului comunist. Să vedeți despre ce record e vorba. Mihaela Malița, doctor în matematici, a fost măritată cu regizorul Anghel Mora (creator de filme artistice omagiale ale Epocii de Aur), de care a divorțat înainte de 1989, ulterior s-a măritat cu Mircea Marcu, informatician, de care a divorțat in 1994, după care s-a măritat cu Gheorghe Ștefan, fostul ministru al Învățămîntului în primul cabinet Petre Roman, după care a plecat cu Gheorghe Ștefan în Statele Unite, unde s-a stabilit. A doua fată, Maria (Ghighi), a fost măritată de 5 ori, cel mai recent soț fiind un român stabilit la Montreal (Ștefan Anastasiu, profesor de design la Concordia University). A treia fată, Miorița, a fost măritată de două ori și este pe cale să se mărite a treia oară, fiind stabilită la Paris. Rămînem la mezina familiei pentru a vedea cum se poate jongla cu legi, proprietăți și relații. Miorița a obținut în urma primului divorț un apartament naționalizat (procurat în „epoca de aur“ de fostul ei socru, Gheorghe Bucur, primar-adjunct al Bucureștiului) și a cumpărat acest apartament cu banii celui de-al doilea soț. Apoi a obținut prin partaj la al doilea divorț proprietatea exclusivă a acestui apartament, care a fost închiriat începînd cu 1996 pentru sume nedeclarate la administrația fiscală. Acum, Miorița trăiește la Paris, ca profesor de matematici la un liceu, rotunjindu-și veniturile cu banii primiți de la București și cu pensia alimentară primită de la al doilea soț, la care se adaugă diverse alocații de la statul francez. Venitul ei lunar neimpozabil este de peste 2.000 de dolari pe lună, întrucît statul francez nu impozitează banii primiți în România, iar închirierea apartamentului din cartierul Televiziunii de la București nu este declarată la Administrația Financiară. Dar, nefiind mulțumită doar cu atît, Miorița l-a atacat în justiție pe cel de-al doilea soț, cerînd mărirea pensiei alimentare și afirmînd, la Tribunalul bucureștean, că locuiește în România și că nu are vești de la fostul soț, care și-ar fi „abandonat“ copilul. Tribunalul de la noi, de bună credință, cere prin Ministerul Justiției o „comisie rogatorie“ la Paris pentru identificarea și chemarea în justiție a „vinovatului“... Numai că, surpriză, doamna Miorița este cunoscută de tribunalele franceze, fiind recent condamnată pentru șicanarea fostului soț și este chemată în fața tribunalului corecțional, la Paris, unde locuiește. Tribunalul bucureștean, probabil „orbit“ de faima familiei Malița, așteaptă un semn din Franța pentru a mări pensia alimentară și a o „apăra“ pe sărmana Miorița, care trăiește într-un cartier șic la Paris cu banii dintr-un cartier șic de la București!

A.P. Ce hoț!

Milioane de euro vor intra în cortul bancar al romilor

Țiganii din România vor primi 4 milioane și jumătate de euro ca sprijin de la Uniunea Europeană. Vă imaginați cît de mare era parbrizul ăla al UE și cît de harnic a fost puradelul care l-a spălat ca să primească țiganii atîția bani?

Piranda Adam

PSD, între Rolex-uri și balul bobocilor

Dan Robert este viceprimar PSD la Simeria, județul Hunedoara. Dan Robert a fost șeful PSD al FPS. Dan Robert este amantul nevestei unui om de afaceri PSD din județ, cu ale cărui mașini se plimbă prin oraș cînd se face că are treabă. Dan Robert își umple timpul consultînd cataloage cu ceasuri Rolex cu care să epateze. Asta făcea și în ziua cînd niște țînci de liceu i-au călcat pragul, pentru a-i cere o sponsorizare pentru organizarea „balului bobocilor“. Nu mult, vreo 10 milioane. Ridicîndu-și nasul din catalog – spun elevii – Dan Robert le-a zis: „Decît să-mi cereți 10 milioane, mai bine luați catalogul și alegeți-vă cîte un ceas“, după care i-a poftit afară cu balul lor cu tot, mama lor de elevi nesimțiți. Poate că, într-un acces de maturitate, cînd vor vota, elevii simerieni o vor face într-un ceas rău pentru viceprimar!

Lolex și Bolex

Jurnalul lui Tetelu

Hamsterul continuă să comunice de la adresa sa hamzteru@yahoo.co.uk, Tetelu continuă să fure de la adresele sale din preajma Guvernului. Șocul continuă! Acum!

1[30] URA! AM DEFITINIVAT PRIMA PREPOZIȚIE ADEVĂRATĂ DIN CARTEA MEA FUDAMENTALĂ CAREo VOI SCRIA IEU ȘI VA PUNE ȘTIINȚA LUMII ÎN CUR. ~~AȘADEGI~~ AȘADAGĂ, PURCED LA ENUȚAREA PRIMEI PREPOZIȚII DIN LUCRAREA MEA ȘTIINȚIFICĂ FUNDAMINTALĂ DESPRE FEMEI ȘI BĂRBAȚI, „ÎMPĂRȚIREA LUMIII ÎN FUNCȚIE DE CEAPĂ, USTUROI ȘI ARDEL IUTE" (VOL. ÎNTÎI, CAIETU 1, PAG. PRIMA:

„PROPOZIȚIEA 1.1 a 1. TOT CE SE AFLĂ ÎN LUME SE POATE MÎNCA CU CEAPĂ, USTUROI SAU ARDEL IUTE, SAU NU SE POATE MÎNCA. DESPRE LUCRURILE CARE NU SE POATE MÎNCA CU CEAPĂ, CU USTUROI SAU CU ARDEL IUTE ESTE MAI BINE SĂ SE TACĂ."

(VĂ URMA)

9[20] AM CUNOSCUT LA GUVERN o PICTORIȚĂ NAIVĂ, NUMELE EI ÎL CHEAMĂ MIRINDA CLĂBUC, CARE VENISE CU FRACSU PRIGAT CLĂBUC SĂ ÎI FACĂ PORTRETU LU NĂSTASE ÎN ULEI DIN CÎCAT DE BALENĂ. MUMĂ, EREA o PICTORIȚĂ AȘA DE NAIVĂ, CĂ MAI ÎNTÎI AM F---UTUT-o ȘI DE ABIA DUPE AIEA AM DUSo LA COFETĂRIE, UNDE NAM MAI DUSo.

11[30] MAM ÎNDRĂGOSTIT.

11[45] AM BĂTUT o.

12[40] ADELV A AVUT o IDEE NOĂ: CICĂ SĂI EAU UN CAL, CA SĂȘI FACĂ SALAM DE SIBIU DE CASĂ. PIȘAT! A TREBUIT SĂI CUMPER UN PURSÎNJ ARAB DE LA NIJDE ȚIGANI RELATIVARI CCARE ADICĂ FURĂ RELATIV TOT).

14[30] MAM ANALIZAT, MĂ CUNOSC PE MINE ȘI POT SĂ ZIC:

PREȚUL MEU PENTRU CARE AȘI TRĂDA ESTE DE LA CEL PUȚIN 100 DE MILIOANE, ÎN JOS!

19! AM o IDEEE PENTRU CAMPANIEA PARTIDULUI, CARE NU SA MAI FACUT: CU o SUTĂ DE MILIOANE DE DOLARI CARE EAM PRIMIT SĂPTĂMÎNA ASTA AȘ VREA SĂ FAC 2 ȘAPCI CU PSD ȘI 2 SACRIFICIII UMANE LA BOTOȘANI DE ZIOA MEA.

23[15] RUGĂCIUNEA. DOAMNE, DUPE MOARTE AȘ VREA SĂMI DONEZ CORPUL PENTRU UN SCOP NOBIL: UNEI FABRICI DE CONFECȚIII!!!

munca cu cartea

Ochiul lui Buñuel

Ochiul este o ființă fragilă și capricioasă care locuiește într-o orbită, dedesubtul unei arcade și la aproximativ un nas distanță de gură. Îndeobște ochii sînt animale monogame, care rămîn în același cuplu tot timpul privirii, însă mai sînt și ochi care o iau razna și se îndrăgostesc de fel de fel de lumi. Acești ochi înamorați, căzuți în beția privirii, încep să-și piardă mai tot timpul uitîndu-se la lumea lor, sorbind-o din priviri ca pe o fecioară oacheșă. În general, astfel de ochi ajung fie ochi de pictori, fie de regizori. Am cunoscut, într-o carte*, un astfel de ochi care-a trăit o viață-ntreagă înfipt în capul unui regizor. Era un ochi născut fix la începutul veacului trecut, sub fruntea unui copil din satul Calanda, Aragon, ieșit pe lume, la rîndul lui, într-o familie aristocrată, catolică și aproape medievală în toate cele. Pe copil îl chema Luis Buñuel, dacă vă spune ceva numele ăsta. Pînă pe la douăzeci de ani, ochiul lui Buñuel a privit cît alții într-o viață de ochi. Biserici vechi poleite cu ritualuri, rude, măsline, soare și mult catolicism. Apoi, cît ai clipi, ochiul lui Buñuel s-a amestecat în marea furtună suprarealistă de imagini, vise și cuvinte a anilor '30, care voia să ia lumea pe sus. Aici, sîntem deja la Paris, în cafeneaua Cyrano din Place Blanche este mare înghesuială. Ochi mulți, înroșiți de febra revoluției, îngrijorați de decadența artei burgheze, aruncă ocheade și vor să verse lacrimile din ochii reacționarilor. Peste tot, ochiul lui Buñuel întîlnește minți care-i rafinează arta de a-și arunca privirea: ochiul intransigent și mîndru al lui Breton, ochiul viril al lui Eluard, ochiul dadaist al lui Tzara, ochiul blînd al lui Benjamin Péret, cel pretențios al lui Pierre Unik și încă destui. Ba chiar un alt ochi spaniol, al domnului Salvador Dalí, cu care începe să-și povestească visele. Ochiul lui Buñuel visase un nor și un alt ochi secționat de o lamă subțire, iar ochiul lui Dalí visase o mînă invadată de furnici. Celor doi ochi le-au plăcut visele și le-au dictat apoi automat unei bucăți de peliculă, făcînd un vis mai mare căruia i-au spus *Un câine andaluz.* Mai apoi, ochiul lui Buñuel și-a luat lumea-n priviri, continuînd să viseze filme. În 1983, în Mexic, peste ochiul acesta cortina pleoapei s-a lăsat încet, închizînd înăuntru o lume de neuitat.

Alin IONESCU

*** Luis Buñuel, *Ultimul meu suspin*, Ed. Humanitas, 2004.**

rebele arte

Un singular printre plurali

Zilele trecute am ajuns la Galeria HT003, de la Hanul cu Tei, și m-am îngrozit. Expunea* acolo un artist pe nume Gheorghe Rasovszky: fotografii, colaje, picturi și așa mai departe. Faptul că mi-a plăcut ce am văzut pe pereți (mă rog, simeze) are mult mai puțină importanță decît ce mi s-a întîmplat după. Sînteți curioși ce mi s-a întîmplat după? Nimic, acesta este răspunsul! Un nimic fertil și foarte cuprinzător, însă, în care încap laolaltă tot felul de lucruri, cum ar fi: *un cîine cu limba cît o basma, cîteva atrocități liniștite, o nepăsare putredă, un filozof pe nume SCHNIETZSCHEL, o tunsoare pierdută, un diblu, niște dedesubturi situate undeva deasupra, o natură născută moartă, o natură (alta) moartă demult, o aură letală, un Chifiriuc, un previzibil imprevizibil, o armată a tristeții, un Newton într-o coincidență autobiografică, o renunțare la sine ca o ultimă posibilitate de a mai renunța la ceva, o rudă îndepărtată din Brăila (tanti Victoria) care a lăsat în urmă un cîine frumos din prima căsătorie.* După ce vezi cum arată *pluralul singular* al lui Rasovszky, să zici mersi dacă ți se întîmplă să contractezi o bere pe fond nervos, nimic mai mult.

Iulian TĂNASE

*** *Pluralul singular*, expoziție de Gheorghe Rasovszky, Galeria HT003.**

cinem-a pîrît

Troia recentă

În numele sutelor de figuranți, al cailor, al marelui efort fizic depus în fazele de luptă, al cascadorilor munciți serios la fiecare dublă și al actorilor obligați să tragă de fiare cu multe luni înainte, cer un pic de clemență pentru filmul *Troia**.

E o atitudine subiectivă, recunosc, dar eu sînt un fan al superproducțiilor, al peliculei realizate prin truda mulțimilor, prin sudoarea miilor de angajați, al banilor aruncați cu nemiluita pe armuri și catapulte, al îmbulzelilor grandioase și al măcelului credibil, realizate cu deranj mare, cu lume multă adunată pe platou și cu luni bune de filmare. Arta n-are decît să aștepte, eu vreau acțiune XXL!

E firesc așadar să vreau indulgență pentru cea mai mare solicitare musculară a cinemaului din ultimele șase luni.

Povestea urmărește cu precizie tipic americană firul *Iliadei,* adică nici nu respectă manuscrisul lui Homer, dar nici nu sare calul troian. Cu un realism destul de rar pe la Hollywood, eroii sînt terestrizați, adică înțoliți rezonabil, fără obișnuita opulență și plasați într-un decor credibil, din care lipsesc în mod fericit arierplanurile pictate și abuzul de computer.

Revelația privirii e însă Brad Pitt – Ahile, care vine pe ecran direct de la sala de fitness, cu mușchii lui Rambo, alura Carl Lewis și o frezâ irezistibilă, revărsată în plete aurii pe umerii bine lucrați. Pentru acești umeri frumușelul din *Fight Club* s-a lăsat și de băut și de fumat, așa că dacă mergeți la film cu prietena, o faceți pe proprie răspundere.

Ceilalți actori se comportă și ei, din punct de vedere atletic, corect. Lipsa deltoizilor e vizibilă doar la Orlando Bloom, dar e compensată de figura lui efeminată, care-i vine mănușă unui Paris fricos, răsfățat și complet inconștient. Hector (Eric Bana) stă mult mai bine cu pectoralii și, în rolul lui de băiat bun, se lasă înjunghiat de Ahile, sub privirile lui Priam (Peter O'Toole). Singurul loc unde distribuția șchioapătă este rolul Elenei, o blondă voluptuoasă, fostă fotomodel, aducînd mai degrabă cu Gabriela Vrînceanu Firea decît cu neasemuita pentru care și-au luat gîturile mii de ahei și de troieni.

Din film lipsește bătălia zeilor, un amănunt la care Homer, poetul orb, ținea ca la ochii din cap. În *Iliada* originară, în paralel cu omorul pămîntenilor, divinitățile Olimpului se încaieră și ele, luptînd care pentru Troia, care contra. Regizorul evită inspirat acest caft suplimentar și salvează filmul din formula fantasy, consacrată în *Stăpînul inelelor.*

Aș zice că eforturile reunite ale miilor de figuranți, cascadori, actori, regizori, scenariști, asistenți de platou și producători nu rămîn fără rezultat, fiindcă la final aproape toată lumea moare. Și Ahile, și Hector, și Patrocle, și Ajax, și Menelau, și Agamemnon – fără să mai punem la socoteală grămada de mirmidoni, hopliți, troieni. O hecatombă care, alături de reușita estetică a calului troian, fac filmul să trăiască. Multă sănătate!

Doru BUȘCU

*** *Troia*, SUA, 2004; regia: Wolfgang Petersen; cu: Brad Pitt, Eric Bana, Orlando Bloom, Sean Bean, Peter O'Toole.**

show biz da' culți

Cică niște astuțioși erau foarte pricinoși

● Am crezut o vreme că C. Stănescu s-a mai calmat, conștient că nu mai e tovarășul critic de la *Scînteia* care dă indicații prețioase pentru viața literară. L-am privit ca pe un om recuperat care se simte bine scăpat din chingile sistemului. Dar năravul nu piere cu una, cu două. Sîmbătă, în pagina de cultură, sub titlul, altfel interesant, *Fiul contrabandistului în Academia Română,* C. Stănescu laudă colecția de *Opere Fundamentale* a lui Eugen Simion (nu e o greșeală de topică!) susținînd că e o premieră etc. Poate că domnul Stănescu nu cunoaște premiera *Cărți Fundamentale ale Culturii Române* finanțată de Fundația Soros. Poate că a uitat, are și vîrsta înțelepciunii carențe la memorie. Dar partea perversă a acestui articol „de direcție" este alta. Lăudarea deșănțată a lui Eugen Simion este dublată de un atac ce-i privește pe „cîrcotașii astuțioși, cusurgii de meserie" care, vezi Doamne, i-au sărit în cîrcă domnului academician. C. Stănescu nu spune și ce i-a fost reproșat lui Eugen Simion. În primul rînd, primele apariții din această colecție sînt pline de greșeli de tipar. Asta așa, pentru astuțioși! Faptul că e copiat aspectul grafic al seriei franțuzești Pléiade nu-l mai punem la socoteală. Apoi, toate, absolut toate aparițiile sînt prevăzute cu un studiu introductiv de Eugen Simion. Asta s-ar numi monopol. Dacă sînt, cu adevărat, opere fundamentale, atunci trebuie ca ele să fie prezentate de specialiști fundamentali, nu de un singur critic literar, pentru că nu scrie colecția Eugen Simion, ci e trecută Academia Română ca girant. Poate că domnul Eugen Simion vrea să scrie o Istorie a Literaturii Române în Prefețe, dar asta nu înseamnă că toate aceste prefețe trebuie musai publicate și altfel decît în culegere! C. Stănescu mai vorbește și despre „Munca unor mari editori, semnați sau nesemnați pe copertă". Păi, cum să încapă toate numele pe o copertă pe care stă numele marelui Eugen Simion?! ● La începutul lui mai, profitînd de niște fonduri nefolosite, s-a organizat, în județul Olt, la Slatina, Caracal și Corabia, un set de Festivaluri de poezie. Poezie județeană, dacă se poate spune așa, din moment ce președintele juriilor a fost George Stanca, un căutător de petreceri și băutură pe gratis. De altfel, el a și spus că juriul a dat premiile la bețe. Cam asta e cultura județeană, un pretext pentru chefuri de la buget! ● Duminică, la licitația de la casa Monavissa, s-a scos și o lumînare turcească, de ceară, produsă în orașul Taymun, replică 1/1 a lucrării *Muză dormind* de Brâncuși. Înainte de licitație s-a prezentat pe acolo și a studiat obiectul un ipochimen care studiază clonarea la Brâncuși. Probabil că s-o fi gîndit că e mai ușor să imiți sculpturile în ceară sau, din contră, i s-o fi părut că simbolul lumînării este potrivit cu situația lui. Căci se pare că, în curînd, se va pîrli cu niște falsuri brâncușiene! **(I. M.)**

mazeta sporturilor

PSD, PSD, du-te, bre, să joci în B!

Ce Dinamo, ce Steaua, ce titlu, ce campionat? Nu ne-nteresează, s-a lămurit treaba! Poanta cea mai tare a etapei vine dinspre Apulum, fix echipa în compania căreia, etapa viitoare, dinamoviștii vor celebra cucerirea celui de-al nu-știu-cîtelea trofeu din panoplia clubului și a primului titlu obținut în era post-blaturi. Știți ce a zis apuleanul Emanoil Savin, președintele Consiliului de Administrație al unui club simpatic, parcă mai bun în deplasare decît acasă? A zis așa: *„Oricum, doar Mihai Viteazul a mai făcut pentru Alba Iulia ce am făcut noi cu echipa“*. Ne-a plăcut, zău! Recursul la istorie pare să fi devenit una din ocupațiile predilecte ale oamenilor noștri de fotbal. Deunăzi Gigi Becali s-a comparat cu Constantin Brâncoveanu, mai demult Dumitru Sechelariu se credea Ștefan cel Mare. Te și întrebi cine cu cine s-ar mai putea asemui: Gheorghe Ștefan-Pinalti cu Petru Rareș, Tata Jean Pădureanu cu Mircea cel Bătrîn sau, poate, Dinel Staicu cu însuși Nicolae Ceaușescu? Oricum, mulți tipi de pe la noi au devenit de multă vreme personaje de legendă, ba chiar de poveste! Hai atunci să revenim un pic în micuța capitală a Marii Uniri, nu de alta, da' vă ziserăm că stăm cu ochii pe retrogradare ca pe butelie. Ei, o să-ntrebați, ce-are Apulum cu retrogradarea? S-a scos! Da, numai că în contul clubului dlui Savin, deși sînt 38 de puncte (10 victorii, 8 egaluri), cam nasol, nu se mai există bani. Pe chestia asta, Federația a lăsat să se înțeleagă limpede: nexam licență! Or, știți ce zvon umblă prin țară! Se vorbește că Mihai Viteazul de la Alba Iulia îi va vinde clubul lui Ștefan cel Mare din Bacău. Dacă nu lui, atunci sigur ăluia care va decarta mai mult. Acuma, noi nu mai ținem minte ce făceau voievozii noștri cînd nu mai aveau parale în vistierie. Da' știm sigur că baronul Sechelariu nu e la prima ispravă de acest gen. Acum doi ani a cumpărat locul în prima divizie de la Baia Mare. Pînă atunci noi credeam că promovarea și retrogradarea unei echipe se decid pe criterii exclusiv sportive, după rezultatele obținute. Uite că ne-am înșelat. Șmecheria asta cu vînzarea și cumpărarea locului ajunse aproape o practică curentă. Din cetatea Bacăului, Sechelariu cel Tare le dă cu sîc dușmanilor, zicînd: „Retrogradarea nu e a mea și nu e a noastră, ci a fundașilor, mijlocașilor și înaintașilor voștri, în veacul vecilor!“. Așa că, sictiriți, repetăm: vom crede că am scăpat cu adevărat de blaturi doar atunci cînd d'alde Seche și PSD-ul lui vor pica în divizia B.

Viorel MOȚOC

Băăăi, dinamoviștilor! Ați citit Hortensia Papadat-Bengescu? Dacă da, degeaba, băi, că nu se-ntîmplă nimic. Da' Calistrat Hogaș ați citit? Dacă da, tot degeaba, băi! Rebreanu, băi, acolo e trimiterea, la scena cu personajul principal Petre Petre din *Răscoala*, cînd intră peste boieroaică la mijlocul cărții, acolo unde se deschide singură. Bă, cîinilor, Nadina e mă-ta!

Primele zbateri ale unei galerii super-civilizate printr-o simplă directivă a CNA, pe care nici englezii n-au reușit-o, probabil pentru că nu au destui români în tribună

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

- Așadar, dacă nu se va petrece vreun accident, Dinamo va lua cupa și campionatul – evident, nu ne referim aici la problema lui Semeghin, care a intrat, alcoolizat, cu mașina în hotelul Erbașu. Ceea ce ne aduce aminte de necazul lui Dănciulescu, speță în care de asemenea era vorba de alcool. Un caz care a rămas în aer, deși, se știe, fotbalistul a sărit cu bolidul său exact în apa Dîmboviței.
- Revenind la Dinamo și la titluri, ele vor fi udate după bunul obicei, cu șampanie și parai aruncați în lăutari. Vorbind de lăutari, să vorbim și de un paradox al dinamoviștilor. Își permit să țină în echipă un domn tinerel, Munteanu, ex-Ileana Lazariuc, despre care se spune că nu prea are loc în primii 11 din cauză că randamentul său este profund alterat de activitățile extrasportive. De fapt, e mult spus „își permit“: el stă în lot mai ales din cauză că, în timpul petrecerilor, este marcat de însuși directorul de marketing al clubului.
- Legat de marketing: după scandalurile imense iscate anii trecuți de cluburile și federațiile sportive (cu FRF în frunte) care nu-și tipăreau legal biletele, adică exclusiv la Imprimeria Națională, am avut recent o mare surpriză: mai toate cluburile și federațiile (pînă și FRF) au intrat în normal. Și, surprinzător, nu apar la secțiunea „teatru“!

Eva Henţigova

Cronica de fotbal social-demarcat

Stimate doamne, stimați domni, băi, băieți! Iată că, la cîteva ore după încheierea meciului de infarct de la Timișoara, unde Dinamo aproape că și-a asigurat titlul, sîntem în măsură să retransmitem, cu scuzele de rigoare, jocul dintre echipele Partener Căzănești și Victoria Amara. Partener Căzănești, pentru cei cîțiva care nu au aflat încă, este echipa sprijinită de prefectul de Ialomița, Marian Bălan, sau mai degrabă de soția dumnealui – ceea ce nu înseamnă, evident, că reprezentantul guvernului în județ este ținut sub cramponul nevestei. Victoria Amara își duce zilele sub supravegherea primarului din localitate, pe care nu știm cum îl cheamă și nici nu prea contează în economia jocului. Sîntem informați că, înaintea meciului, al cărui scor nu îl știm, băieții de la Partener-ul soției de prefect au amenințat cu greva, pe motiv că la echipă s-au înregistrat ceva restanțe financiare. Cauzate, probabil, de apariția pe piață a unui nou tip de făină. Sau rimel? Un grup de suporteri liberali au fost rugați să evite prezența în jurul ringului, ca nu cumva să iasă discuții pe teme ca fluidizarea flancurilor, cattenaccio sau „pe ei, pe mama lor!“. Echipa din Amara a beneficiat de suportul logistic al unei doamne de fier de la primărie, care, odată apărută pe buza terenului, a început să dirijeze galeria mai ceva ca celebrii Manolo din Valencia și Mutu din Ștefan cel Mare. Evident că la bază au stat lozincile pesediste, cu mențiunea că, oameni cu scaun la cap, suporterii au apelat inclusiv la tradiționalul „Hoții! Hoții!“.

Fănel, Jenel, Romel și Julieta

Marian Oprișan a evoluat la bară!

Ne este martoră imaginea alăturată, în care vedeți ce a rămas dintr-o poartă de fotbal a stadionului Milcovul, din Focșani, pe care a fost organizat un concert PSD – nu, stați liniștiți, că nu au cîntat guriștii din PSD, ci doar cei de la Voltaj și Sfinx Experience. Cum nu prea era loc pentru sculele interpreților, Marian s-a gîndit să taie o poartă de pe teren, cu un instrument special, cam așa cum a văzut el că se proceda cu stofele, pe vremea cînd era manechin. Pentru cei cu apetit pentru detalii, trebuie să amintim că terenul de care vorbim aici a fost gazonat, acum cîțiva ani, chiar de fratele lui Marian, motiv pentru care ne așteptăm acum să bage cîteva sute de mii de parai în niște îngrășăminte speciale, numai bune să crească la loc poarta aia de fier.

Corner Dinu

Avem o țară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

A lu' Nelu, hai la joc electoral

Ion Iliescu a făcut o vizită de lucru la societatea NAVOL din Oltenița. La plecare, muncitorii au strigat după el: „Să mai veniți pe la noi! Poate ne dau și banii! Astăzi ne-au dat salopete!". Pînă la viitoarea vizită, noi credem că, după salopete, muncitorilor li se vor da și papucii.

Pîine, sare și săpun

Cu ocazia Sfinților Constantin și Elena, deținuții din penitenciarul Botoșani au decis să aducă puțină bucurie în inima pensionarilor amărîți, donînd cîte o pîine din rația lor zilnică. Cică detașamentul de pedofili al închisorii a donat și cîte o ciocolățică, pentru nepoței.

Arma de distrugere la masă

Plenul Senatului a decis că persoanele fizice nu au dreptul să țină în casă arme letale. Cu excepția unei oale cu fasole.

A cules și s-a ales

Înainte de a intra în politică, alături de Gigi Becali, și a deveni președinta filialei Vrancea a Partidului Noua Generație, Ionela Vulpescu a cules căpșuni în Spania. Și ce, parcă înainte să se bage cu Becali, Dan Pavel n-a practicat și el muncă cinstită?

Clasa muncitoare merge în paradit

Pe site-ul PMB au apărut declarațiile de avere ale candidaților la Primăria Bucureștiului. Cel mai slab e candidatul Partidului Muncitoresc Român, care are doar un Trabant și o Dacie din '99. Doamne ferește să cîștige, că ăsta va încheia mandatul și mai sărac, ba și cu 30 de kile mai slab.

Mitrea stinge incendiile direct din coloană

Într-un ziar aservit Puterii s-a descris cu lux de amănunte cum ministrul Miron Mitrea, văzînd un incendiu la un TIR cu cherestea, a oprit coloana oficială și a stins focul cu mîinile lui. O fi fost chiar TIR-ul lui cu cherestea.

Cronicarul
Grigore după Ureche

contraeditorial

Dudeștii Noi și Pesediștii Vechi

O știre simpatică ne-a parvenit din teritoriu. În comuna Dudeștii Noi (jud. Timiș), candidatul PSD la primărie se numește Mita. Amuzantul detaliu este completat de o altă bijuterie onomastică: pe lista de consilieri, posibil viceprimar al aceleiași localități, hop, apare și domnul Jula! Desigur, distinșii catindați din Dudeștii Noi (vechea Beșinova Nouă) n-au nici o vină că se numesc astfel. Bănuim c-or fi și gospodari, dat fiind faptul că-s bănățeni. Iar prezența acestor nume scrise-n clar pe listele electorale ni se pare, la urma urmei, un semn de sinceritate din partea partidului de guvernămînt. Dacă ar merge cu cinismul pînă la capăt, Partidul n-ar trebui să se mai sfiască. Să-i propună la Primărie, dom'le, și pe tovarășii Dreptu, Șpaga și Bacșiș! Din păcate *(ce să facem? așa ne cere Europa!),* mai-marii pesediști se văd obligați să păstreze niște aparențe democratice. Nu prea mere să te proțăpești în fața alegătorilor și observatorilor cu niște persoane ale căror nume și renume te trimit cu mintea direct la – pușchea pe limbă! – corupție. Cazul din județul Timiș rămîne, prin urmare, unul strict izolat. În restul teritoriului, pe cuprinsul întregii patrii, la sate și orașe, așa cum s-a promis, PSD propune oameni noi. Atît de noi, de puri și de curați sînt oamenii aceștia, încît pînă și prefecții – deși legea le interzice – participă cu însuflețire la acțiunile lor electorale. Cît despre pesediștii mai vechi, mischii, oprișani, vangheli, bebe ivanovici, ei bine, aflați că sînt ca noi. Adicătelea, ca ei. După ce s-au pudrat cu puțină cenușă pe chelie, unii dintre dînșii sînt gata să abordeze alegerile ca candidați independenți. După care și Partidul va fi gata să-i reprimească la sînu-i milos, așa cum, cu îndreptățită mîndrie patriotică, sublinia recent domnul Cozmîncă. Nimic, așadar, nu ne oprește să credem cu tărie că formațiunea majoritară, forța politică conducătoare a întregii societăți, da, propune un proiect de înnoire. La alegerile locale, iată, și Dudeștii sînt parcă mai Noi. Votați PSD! Votați Mita! Votați Jula!

Viorel MOŢOC

Săptămîna românilor

Sabia mică din plastic a lui Ștefan cel Mare din ceară

☛ Cît s-a plimbat Ion Iliescu prin toată țara pe lîngă caravanele cu țărani PSD candidați la Primărie, da' luni dimineață s-a nimerit să nu treacă întîmplător pe lîngă cisterna cu azotat de amoniu care a explodat la Buzău. Așa au comuniștii noroc, să-i ierte istoria. Deși n-au avut parte de un Proces al Comunismului ca lumea din cauza opoziției Securității, măcar un camion cu azotat... ☛ După ce Geoană-fiul a trecut pe lîngă camionul cu trotil al *Academiei Cațavencu,* toată presa vîndută a sărit în aer să-i ia de pe buze cuvintele candidatului lui Iliescu pentru București: într-adevăr, Geoană-fiul nu e copil de general de Securitate, ci fiu de tată de Primar General în rezervă. ☛ Iliescu o să se schimbe cu Năstase la Președinție, respectiv la conducerea Partidului – a profețit Cozmîncă, puiul de dinozaur din fruntea partidului condus de Ion și Iliescu. Asta ne trebuia: un semi-dictator fără experiența de aporteur de cerculețe al lui Ceaușescu, cum a fost Iliescu. Iliescu a simțit pe pielea lui ce înseamnă să fii marginalizat în fruntea țării. Ca dictator-adjunct se descurca bine Năstase, dar cînd o să se vadă dictator-șef, cum o să reacționeze oare Bombo? Urși, căprioare, iepuri, pediști și liberali, fugiți, vine dictatorul frustrat Năstase, care-ar împușca-o și pe maică-sa, dacă nu era cu pui. Ajunși oameni mari pe la București, Predeal, Mamaia și Sinaia. ☛ Tot Adrian Năstase: Adrian Năstase a primit din partea Turciei Copia Sabiei Lui Ștefan cel Mare și Sf. Copia Puștii lui Năstase Cel Mare Și Păcătos se va afla expusă la Muzeul Corupției, care nu se va deschide niciodată între orele 15 și 15,30 în București. Pentru informații suplimentare, contactați Greenpeace (în legătură cu ursii și caprele negre), Salvați Planeta (pentru căprioare și pelicani) și Patru Lăbuțe (pentru pîrș). ☛ Ion Iliescu iar a luat-o razna: pentru bătrînul președinte, chiar și banii de la privat sînt ai poporului, de la oameni. Noroc că nu mai sînt decît cîteva luni cu bătrînul care nu a înțeles din democrație decît mîna Regelui Mihai, și aia o singură dată în 14 ani, la îndemnul călduros al diviziei de public relations a dictaturii Ion Iliescu. ☛ În aceeași ordine de idei, Iliescu s-a luat de manageri și de Mugur Isărescu, un bancher care cică are un salariu mult prea mare față, de exemplu, de clasa muncitoare. Domnule Iliescu, vă rugăm noi, declarați o dată război Statelor Unite ale Americii, că sîntem și noi un grup de tineri care am vrea să ne trădăm țara și nobilele idealuri ale socialismului științific, care v-au făcut pe dumneavoastră om, iar pe noi golani, animale și unguri!

Cronică
a lu' Ștefan a Petrei

Ca turc, vă felicit. Poate că, dacă nu exista Ștefan care să mînuiască cu atîta dîrzenie această sabie, acum dumneavoastră ați fi furat dintr-o țară mult mai mică.

Adrian cel Mic, care n-a reușit să copieze de la Ștefan cel Mare decît o sabie

FANTASTIC, DLE NĂSTASE, CE ÎNSEAMNĂ TEHNICA... SPRE DEOSEBIRE DE SABIA ORIGINALĂ, COPIA FĂCUTĂ DE TURCI ARE UN MINI SISTEM DE ÎNCĂLZIRE SĂ NU-ȚI ÎNGHEȚE BOTUL CÎND O PUPI!
MARO ALE.

Vești bune

Racul, broasca și o Ștoacă

➤ Ion Voina, zis Ștoacă, șeful clanului Ștoacă, a fost reținut de poliție. Cu cîteva zile în urmă, și celebrul Nuțu Cămătaru, zis Nuțu Cămătaru, fusese reținut și el în urma unei razii. Ce mișto e de alegeri! Te pomenești că mîine-poimîine poți să-ți lași mașina în parcare doar încuiată și cu alarma pornită și a doua zi ți-o găsești tot acolo întreagă, numai fără ștergătoare și capace la roți.

● Premierul turc Recep Tayyr Erdogan i-a înmînat lui Năstase sabia lui Ștefan cel Mare, da' nu cea adevărată, cu care voievodul moldovean mai tăia din elanul turcilor, ci una din aia contrafăcută, care ți se rupe în talpă la primul purtat. Data viitoare, oficialitățile turce au anunțat că ne vor înmîna shocker-ul electric al lui Ștefan cel Mare, pușca cu lunetă, precum și lansatorul de bombe cu plasmă cu care mai deschidea noaptea poarta palatului atunci cînd maică-sa nu voia să-i dea drumul în casă.

● Vești bune și de la Miron Cozma din Penitenciarul Rahova. Cică dînsul e bine mersi, după cum ne informează *Evenimentul zilei:* pune gardienii să joace lab-tenis cu el și apoi le trage palme peste ceafă. A, nu, șuturi în fund le trage numai în zilele în care vine Marinela în vizită.

Străbuna Vestire